

บทที่ 5

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

แนวทางในการศึกษา

การหาข้อมูลต่าง ๆ สำหรับการศึกษาความเป็นลักษณะไทยในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ด้านรูปทรงและที่ว่าง โดยศึกษาจากการสังเกตลักษณะทางกายภาพสถาปัตยกรรมไทยในอดีตที่เหลืออยู่ในปัจจุบัน และศึกษาโดยการค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการคัดเลือกสถาปัตยกรรมตัวอย่างที่มีลักษณะของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่เป็นที่ยอมรับและเข้าใจได้โดยทั่วไป เพื่อนำมาทำการจำลองรูปแบบด้วยคอมพิวเตอร์ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเป็นลักษณะไทยและความเหมาะสม ด้านรูปทรงและที่ว่างที่ชัดเจน ข้อมูลที่ได้มานำมาสร้างแบบสอบถามสำหรับกลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มของสถาปนิกทั่วไปที่ยังปฏิบัติวิชาชีพอยู่และกลุ่มของบุคคลทั่วไปที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 150 คน ด้วยการใช้แบบสอบถามพร้อมกับการพิจารณาจากภาพถ่ายที่ได้คัดเลือกมาเปรียบเทียบกับอาคารที่ถูกจำลองรูปแบบด้วยคอมพิวเตอร์ และนำข้อมูลที่ได้มาทำการบันทึกลงคอมพิวเตอร์เพื่อทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติต่อไป โดยพิจารณาตัวแปรที่มีผลต่อการรับรู้และตัวแปรของลักษณะโครงสร้างทางสังคม ของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อทดสอบความแตกต่างหรือคล้ายคลึงกันของตัวแปร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การกำหนดตัวแปร

การกำหนดตัวแปรในการศึกษารูปแบบสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ด้านรูปทรงและที่ว่าง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรด้านรูปแบบกายภาพ

- ตัวแปรควบคุม** ได้แก่ รูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ (อาคารตัวอย่างที่เลือกศึกษา) ที่ควบคุมสภาพแวดล้อมนอกเหนือจากตัวแปรที่ได้กำหนดขึ้นและที่ใช้ในการศึกษา ด้านรูปทรงและพื้นที่ว่าง
- ตัวแปรอิสระ** ได้แก่ ประเด็นที่ต้องทำการศึกษา ด้วยตัวแปรด้านรูปแบบที่ทำการศึกษา เช่น การมียอดในอาคารสูง การซ้อนชั้นของหลังคา ฯลฯ
- ตัวแปรตาม** ได้แก่ ค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงและที่ว่างในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

2. ตัวแปรทางสังคม

- ตัวแปรควบคุม** ได้แก่ ลักษณะทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ (หน่วยงานราชการและเอกชน) ของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตัวแปรอิสระ** ได้แก่ ลักษณะอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ กลุ่มสถาปนิกและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคคลทั่วไป
- ตัวแปรตาม** ได้แก่ การรับรู้ การยอมรับ และ ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทย ต่อใช้ รูปทรงและพื้นที่ว่างในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

การพิจารณาเปรียบเทียบค่าลักษณะไทย ได้ถูกแบ่งด้วยการกำหนดตัวแปรด้านรูปแบบที่ศึกษาของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ จากอาคารตัวอย่างที่ต้องการทำการศึกษา ออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ คือ ด้านรูปทรง และด้านที่ว่าง โดยมีรายละเอียดย่อย ๆ ในแต่ละหัวข้อดังนี้

- **รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่** ได้แก่
  1. เครื่องยอดอาคาร
  2. การซ้อนชั้นของหลังคาไทย
  3. การมีเอกลักษณ์พื้นถิ่นในสถาปัตยกรรม (เอกลักษณ์ล้านนา-หลังคาไขว้)
  4. การมีมุข (Domer) ประกอบหลังคา
  5. การยื่น (ชะโงก) ของยอดจั่วหรือไทราน้ำจั่ว
  6. ความลาดชัน (องศา) ของหลังคา
  7. การใช้เส้นโค้งในเส้นจั่วหลังคา
  8. การแอ่น (แบบท้องเรือสำเภา) ของสันหลังคา
  9. การมีได้ทุนและยกพื้นสูง
  10. การล้อมรอบและฉายออกของผนัง
  11. รูปทรงของช่องเปิด (ช่องเปิดแบบทั่วไป)
  12. รูปทรงของช่องเปิด (ช่องเปิดแบบบ้านไทย)
- **ที่ว่างทางสถาปัตยกรรมของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่** ได้แก่
  13. น้ำกับสถาปัตยกรรมไทย
  14. การเชื่อมต่อระหว่างอาคาร
  15. การเจาะช่องเปิด (ระยะห่างของช่องเปิด)

การหาประเด็นที่ศึกษา

การวิเคราะห์ประเด็นการศึกษาจากแบบสอบถาม สามารถแบ่งออกเป็นลักษณะการวิเคราะห์หรือออกเป็นค่าที่ต้องการหาจากการเก็บข้อมูลได้ และนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ ได้ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับค่าความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงและที่ว่าง ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ สามารถอธิบายผลที่ได้จากค่าความเป็นลักษณะไทย ด้วยวิธีการทางสถิติ T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และการให้ระดับค่าความเป็นลักษณะไทย ($\bar{x}$) เพื่อนำมาใช้ในวิธีทางสถิติ ได้กำหนดค่าการประเมินไว้ 5 ระดับ ดังนี้

- 1 แทนค่าระดับ ความเป็นลักษณะไทย น้อยที่สุด
- 2 แทนค่าระดับ ความเป็นลักษณะไทย น้อย
- 3 แทนค่าระดับ ความเป็นลักษณะไทย ปานกลาง
- 4 แทนค่าระดับ ความเป็นลักษณะไทย มาก
- 5 แทนค่าระดับ ความเป็นลักษณะไทย มากที่สุด

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับค่าความเหมาะสมด้านรูปทรงและที่ว่าง ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ สามารถอธิบายผลที่ได้จากค่าความเหมาะสม ด้วยวิธีการทางสถิติ T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และการให้ระดับค่าความเหมาะสม ($\bar{x}$) เพื่อนำมาใช้ในวิธีทางสถิติ ได้กำหนดค่าการประเมินไว้ 5 ระดับ ดังนี้

- 1 แทนค่าระดับ ความเหมาะสมน้อยที่สุด
- 2 แทนค่าระดับ ความเหมาะสมน้อย
- 3 แทนค่าระดับ ความเหมาะสมปานกลาง
- 4 แทนค่าระดับ ความเหมาะสมมาก
- 5 แทนค่าระดับ ความเหมาะสมมากที่สุด

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นและแนวทางการพัฒนา เกี่ยวกับลักษณะไทยในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป

การรวบรวมข้อมูล

การใช้แบบสอบถามเพื่อการศึกษาความเป็นลักษณะไทยและความเหมาะสม ด้านรูปทรงและที่ว่าง ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ จากกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ทำการสุ่มตัวอย่างจากหน่วยงานเอกชนและหน่วยงานราชการต่าง ๆ ซึ่งสัดส่วนของสถิติกลุ่มสถาปนิกจำนวน 5,563 คน จากข้อมูลของสมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ ivoถึงวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2540 แบ่งกลุ่มสถาปนิกที่ทำงานอยู่หน่วยงานเอกชนจำนวน 4061 คนคิดเป็นสัดส่วน 73% และกลุ่มสถาปนิกที่ทำงานอยู่หน่วยงานราชการจำนวน 1502 คนคิดเป็นสัดส่วน 27%

การพิสูจน์สมมติฐาน

จากการวิเคราะห์ผลที่ได้จากแบบสอบถามด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อศึกษาผลเกี่ยวกับความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงและที่ว่าง เพื่อใช้ผลที่ได้มาสนับสนุนสมมติฐานของการวิจัยที่กำหนดไว้ ดังสมมติฐานดังต่อไปนี้

1. รูปทรงและพื้นที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่สามารถพัฒนามาจากสถาปัตยกรรมไทยในอดีต
2. ค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าความเหมาะสมขึ้นอยู่กับ การประยุกต์ใช้รูปแบบทางกายภาพที่มีความใกล้เคียงกับอดีตหรือรูปทรงเดิมมากกว่าการประยุกต์รูปแบบทางกายภาพที่ต่างออกไปจากสถาปัตยกรรมไทยในอดีต
3. การรับรู้และการยอมรับลักษณะไทยขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในงานสถาปัตยกรรม โดยสถาปนิกทำความเข้าใจในลักษณะไทยในงานสถาปัตยกรรมได้มากกว่าคนทั่วไป ดังนั้น ค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปจึงมีความแตกต่างกัน

คำจำกัดความ

จากประเด็นที่ใช้ในการประเมินความเป็นลักษณะไทยและความเหมาะสมด้านรูปทรงและที่ว่าง ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ สำหรับงานวิจัยนี้ มีความหมายในแต่ละประเด็นของการประเมิน ดังนี้

ความเป็นลักษณะไทย	หมายถึง	เอกลักษณ์ไทยในงานสถาปัตยกรรมด้านรูปทรงและพื้นที่ว่าง ที่ได้จากการประเมิน โดยการเปรียบเทียบระหว่างสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่กับการจำลองรูปแบบ
ความเหมาะสม	หมายถึง	ค่าความเหมาะสมด้านรูปทรงและที่ว่าง ที่ได้จากการประเมิน ด้วยการเปรียบเทียบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่กับการจำลองรูปแบบ
การรับรู้	หมายถึง	การรับรู้จากรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ด้านรูปทรงและที่ว่าง ที่ได้จากการประเมินค่าความเป็นลักษณะไทย จากเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับบุคคลทั่วไป

การยอมรับ หมายถึง การยอมรับจากรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ด้านรูปทรงและพื้นที่ว่างที่ได้จากการประเมินค่าความเหมาะสม จากการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับบุคคลทั่วไป พร้อมการให้เหตุผล

แนวทางนำเสนอการวิเคราะห์

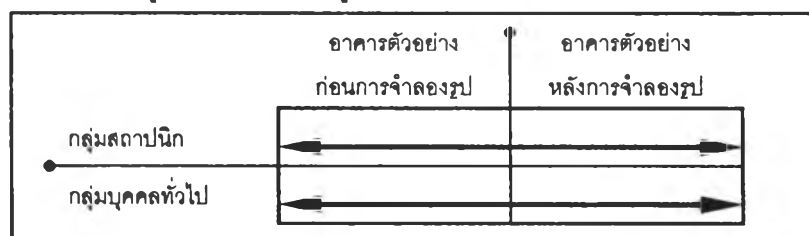
จากตัวแปรในการกำหนดรูปแบบกายภาพและข้อมูลด้านรูปแบบกายภาพที่ได้ สามารถนำมาจัดเรียงเพื่อการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูล ประเมินรูปแบบของความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงและที่ว่าง ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ตามลำดับดังนี้

การประเมินค่าลักษณะไทยในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ จากการใช้รูปทรง (อันได้แก่ เครื่องยอดอาคาร การซ้อนชั้นของหลังคา การมีมุขหลังคา การยื่นของยอดจั่ว ความลาดชัน เส้นโค้งของหลังคาไทย ใต้ถุน การล้อมรอบ รูปทรงของช่องเปิด) **และที่ว่าง** (อันได้แก่ น้ำกับสถาปัตยกรรมไทย การเชื่อมต่ออาคารและรูปทรงของช่องเปิด ที่มีผลต่อแสงภายในอาคาร) **ของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป**

จากเกณฑ์ในการศึกษารูปแบบของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ด้านรูปทรงและที่ว่าง สามารถนำมาทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่อประเมินค่าลักษณะไทยในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ โดยการแบ่งลักษณะการวิเคราะห์เปรียบเทียบในแต่ละประเด็น ออกได้ดัง 4 ลักษณะต่อไปนี้

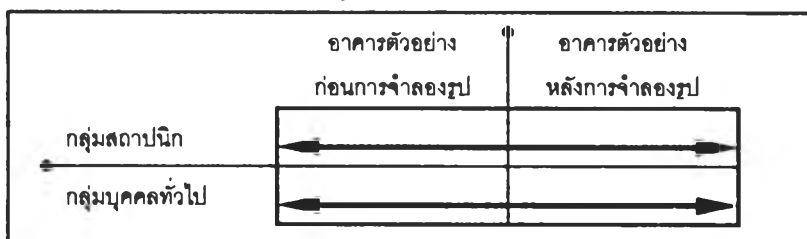
1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ โดยแยกการเปรียบเทียบออกเป็น ดังแผนภูมิที่ 5.1
  - การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก
  - การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

แผนภูมิที่ 5.1 แสดงการจัดวิเคราะห์เปรียบเทียบความเป็นลักษณะไทย

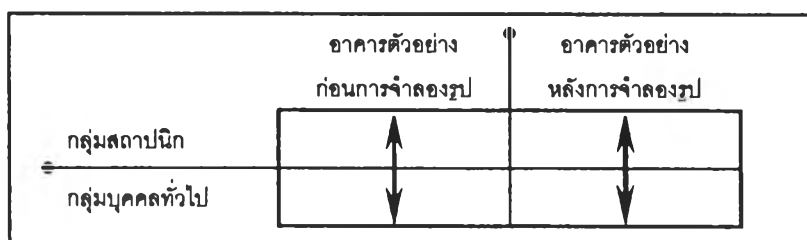
2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ
- การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก
  - การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

แผนภูมิที่ 5.2 แสดงการจับคู่วิเคราะห์เปรียบเทียบความเหมาะสม

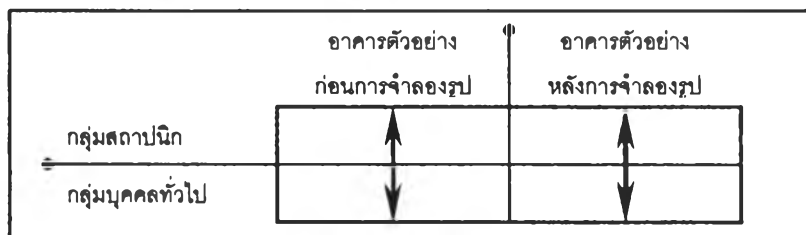
3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่
- การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ของสถาปัตยกรรมที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น
  - การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ของสถาปัตยกรรมที่จำลองรูปแบบ

แผนภูมิที่ 5.3 แสดงการจับคู่วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย

4. การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่
- การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ของสถาปัตยกรรมที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น
  - การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ของสถาปัตยกรรมที่จำลองรูปแบบ

แผนภูมิที่ 5.4 แสดงการจับคู่วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย

การเปรียบเทียบความคิดเห็นทั่วไปและแนวทางการพัฒนารูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้านรูปทรงและที่ว่าง

ด้วยการนำข้อมูลที่ได้ในเรื่องความคิดเห็นทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป มาวิเคราะห์เปรียบเทียบ พร้อมทั้งสรุปเหตุผลที่ได้ ด้วยคำถามดังต่อไปนี้

1. การเลือกใช้รูปทรงสำหรับงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เพื่อแสดงถึงความเป็นลักษณะไทย จำเป็นต้องเลือกใช้รูปทรงบางส่วน of สถาปัตยกรรมไทยในอดีต เป็นส่วนประกอบ (นำของเก่ามาใช้โดยไม่ปรับปรุงก่อน)
2. รูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ต้องพัฒนามาจากสถาปัตยกรรมไทยในอดีต (มีการพัฒนาปรับปรุงก่อนนำไปใช้)
3. สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ต้องมีรูปทรงที่ใกล้เคียงกับรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยในอดีตให้มากที่สุด จึงจะมีความเป็นลักษณะไทยมาก (มีการปรับปรุงก่อนนำไปใช้)
4. เทคโนโลยี และรูปแบบสมัยใหม่ มีผลกระทบต่อรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ทำให้มีความแตกต่างไปจากรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยในอดีต
5. ความเข้าใจในรูปทรงและเหตุผลของสถาปัตยกรรมไทยในอดีต มีผลต่อการให้คุณค่าและการยอมรับสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ที่ได้รับการพัฒนารูปทรงให้มีความแตกต่างไปจากสถาปัตยกรรมไทยในอดีต (การมีประสบการณ์ด้านสถาปัตยกรรมไทย)

สิ่งที่จะเสนอออกมาเป็นผังของโครงสร้างของการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังต่อไปนี้ (อยู่ที่หน้าถัดไป)

การมีได้ทุนและยกพื้นสูง

การล้อมรอบของผนัง

รูปทรงของช่องเปิด (แบบทั่วไป)

รูปทรงของช่องเปิด (แบบบ้านไทย)

ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

นำกับสถาปัตยกรรมไทย

การเชื่อมต่อระหว่างอาคาร

รูปทรงของช่องเปิด (การเจาะช่องเปิด)

ชัดเจนทั่วไป

- กลุ่มบุคคลทั่วไป

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างของ

- ภาพอาคารจริง

- ภาพการจำลองรูปแบบ

4. การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์เปรียบเทียบ

9. การมีได้ทุนและยกพื้นสูง

10. การล้อมรอบของผนัง

11. รูปทรงของช่องเปิด (แบบทั่วไป)

12. รูปทรงของช่องเปิด (แบบบ้านไทย)

ที่ว่างในงานสถาปัตยกรรม

13. นำกับสถาปัตยกรรมไทย

14. การเชื่อมต่อระหว่างอาคาร

15. รูปทรงของช่องเปิด (การเจาะช่องเปิด)

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

การประเมินค่าลักษณะไทยในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ จากการใช้รูปทรงและที่ว่าง ของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป

แบ่งรูปแบบของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ออกเป็น 2 ประเด็น (ที่ทำการศึกษา) อันได้แก่ รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่และที่ว่างในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

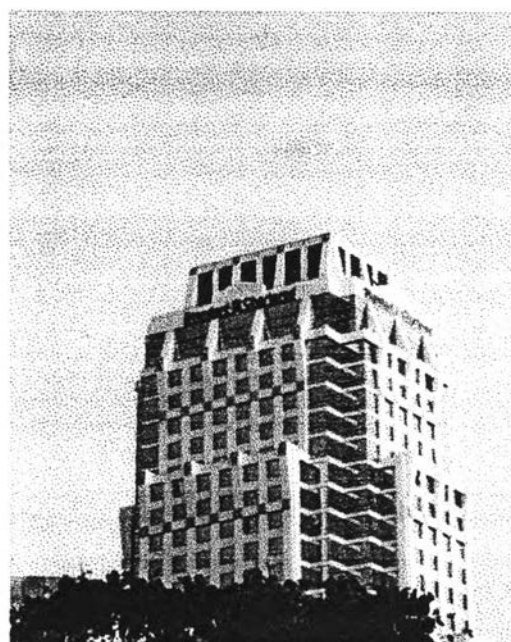
รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ได้แก่

1. เครื่องยอดอาคาร

ความเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องเครื่องยอดอาคาร ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป จากการเลือก อาคารอับดุลราฮิม (สถานدار์ตซาร์สเตอร์) เป็นอาคารตัวอย่าง และทำการจำลองรูปแบบเปรียบเทียบโดยการ ตัดยอดอาคารที่มีรูปทรงปิรามิดฐานสี่เหลี่ยม ยอดแหลม ออกไป

อาคารตัวอย่าง (จริง) แบบมียอด

อาคารตัวอย่าง (จำลองรูปแบบ) แบบไม่มียอด

รูปที่ 5.1 อาคารอับดุลราฮิม (สถานدار์ตซาร์สเตอร์)

1-1 การเปรียบเทียบการค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร

ตารางที่ 5.1-1 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
อาคารมียอด	2.5600	0.9375	12.834*	2.8800	0.9478	14.784*
อาคารไม่มียอด	1.5000	0.7023		1.6067	0.6543	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.1-1 การวิเคราะห์ ค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร ของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารมียอดจะมีค่าความเป็นลักษณะไทยมากกว่าอาคารไม่มียอด แต่ก็อยู่ในระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลางจนเกือบน้อย แสดงว่าการมียอดอาคารมีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทยของงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร ของกลุ่มสถาปนิก ได้ข้อสรุปว่า อาคารมียอดมีความแตกต่างกับอาคารที่ไม่มียอด

– วิเคราะห์เปรียบเทียบความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร ของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารมียอดจะมีค่าความเป็นลักษณะไทยมากกว่าอาคารไม่มียอด โดยอยู่ในระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลาง แสดงว่าการมียอดอาคารมีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย ของงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า อาคารมียอดมีความแตกต่างกับอาคารที่ไม่มียอด

สรุปการวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าค่าความเป็นลักษณะไทย มีความแตกต่างกันระหว่างอาคารมีเครื่องยอดกับอาคารไม่มีเครื่องยอด โดยอาคารมีเครื่องยอดจะมีค่าความเป็นลักษณะไทยสูงกว่าอาคารไม่มีเครื่องยอด เพราะสถาปัตยกรรมไทยดั้งเดิมไม่เคยมีอาคารที่เป็นหลังคาแบนหรือ *flat slap* ซึ่งเป็นการได้รับอิทธิพลมาจากตะวันตก (สมภพ ภิรมย์, 2531: 19) ไม่มีความเหมาะสมสำหรับการนำมาใช้ในสภาพภูมิอากาศแบบไทย ๆ เนื่องจากสภาพอากาศที่ร้อนและฝนตกชุก การมียอดนั้นในสถาปัตยกรรมไทยในอดีต มิได้มีการนำมาใช้โดยทั่วไป แต่จะมีใช้ในสถาปัตยกรรมทางศาสนาหรือสถาปัตยกรรมที่เกี่ยวข้องกับพระมหากษัตริย์เท่านั้น โดยจะมีรูปแบบต่างกันไปออกเป็นรูปแบบเฉพาะ มีรายละเอียดทางสถาปัตยกรรมมากกว่าที่ถูกนำมาใช้ในอาคารสมัยใหม่ ต้องมีความเหมาะสมกับการนำไปใช้สอยและขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย หรือที่เรียกว่า “ฐานานุศักดิ์” ดังที่ นิจ ธิญะธีระนันท์ (2539: 105) กล่าวถึงฐานานุศักดิ์ในสถาปัตยกรรมไทยว่า “...ด้วยความเคารพในฐานานุศักดิ์ซึ่งเป็นสำนึกร่วมของสังคมโดยมีศักดิ์กำหนดเป็นกฎเกณฑ์ขึ้นมา เป็นอย่างที่เราเรียกว่า “Unwritten Rule” ฐานานุศักดิ์ในสถาปัตยกรรมไทย เช่น ทางเข้าโบสถ์ วิหาร ที่ทำประตูไว้สามช่องนั้น ประตูกลางย่อมเป็นทางเฉพาะสำหรับเสด็จพระราชดำเนินเท่านั้น ส่วนบุคคลอื่นที่ก็ใช้ประตูข้างไป หรือ หลังคาห้องพระโรงระดับเจ้าฟ้า มีมุขลดเป็น 2 ชั้น ส่วนห้องพระโรงระดับพระองค์เจ้าลงมา มีหลังคาชั้นเดียว...” และฐานานุศักดิ์ในสถาปัตยกรรมไทยในอีกความหมาย คือ ลำดับแห่งยศศักดิ์ อำนาจ กำลัง และฐานะในสถาปัตยกรรม (สมภพ ภิรมย์, 2531: 1-10) จะเห็นได้ว่าการมีเครื่องยอดอาคารทำให้อาคารมีความเป็นลักษณะไทยเพิ่มขึ้น แสดงว่าเครื่องยอดอาคารสามารถนำมาพิจารณาเป็นรูปแบบสำหรับการออกแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ในอนาคต

1-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร

ตารางที่ 5.1-2 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
อาคารมียอด	3.2867	0.9365	8.531*	2.8667	0.9530	13.711*
อาคารไม่มียอด	2.3067	0.9119		1.6333	0.6895	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.1-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร ได้ดังนี้

— **วิเคราะห์เปรียบเทียบความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร ของกลุ่มสถาปนิก**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารมียอดจะมีความเหมาะสมมากกว่าไม่มียอด แสดงว่ายอดอาคารมีความเหมาะสม สำหรับงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในเรื่องเครื่องยอดอาคาร ของกลุ่มสถาปนิก ได้ข้อสรุปว่า อาคารมียอดมีความแตกต่างกับอาคารที่ไม่มียอด

— **วิเคราะห์เปรียบเทียบความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร ของกลุ่มบุคคลทั่วไป**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารมียอดจะมีความเหมาะสมมากกว่าอาคารไม่มียอด แสดงว่าการมียอดอาคารมีความเหมาะสม สำหรับงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า อาคารมียอดมีความแตกต่างกับอาคารที่ไม่มียอด

สรุปการวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าค่าความเหมาะสม มีความแตกต่างกันระหว่างการมียอดและการไม่มียอด โดยทั้งสองกลุ่มให้ค่าความเหมาะสมต่อการมียอดมากกว่าการไม่มียอด เพราะการมียอดอาคารเป็นการสร้างจุดเด่นให้อาคาร และเป็นการสื่อความเหมาะที่ดีสำหรับอาคารทางธุรกิจ อีกทั้งการมียอดอาคารยังทำให้เกิดความสมบูรณ์และมีองค์ประกอบครบถ้วน หากแต่มุมมองของบางท่านก็เปรียบอาคารมียอดว่าคล้ายจับเอาฝรั่งมาใส่ชฎา ซึ่งการมียอดอาคารมีจุดบพร่องในเรื่องความปลอดภัย ยามเกิดอัคคีภัย เพราะไม่มีพื้นที่สำหรับการลงจอดของเฮลิคอปเตอร์ช่วยชีวิต ดังนั้น การมียอดของอาคารก็ควรคำนึงถึงในประเด็นดังกล่าวได้ด้วยสำหรับการออกแบบต่อไปในอนาคต อย่างไรก็ตามแนวความคิดของอาคารตัวอย่างที่เลือกศึกษา ผู้ออกแบบได้กล่าวว่าการออกแบบอาคารเป็น Landmark สำหรับบริเวณนั้น จึงมีการทำเป็นยอดแหลมสีทองขึ้นมาเป็นที่สังเกตและจุดเด่นในการจดจำได้ง่าย

1-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร จากค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.1-3 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	อาคารมียอด			อาคารไม่มียอด		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	2.5600	0.9375	-2.940*	1.5000	0.7023	-1.361
บุคคลทั่วไป	2.8800	0.9478		1.6067	0.6543	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.1-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับอาคารมียอด

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่ออาคารตัวอย่างจริงน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปเล็กน้อย แสดงว่าการมียอดอาคารมีผลกระทบต่อการรับรู้ลักษณะไทย ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร เกี่ยวกับอาคารมียอด ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับอาคารไม่มียอด

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่ออาคารไม่มียอดน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปน้อยมาก คือ อยู่ในระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยน้อยมากทั้งสองกลุ่ม แสดงว่าการมียอดอาคารมีผลกระทบต่อการรับรู้ลักษณะไทย ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ในส่วนเครื่องยอดอาคาร เกี่ยวกับอาคารไม่มียอด ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์ค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร ของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป มีทั้งเหมือนและแตกต่างกัน เนื่องจากการเรียนรู้และประสบการณ์ด้านสถาปัตยกรรมไทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน เพราะสถาปนิกได้รับการศึกษาและมีประสบการณ์จากการประกอบอาชีพด้านสถาปัตยกรรมโดยตรง จึงได้รับรู้เรื่องราวด้านสถาปัตยกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสถาปัตยกรรมไทยหรือสถาปัตยกรรมสากล ทำให้มีข้อมูลในการตัดสินใจเลือกได้แตกต่างออกไป ฉะนั้นประสบการณ์ในอดีตของบุคคลที่รับรู้สภาพแวดล้อม จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการรับรู้ที่เกิดขึ้น ผลของการรับรู้ที่ต่างกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากประสบการณ์ในอดีตที่ต่างกันของบุคคล (วิลลิสท์ ทรายงกูร, 2537: 63) โดยกลุ่มบุคคลทั่วไปจะเน้นในเรื่องความงาม ความทันสมัยของอาคาร ซึ่งเป็นลักษณะของความสัมพันธ์สัญลักษณ์ แล้วยังรวมไปถึงความสัมพันธ์ทางด้านสุนทรียภาพด้วยซึ่งมีผลกระทบต่อความรู้สึกเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ โดยไม่ได้คำนึงถึงลักษณะของความต่อเนื่องกับรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยในอดีตมากนัก ส่วนกลุ่มสถาปนิกพิจารณาไปถึงเรื่องความปลอดภัยและกฎหมายในการออกแบบด้วยจึงทำให้เกิดผลต่างในการรับรู้กับกลุ่มบุคคลทั่วไป การมียอดอาคารเป็นรูปแบบหนึ่งที่ทำให้คนโดยทั่วไปสามารถรับรู้ลักษณะไทยสำหรับอาคารสถาปัตยกรรมใหม่ดีขึ้นได้

1-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร จากค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.1-4 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	อาคารมียอด			อาคารไม่มียอด		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	3.2867	0.9365	3.850*	2.3067	0.9119	7.214*
บุคคลทั่วไป	2.8667	0.9530		1.6333	0.6895	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.1-4 การวิเคราะห์ การยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับอาคารมียอด

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยต่ออาคารตัวอย่างจริงมากกว่ากลุ่ม

บุคคลทั่วไป โดยให้ค่าก็อยู่ในระดับการยอมรับลักษณะไทยใกล้เคียงกัน คือ ระดับการยอมรับลักษณะไทยปานกลาง แสดงว่า การมียอดอาคารมีผลกระทบต่อการยอมรับลักษณะไทย ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร เกี่ยวกับอาคารไม่มียอด ได้ข้อสรุปว่า การยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับอาคารไม่มียอด

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยต่ออาคารไม่มียอดมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป คือ กลุ่มสถาปนิกให้การยอมรับลักษณะไทยอยู่ในระดับน้อยมากที่สุดและน้อยตามลำดับ แสดงว่าการมียอดอาคารมีผลกระทบต่อการยอมรับลักษณะไทย ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

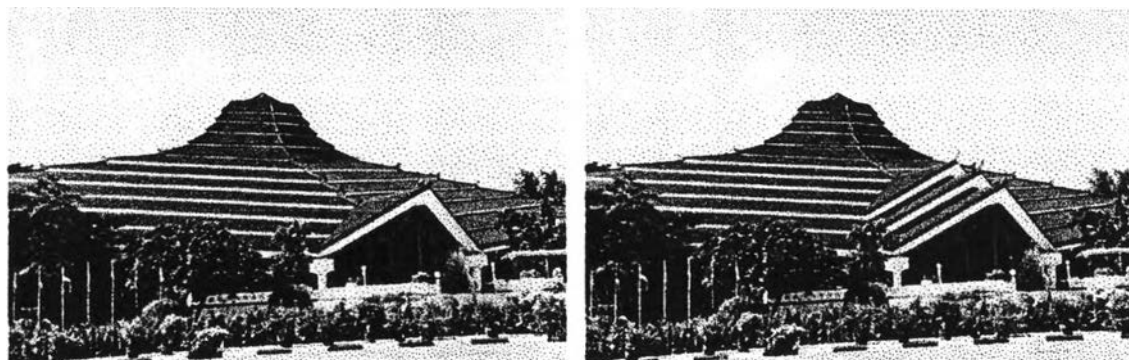
จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่ายอมรับความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร เกี่ยวกับอาคารไม่มียอด ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์ค่าการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเครื่องยอดอาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเครื่องยอดอาคารนั้น การยอมรับลักษณะไทยมีความแตกต่างกันทั้งสองกรณี โดยมีทิศทางไปในแนวทางที่กลุ่มสถาปนิกสามารถยอมรับได้มากกว่า เนื่องจากการเรียนรู้และประสบการณ์ด้านสถาปัตยกรรมไทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน จึงทำให้เกิดมุมมองในลักษณะต่างกัน ซึ่งคุณค่าเป็นตัวกำหนดทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกและความเชื่อถือต่าง ๆ ขณะเดียวกัน ทัศนคดียังมีอิทธิพลต่อการรับรู้ และการรับรู้ก็มีอิทธิพลต่อทัศนคติ ดังนั้นคุณค่าจึงเป็นตัวกำหนดการรับรู้ เนื่องจากบุคคลจะมีการรับรู้อย่างไรขึ้นอยู่กับระบบคุณค่าที่ยึดถือ ทั้งการรับรู้ ทัศนคติและคุณค่า ต่างก็เป็นผลของประสบการณ์ที่สะสมกันมา (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 77) เพราะสถาปนิกได้รับการศึกษาและมีประสบการณ์จากการประกอบอาชีพด้านสถาปัตยกรรมโดยตรง จึงได้รับรู้เรื่องราวด้านสถาปัตยกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสถาปัตยกรรมไทยหรือสถาปัตยกรรมสากล ทำให้มีข้อมูลในการตัดสินใจเลือกได้ต่างออกไป จากการที่สถาปนิกเป็นผู้ได้รับการฝึกฝนด้านสถาปัตยกรรมมาโดยเฉพาะ เพื่อจัดระเบียบของรูปทรงให้เกิดสุนทรียภาพ หน้าที่ดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการรับรู้ทางทัศนภาพ กระบวนการรับรู้จึงเกี่ยวข้องกับสุนทรียภาพของรูปทรงเป็นสำคัญ (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 26) ดังนั้นสถาปนิกจึงสามารถยอมรับลักษณะไทยสมัยใหม่ในรูปแบบที่แปลกออกไปจากรูปแบบในอดีตอย่างยอดของอาคารสูงนี้ได้ดีกว่า

2. การซ้อนชั้นของหลังคา

ความเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องการซ้อนชั้นของหลังคา ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป จากการเลือก อาคารของโรงแรมสยามอินเตอร์คอนติเนนตัล เป็นอาคารตัวอย่าง โดยทำการจำลองรูปแบบเปรียบเทียบโดยการ เพิ่มจำนวนชั้นของหลังคาทางเข้า ให้เป็น 3 ชั้น

หลังคาทางเข้าไม่ซ้อนชั้น

หลังคาทางเข้าซ้อน 3 ชั้น

รูปที่ 5.2 อาคารโรงแรมสยามอินเตอร์คอนติเนนตัล

2-1 การเปรียบเทียบการค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา

ตารางที่ 5.2-1 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
หลังคาไม่ซ้อนชั้น	2.7467	0.8607	-7.761*	2.8267	0.7836	-9.329*
หลังคาซ้อน 3 ชั้น	3.3600	0.8377		3.6533	0.8669	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.2-1 การวิเคราะห์ ค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา ของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงน้อยกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารที่มีการซ้อนชั้นของหลังคาจะมีความเป็น

ลักษณะไทยมากกว่าอาคารที่ไม่มีการซ้อนชั้นของหลังคา แต่ก็อยู่ในระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลาง แสดงว่าการซ้อนชั้นของหลังคามีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย ในงานสถาปัตยกรรมไทย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา ของกลุ่มสถาปนิก ได้ข้อสรุปว่า อาคารที่มีการซ้อนชั้นของหลังคามีความแตกต่างกับอาคารที่ไม่มีการซ้อนชั้นของหลังคา

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา ของกลุ่มบุคคลทั่วไป

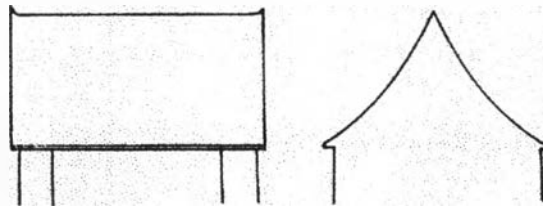
จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงน้อยกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารที่มีการซ้อนชั้นของหลังคาจะมีความเป็นลักษณะไทยมากกว่าอาคารที่ไม่มีการซ้อนชั้นของหลังคา โดยกลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยอยู่ที่ระดับปานกลางและปานกลางถึงมากตามลำดับ แสดงว่าการซ้อนชั้นของหลังคามีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย ของงานสถาปัตยกรรมไทย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า อาคารการซ้อนชั้นของหลังคามีความแตกต่างกับอาคารที่ไม่มีการซ้อนชั้นของหลังคา

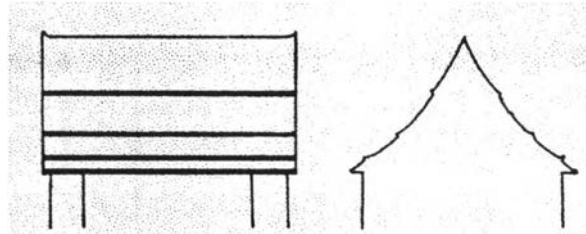
สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าทั้งค่าความเป็นลักษณะไทย มีความแตกต่างกันระหว่างรูปแบบจริงและรูปแบบจำลอง โดยที่หลังคาที่มีการซ้อนชั้นจะมีค่าความเป็นลักษณะไทยมากกว่าหลังคาที่ไม่มีการซ้อนชั้น การซ้อนชั้นของหลังคาเรือนไทยนั้น พอจะอธิบายได้ว่า เป็นส่วนของรอยต่อระหว่างหลังคาจั่วกับปีกนกหรือรอยต่อส่วนของหลังคาที่ยื่นออกมาคลุมระเบียง (โชติ กัลยานมิตร, 2539: 63) ซึ่งลักษณะการซ้อนชั้นหลังคานั้นเป็นวิธีในการสื่อลักษณะเชิงนามธรรมจากปรัชญาทางศาสนาให้เกิดเป็นรูปแบบเชิงรูปธรรมในงานสถาปัตยกรรม เพื่อสื่อถึงความเบาและลอยในงานสถาปัตยกรรม ดังคำกล่าวของ โชติ กัลยานมิตร (2539: 23) “...ความสงบนิ่ง ความเบา และลอยในงานสถาปัตยกรรมไทยนั้นแสดงให้เห็นเหตุผลในการออกแบบได้ชัดเจน ถ้าพิจารณาสถาปัตยกรรมไทยแต่ละส่วนให้ละเอียดแล้วจะพบว่าช่างในอดีตมีความฉลาดในการแปลนามธรรมให้ออกมาเป็นรูปวัตถุอย่างได้ผลดี...” เห็นได้จากลักษณะสถาปัตยกรรมไทยทางศาสนา เช่น ลักษณะหลังคาโบสถ์หรือวิหาร สมัยอยุธยาตอนต้น ก็มีการลดชั้น โดยการทำเป็นจั่วลดหลั่นลงมาเป็นชั้น ๆ เช่นกัน (ม.ร.ว.เน่งน้อย ศักดิ์ศรี, 2537: 89) การซ้อนชั้นของหลังคาเป็นลักษณะของสถาปัตยกรรมไทยในอดีต ที่เป็นการสร้างจุดเด่นให้อาคารทั้งยังเป็นการช่วยลดความรู้สึกถึงน้ำหนักของหลังคาผืนใหญ่ลง (พิจารณาได้จากรูปที่ 5.2.1) ดังที่ ทรงยศ

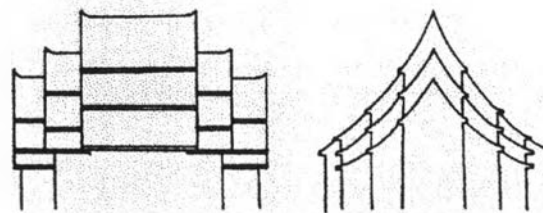
วิระທີมาศ (2539: 86) กล่าวไว้ว่า “...การซ้อนชั้นหรือการลดชั้นของหลังคานั้นโดยทั่วไปมักเป็นอาคารทางศาสนา ที่มีหลังคาลักษณะเป็นผืนขนาดใหญ่ และใช้เพื่อช่วยการเน้นทางเข้า จะสามารถเห็นได้จากวิหารสมัยสุโขทัย ที่ ด้านหน้าและด้านข้างของโบสถ์ อาจมีการลดชั้นหลังคาถ้าอาคารมีขนาดใหญ่ หรือทำเป็นมุข ทั้งทางเข้าด้าน หน้าและด้านหลัง...” ก็ยังลักษณะที่สามารถนำมาใช้ได้เป็นอย่างดีและมีความเหมาะสมสำหรับสถาปัตยกรรม ไทยสมัยใหม่ เช่น การใช้คลุมหลังคาส่วนที่ยื่นออกด้านหน้าอาคาร หรือที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า “คาโนปี” ด้วย รูปแบบหลังคาจั่วแบบไทยและมีการซ้อนชั้นเพื่อเน้นจุดเด่นเพิ่มมากขึ้น ประกอบเข้าไปกับสถาปัตยกรรมสมัย ใหม่ ซึ่งก็เป็นอีกแนวทางในการสร้างเอกลักษณ์ไทยในงานสถาปัตยกรรมสมัยใหม่

(ก) ลักษณะหลังคามันเดียว ซึ่งให้ความรู้สึกหนัก

(ข) ลักษณะการซ้อนชั้น หนึ่งในวิธีการทำให้หลังคาดูเบาขึ้น

(ค) ลักษณะการลดชั้น หนึ่งในวิธีการทำให้เบาขึ้น

รูปที่ 5.2.1 ลักษณะการซ้อนชั้นของหลังคาของหลังคาโบสถ์ วิหาร

(โชติ ภัลยานิมิตร, 2539: 59)

2-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา

ตารางที่ 5.2-2 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
หลังคาไม่ซ้อนชั้น	2.9333	0.8247	-4.850*	2.7933	0.7623	-9.762*
หลังคาซ้อน 3 ชั้น	3.4333	0.9299		3.6467	0.8757	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.2-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา ของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงน้อยกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารที่มีการซ้อนชั้นของหลังคาจะมีความเหมาะสมมากกว่าอาคารที่ไม่มีการซ้อนชั้นของหลังคา แต่ก็อยู่ในระดับค่าความเหมาะสมปานกลาง แสดงว่าการซ้อนชั้นของหลังคามีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม สำหรับรูปแบบงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสมด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนของการซ้อนชั้นของหลังคา ของกลุ่มสถาปนิกได้ข้อสรุปว่า อาคารที่มีการซ้อนชั้นของหลังคามีความเหมาะสมแตกต่างกับอาคารที่ไม่มีการซ้อนชั้นของหลังคา

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา ของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงน้อยกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารที่มีการซ้อนชั้นของหลังคาจะมีความเหมาะสมมากกว่าอาคารที่ไม่มีการซ้อนชั้นของหลังคา โดยอยู่ที่ระดับค่าความเหมาะสมปานกลางและปานกลางถึงมากตามลำดับ แสดงว่าการซ้อนชั้นของหลังคามีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม สำหรับรูปแบบงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนของการซ้อนชั้นของหลังคา ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า อาคารการซ้อนชั้นของหลังคามีความเหมาะสมแตกต่างกับอาคารที่ไม่มีการซ้อนชั้นของหลังคา

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าทั้งค่าความเหมาะสม มีความแตกต่างกันระหว่างรูปแบบจริงและรูปแบบจำลอง โดยที่หลังคาที่มีการซ้อนชั้นจะมีค่าความเหมาะสมมากกว่าหลังคาที่ไม่มีการซ้อนชั้น การซ้อนชั้นของหลังคาเป็นลักษณะของสถาปัตยกรรมไทยในอดีต ที่เป็นการสร้างจุดเด่นให้อาคารทั้งยังเป็นการช่วยลดความรู้สึกถึงน้ำหนักของหลังคาผืนใหญ่ลง (พิจารณาได้จากรูปที่ 5.2.1) ดังที่ ทรงยศ วีระทวีมาศ (2539: 86) กล่าวไว้ว่า “...การซ้อนชั้นหรือการลดชั้นของหลังคานั้นโดยทั่วไปมักเป็นอาคารทางศาสนาที่มีหลังคาลักษณะเป็นผืนขนาดใหญ่และใช้เพื่อช่วยการเน้นทางเข้า จะสามารถเห็นได้จากวิหารสมัยสุโขทัย ที่ด้านหน้าและด้านข้างของโบสถ์ อาจมีการลดชั้นหลังคาถ้าอาคารมีขนาดใหญ่ หรือทำเป็นมุข ทั้งทางเข้าด้านหน้าและด้านหลัง...” ก็ยังลักษณะที่สามารถนำมาใช้ได้เป็นอย่างดีและมีความเหมาะสมสำหรับสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เช่น การใช้คลุมหลังคาส่วนที่ยื่นออกด้านหน้าอาคาร หรือที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า “คาโนปี” ด้วยรูปแบบหลังคาจั่วแบบไทย และมีการซ้อนชั้นเพื่อเน้นจุดเด่นเพิ่มมากขึ้น ประกอบเข้าไปกับสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ ซึ่งก็เป็นอีกแนวทางในการสร้างเอกลักษณ์ไทยในงานสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ ด้วยเหตุผลที่ทั้งสองกลุ่มมีความสอดคล้องกันว่า การซ้อนชั้นของหลังคาเป็นรูปแบบที่ช่วยเพิ่มจุดเด่นให้กับอาคาร นั้นแสดงว่าการซ้อนชั้นของหลังคามีความเหมาะสมสำหรับการมาใช้เป็นรูปแบบสำหรับการสร้างสรรค์สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ต่อไปในอนาคต

2-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา จากค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.2-3 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	หลังคาไม่ซ้อนชั้น			หลังคาซ้อน 3 ชั้น		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	2.7467	0.8607	-0.842	3.3600	0.8377	-2.980*
บุคคลทั่วไป	2.8267	0.7836		3.6533	0.8669	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.2-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับหลังคาไม่ซ้อนชั้น

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่ออาคารที่ไม่มีการซ้อนชั้นของหลังคาน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปเล็กน้อยหรือเรียกได้ว่าแทบไม่แตกต่างกันเลย แสดงว่าการซ้อนชั้นของหลังคามีผลกระทบต่อการรับรู้ลักษณะไทย สำหรับงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนของการซ้อนชั้นของหลังคา เกี่ยวกับอาคารที่ไม่มี การซ้อนชั้นของหลังคา ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป นั่นคือ กลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีการรับรู้ในเรื่องการซ้อนชั้นของหลังคาใกล้เคียงกัน

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับหลังคาซ้อน 3 ชั้น

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่ออาคารที่มีการซ้อนชั้นของหลังคาน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปเล็กน้อย แสดงว่า การซ้อนชั้นของหลังคามีผลกระทบต่อการรับรู้ลักษณะไทย สำหรับงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนของการซ้อนชั้นของหลังคา เกี่ยวกับอาคารที่มีการซ้อนชั้นของหลังคา ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

2-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา จากค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.2-4 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	หลังคาไม่ซ้อนชั้น			หลังคาซ้อน 3 ชั้น		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	2.9333	0.8247	1.527	3.4333	0.9299	-2.045*
บุคคลทั่วไป	2.7933	0.7623		3.6467	0.8757	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.2-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับหลังคาไม่ซ้อนชั้น

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยต่ออาคารที่ไม่มีการซ้อนชั้นของหลังคามากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป เพียงเล็กน้อยหรือแทบไม่มีความแตกต่างกันเลย แสดงว่าการซ้อนชั้นของหลังคามีผลกระทบต่อการยอมรับลักษณะไทย สำหรับงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนของการซ้อนชั้นของหลังคา เกี่ยวกับอาคารที่ไม่มีการซ้อนชั้นของหลังคา ได้ข้อสรุปว่า การยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับหลังคาซ้อน 3 ชั้น

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยต่ออาคารที่มีการซ้อนชั้นของหลังคาน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปพอประมาณ คือ กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าอยู่ในระดับที่มีการยอมรับลักษณะไทยปานกลาง แสดงว่าการซ้อนชั้นของหลังคามีผลกระทบต่อการยอมรับลักษณะไทย สำหรับงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนของการซ้อนชั้นของหลังคา เกี่ยวกับอาคารที่มีการซ้อนชั้นของหลังคา ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนของการซ้อนชั้นของหลังคานั้น มีความไม่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องหลังคาไม่ซ้อนชั้น และมีความแตกต่างกันในเรื่องหลังคาซ้อนชั้น โดยกลุ่มบุคคลทั่วไปมีการยอมรับลักษณะไทยได้ดีกว่ากลุ่มสถาปนิก เนื่องจากการเรียนรู้ประสบการณ์จากอดีตและทัศนคติด้านสถาปัตยกรรมไทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน การให้คุณค่าของสถาปัตยกรรมและการมีข้อจำกัดในการตัดสินใจต่างกัน จากการให้คุณค่าต่อการซ้อนชั้นของหลังคา ทำให้มีความแตกต่างกันในการรับรู้และการยอมรับในเรื่องดังกล่าว เพราะนอกจาก

ประสบการณ์เฉพาะบุคคลแล้ว ยังมีอิทธิพลอื่น ๆ ภายในตัวบุคคลที่มีผลต่อการรับรู้ได้แก่ ความใส่ใจที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายทางพฤติกรรมในปัจจุบันหรืออนาคต และการให้คุณค่าต่อสิ่งที่รับรู้ซึ่งเป็นไปตามประสบการณ์ในอดีต (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 75) รวมไปถึงอิทธิพลทางวัฒนธรรมของสังคมด้วย (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 9) การที่กลุ่มบุคคลทั่วไปสามารถรับรู้และยอมรับลักษณะหลังคาซ้อนชั้นได้ดีกว่ากลุ่มสถาปนิก เพราะสถาปนิกนำลักษณะที่เกิดจากจินตภาพซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ในอดีต รวมถึงการมีทักษะทางสถาปัตยกรรมที่เกิดจากการศึกษาและการฝึกฝนด้านสถาปัตยกรรมของกลุ่มสถาปนิกเอง เข้าใจว่าสถาปนิกนำเอาลักษณะการซ้อนชั้นของหลังคามาร่วมเปรียบเทียบกับจินตภาพเชิงสถาปัตยกรรมที่ไม่ใช่ลักษณะไทยที่มีอยู่ ส่วนหลังคาไม่ซ้อนชั้นซึ่งไม่ใช่ลักษณะเฉพาะของสถาปัตยกรรมไทยนั้นก็ป็นลักษณะที่สามารถรับรู้ได้โดยทั่วไป จึงไม่เกิดการรับรู้และการยอมรับลักษณะไทยที่แตกต่างกัน

3. เอกลักษณะพื้นถิ่น (หลังคาไขว้)

ความเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องเอกลักษณะพื้นถิ่น (หลังคาไขว้) ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป จากการเลือก อาคารของโรงแรมลิตเติ้ลดัก จังหวัดเชียงราย เป็นอาคารตัวอย่าง โดยทำการจำลองรูปแบบเปรียบเทียบโดยการ ทำให้หลังคาไขว้ให้เป็นหลังคาซ้อนชั้น

หลังคาไขว้

หลังคาไม่ไขว้

รูปที่ 5.3 อาคารโรงแรมลิตเติ้ลดัก จังหวัดเชียงราย

3-1 การเปรียบเทียบการค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเอกลักษณะพื้นถิ่น (หลังคาไขว้)

ตารางที่ 5.3-1 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเอกลักษณะพื้นถิ่น (หลังคาไขว้)

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
หลังคาไขว้	3.4733	0.8952	9.329*	3.4400	1.1020	5.241*
หลังคาไม่ไขว้	2.7600	0.8329		2.8933	0.8985	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.3-1 การวิเคราะห์ ค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้) ได้ดังนี้

– **วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้) ของกลุ่มสถาปนิก**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ หลังคาไขว้จะมีความเป็นลักษณะไทยมากกว่าไม่หลังคาไม่ไขว้ แต่ก็อยู่ในระดับที่ปานกลางจนเกือบน้อยและระดับปานกลางถึงมากตามลำดับ แสดงว่าหลังคาไขว้ซึ่งเป็นเอกลักษณ์พื้นถิ่นของสถาปัตยกรรมทางภาคเหนือมีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้) ของกลุ่มสถาปนิก ได้ข้อสรุปว่า หลังคาไขว้มีความแตกต่างกับหลังคาไม่ไขว้

– **วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้) ของกลุ่มบุคคลทั่วไป**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ หลังคาไขว้จะมีความเป็นลักษณะไทยมากกว่าไม่หลังคาไม่ไขว้ โดยอยู่ที่ระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลางถึงน้อยและระดับปานกลางถึงมากตามลำดับ แสดงว่าหลังคาไขว้ซึ่งเป็นเอกลักษณ์พื้นถิ่นของสถาปัตยกรรมภาคเหนือมีผลต่อความเป็นลักษณะไทยต่อกลุ่มบุคคลทั่วไป สำหรับงานสถาปัตยกรรมสมัยใหม่เช่นกัน

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้) ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า หลังคาไขว้มีความแตกต่างกับหลังคาไม่ไขว้

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้)

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าค่าความเป็นลักษณะไทย มีความแตกต่างกันระหว่างรูปแบบจริงกับรูปแบบจำลองทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง โดยเป็นไปในทิศทางที่หลังคาไขว้สูงกว่าหลังคาแบบไม่ไขว้ทั้งหมด เพราะหลังคาไขว้เป็นลักษณะหลังคาที่เป็นเอกลักษณ์พื้นถิ่นของสถาปัตยกรรมทางภาคเหนืออยู่แล้วจะ

เป็นลักษณะสถาปัตยกรรมที่มีความคล้ายคลึงกับสถาปัตยกรรมของพม่าหรือหลังคาของบาหลิ (รูปที่ 5.3.1) ก็ตาม ทั้งนี้ก็เนื่องจากการอพยพย้ายถิ่นฐานและการคงอยู่ลักษณะสถาปัตยกรรมดั้งเดิมของชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย ได้ถูกนำมาสร้างตามวัฒนธรรมในการสร้างศาสนอาคารดั้งเดิมของกลุ่มชนดังกล่าว เช่น ชาวไตที่อพยพจากรัฐชาน ประเทศพม่า ซึ่งไม่ว่าจะอยู่ที่ใดก็ตามความเป็นคนไตที่สมบูรณ์มีสังคมวัฒนธรรมที่เรียบง่าย เอื้ออาทรต่อกันและกัน มีวัดและบ้านที่มีลักษณะเฉพาะทางสถาปัตยกรรม (อรศิริ ปาณินท์, 2539: 24-25) ด้วยความเป็นเอกลักษณ์ล้านนาที่ตนเองทำให้หลังคาไขว้มีความเหมาะสมของการนำมาใช้ประกอบหลังคาด้านหน้าของอาคารตัวอย่าง นอกจากความมีเอกลักษณ์แล้วหลังคาไขว้ยังมีลักษณะที่เด่นและมีความสมดุลเชิงทัศนภาพ เหมาะสมแก่การใช้งานกับอาคารซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมทางภาคเหนือเช่นเดียวกัน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการมีหลังคาไขว้มีความเป็นลักษณะไทย จึงเหมาะสำหรับการใช้เป็นส่วนประกอบสำหรับสร้างสรรค์งานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ต่อไปในอนาคต

รูปที่ 5.3.1 ลักษณะของหลังคาในบาหลิ (จาก อาษา, มกราคม 2537: 91)

3-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้)

ตารางที่ 5.3-2 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้)

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
หลังคาไขว้	3.3667	0.9859	6.707*	3.4400	1.0898	5.241*
หลังคาไม้ไขว้	2.6800	0.8380		2.9000	0.9030	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.3-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้) ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้) ของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ หลังคาไขว้จะมีความเหมาะสมมากกว่าหลังคาไม้ไขว้ แสดงว่าหลังคาไขว้ซึ่งเป็นเอกลักษณ์พื้นถิ่นของสถาปัตยกรรมทางภาคเหนือมีผลกระทบต่อค่าเหมาะสมในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้) ของกลุ่มสถาปนิก ได้ข้อสรุปว่า หลังคาไขว้มีความเหมาะสมแตกต่างกับหลังคาไม้ไขว้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่กลุ่มสถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้) ของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มบุคคลทั่วไปจะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ หลังคาไขว้จะมีความเหมาะสมมากกว่าหลังคาไม้ไขว้ แสดงว่าหลังคาไขว้ซึ่งเป็นเอกลักษณ์พื้นถิ่นของสถาปัตยกรรมทางภาคเหนือมีผลกระทบต่อค่าเหมาะสม สำหรับงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ สำหรับกลุ่มบุคคลทั่วไปเช่นเดียวกัน

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสมด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้) ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า หลังคาไขว้มีความเหมาะสมแตกต่างกับหลังคาไม้ไขว้

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้)

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นว่าค่าความเหมาะสมมีความแตกต่างกันระหว่างรูปแบบจริงกับรูปแบบจำลองทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง โดยเป็นไปในทิศทางที่หลังคาไขว้มากกว่าหลังคาแบบไม้ไขว้ทั้งหมด เพราะหลังคาไขว้เป็นลักษณะหลังคาที่เป็นเอกลักษณ์พื้นถิ่นของสถาปัตยกรรมทางภาคเหนืออยู่แล้ว จึงเป็นมีความเหมาะสมสำหรับการนำมาใช้กับอาคารทางภาคเหนือเพื่อก่อให้เกิดความเป็นเอกลักษณ์พื้นถิ่น ถึงแม้จะเป็นลักษณะสถาปัตยกรรมที่มีความคล้ายคลึงกับสถาปัตยกรรมของพม่าหรือหลังคาของบานลือ (รูปที่ 5.3.1) ก็ตาม ทั้งนี้ก็เนื่องจากการอพยพย้ายถิ่นฐานและการคงอยู่ลักษณะสถาปัตยกรรมดั้งเดิมของชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย ได้ถูกนำมาสร้างตามวัฒนธรรมในการสร้างศาสนอาคารดั้งเดิมของกลุ่มชนดังกล่าว เช่น ชาวไตที่อพยพจากรัฐชาน ประเทศพม่า ซึ่งไม่ว่าจะอยู่ที่ใดก็ตามความเป็นคนไตที่สมบูรณ์มีสังคมวัฒนธรรมที่เรียบง่าย เอื้ออาหารต่อกันและกัน มีวัดและบ้านที่มีลักษณะเฉพาะทางสถาปัตยกรรม (อรศิริ ปาณินท์, 2539: 24-25) ด้วยความเป็นเอกลักษณ์ล้านนาที่เองที่ทำให้หลังคาไขว้มีความเหมาะสมในการนำมาใช้ประกอบหลังคาด้านหน้าของอาคารตัวอย่าง นอกจากความมีเอกลักษณ์แล้ว หลังคาไขว้ยังมีลักษณะเด่นที่มีความสมดุล เหมาะสมแก่การใช้งานกับอาคาร ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมทางภาคเหนือเช่นเดียวกัน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าหลังคาไขว้มีความเหมาะสมสำหรับการใช้เป็นส่วนประกอบสำหรับสร้างสรรค์งานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่บางประเภท ต่อไปในอนาคต

3-3 เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้) จากค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.3-3 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้) ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	หลังคาไขว้			หลังคาไม้ไขว้		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	3.4733	0.8952	0.288	2.7600	0.8329	-1.333
บุคคลทั่วไป	3.4400	1.1020		2.8933	0.8985	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.3-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

– **วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับหลังคาไขว้**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้) กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยสำหรับอาคารมีหลังคาไขว้มากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปน้อยมากหรือแทบจะไม่แตกต่างกันเลย แสดงว่าลักษณะหลังคาไขว้ซึ่งเป็นเอกลักษณ์พื้นถิ่นของสถาปัตยกรรมทางภาคเหนือมีผลกระทบต่อกรรับรู้ลักษณะไทยในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้) เกี่ยวกับหลังคาไขว้ ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

– **วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับหลังคาไม้ไขว้**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้) กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่อหลังคาไม้ไขว้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปน้อยมาก คือ อยู่ในระดับที่ค่าการรับรู้ลักษณะไทยปานกลางถึงน้อยทั้งสองกลุ่ม แสดงว่าลักษณะหลังคาไม้ไขว้ซึ่งเป็นเอกลักษณ์พื้นถิ่นของสถาปัตยกรรมทางภาคเหนือมีผลกระทบต่อกรรับรู้ลักษณะไทยในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้) เกี่ยวกับหลังคาไม้ไขว้ ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีของหลังคาไขว้ไม่มีความแตกต่างกัน และการรับรู้ลักษณะไทยในกรณีของหลังคาแบบไม้ไขว้ก็ไม่มีความแตกต่างกันเช่นกัน เนื่องจากการเรียนรู้ประสบการณ์จากรูปแบบในอดีต และทัศนคติด้านสถาปัตยกรรมไทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน จากการยึดถือคุณค่าต่างกัน ย่อมมีผลต่อการรับรู้ที่ต่างกัน (วิลลิตี นรียงกูร, 2537: 78) ทำให้การให้คุณค่าของสถาปัตยกรรมและการมีข้อจำกัดในการตัดสินใจต่างกัน ดังนั้น การนำเอาประสบการณ์จากการเรียนรู้ในอดีตมาเป็นส่วนช่วยในการตัดสินใจจึงต่างกัน เพราะกลุ่มสถาปนิกมีความเข้าใจและมีประสบการณ์จากการเรียนรู้จากประวัติความเป็นมาของสถาปัตยกรรมต่าง ๆ รวมไปถึงการปฏิบัติงานในอาชีพที่เกี่ยวกับสถาปัตยกรรมมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป ซึ่งบุคคลมักมีการวางนัยทั่วไปในการรับรู้สภาพแวดล้อมตามประสบการณ์ว่า อาคารที่มีแบบ

อย่างทางกายภาพทำนองนี้เป็นอาการประเภทใด (วิมลสิทธิ์ นรยางกูร, 2537: 128) ซึ่งทำให้การยอมรับลักษณะไทยในเรื่องหลังคาแบบไม้อัดแตกต่างกัน ส่วนในประเด็นที่การรับรู้และการยอมรับลักษณะไทยไม่แตกต่างกันนั้น แสดงว่าลักษณะหลังคาไม้อัดมีลักษณะไทยที่สามารถรับรู้และเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ทำให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ค่าการรับรู้ลักษณะไทยที่ได้จึงไม่มีความแตกต่าง

3-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไม้อัด) จากค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.3-4 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไม้อัด) ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	หลังคาไม้อัด			หลังคาไม้อัด		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	3.3667	0.9859	-0.611	2.6800	0.8380	-2.187*
บุคคลทั่วไป	3.4400	1.0898		2.9000	0.9030	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.3-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไม้อัด) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไม้อัด) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับหลังคาไม้อัด

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไม้อัด) กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยต่อหลังคาไม้อัดน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปน้อยมากจนแทบไม่แตกต่าง แสดงว่าลักษณะหลังคาไม้อัดซึ่งเป็นเอกลักษณ์พื้นถิ่นของสถาปัตยกรรมทางภาคเหนือ มีผลกระทบต่อการยอมรับลักษณะไทยในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไม้อัด) เกี่ยวกับหลังคาไม้อัด ได้ข้อสรุปว่า การยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

– **วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับหลังคาไม้ไขว้**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้) กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยต่อหลังคาไม้ไขว้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปพอสมควร คือ อยู่ในระดับการยอมรับลักษณะไทยปานกลางถึงน้อย แสดงว่าลักษณะหลังคาไขว้ซึ่งเป็นเอกลักษณ์พื้นถิ่นของสถาปัตยกรรมทางภาคเหนือ มีผลกระทบต่อการยอมรับลักษณะไทยในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่ายอมรับความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้) เกี่ยวกับหลังคาไม้ไขว้ ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเอกลักษณ์พื้นถิ่น (หลังคาไขว้) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีของหลังคาไขว้ไม่มีการยอมรับลักษณะไทยแตกต่างกัน ส่วนการยอมรับลักษณะไทยในกรณีของหลังคาแบบไม้ไขว้มีการยอมรับลักษณะไทยแตกต่างกัน โดยที่กลุ่มบุคคลทั่วไปสามารถยอมรับลักษณะไทยของหลังคาแบบไม้ไขว้ได้ดีกว่ากลุ่มสถาปนิก เนื่องจากการเรียนรู้ประสบการณ์จากรูปแบบในอดีตและทัศนคติด้านสถาปัตยกรรมไทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน จากการยึดถือคุณค่าต่างกันย่อมมีผลต่อการรับรู้ที่ต่างกัน (วิมลสิทธิ์ ทรายงูร, 2537: 78) ทำให้การให้คุณค่าของสถาปัตยกรรมและการมีข้อจำกัดในการตัดสินใจจึงต่างกัน ดังนั้น การนำเอาประสบการณ์จากการเรียนรู้ในอดีตมาเป็นส่วนช่วยในการตัดสินใจมีต่างกัน เพราะกลุ่มสถาปนิกมีความเข้าใจและมีประสบการณ์จากการเรียนรู้จากประวัติความเป็นมาของสถาปัตยกรรมต่าง ๆ รวมไปถึงการปฏิบัติงานในอาชีพที่เกี่ยวกับสถาปัตยกรรมมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป จากการที่บุคคลมักมีการวางนัยทั่วไปในการรับรู้สภาพแวดล้อมตามประสบการณ์ว่า อาคารที่มีแบบอย่างทางกายภาพทำนองนี้เป็นอาคารประเภทใด (วิมลสิทธิ์ ทรายงูร, 2537: 128) ด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้กลุ่มบุคคลทั่วไปเห็นว่า การมีหลังคาไขว้กับอาคารแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่มีความเหมาะสมและยอมรับได้ แต่ขณะที่กลุ่มสถาปนิกกลับให้ความเห็นว่า หลังคาไขว้มีความขัดแย้งกับรูปแบบอาคารโดยรวม จึงไม่สามารถยอมรับได้

4. การมีมุขหลังคา (Dormer)

ความเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องการมีมุขหลังคา (Dormer) ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยการเลือกอาคารของศาลากลาง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอาคารตัวอย่าง โดยทำการจำลองรูปแบบเปรียบเทียบด้วยการทำให้มุขหลังคาที่มีอยู่หายไป กลายเป็นหลังคาโค้งผืนใหญ่

มีมุขหลังคา (Dormer)

ไม่มีมุขหลังคา (Dormer)

รูปที่ 5.4 อาคารของศาลากลาง จังหวัดเชียงใหม่

4-1 การเปรียบเทียบการค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Dormer)

ตารางที่ 5.4-1 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Dormer)

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
มีมุขหลังคา (Dormer)	3.2133	0.9311	2.621*	3.5400	1.0273	2.966*
ไม่มีมุขหลังคา (Dormer)	2.9733	0.8270		3.2000	0.8435	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.4-1 การวิเคราะห์ ค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Dormer) ได้ดังนี้

— วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Dormer) ของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารที่มีมุขหลังคาจะมีความเป็นลักษณะไทยมากกว่าอาคารที่ไม่มีมุขหลังคา แต่ก็อยู่ในระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลาง แสดงว่ามุขหรือซุ้มหน้าต่างบนหลังคามิผลกระทบทต่อค่าความเป็นลักษณะไทย ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Dormer) ของกลุ่มสถาปนิก ได้ข้อสรุปว่า *อาคารที่มีมุขหลังคามีความแตกต่างกับอาคารที่ไม่มีมุขหลังคา*

– **วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Dormer) ของกลุ่มบุคคลทั่วไป**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารที่มีมุขหลังคาจะมีความเป็นลักษณะไทยมากกว่าอาคารที่ไม่มีมุขหลังคา โดยอยู่ที่ระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลาง แสดงว่ามุขหรือชัมน้ำต่างบนหลังคามีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Dormer) ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า *อาคารที่มีมุขหลังคามีความแตกต่างกับอาคารที่ไม่มีมุขหลังคา*

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Dormer)

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของรูปแบบจริงและรูปแบบจำลองต่างกัน โดยเป็นไปในทิศทางที่ค่าความเป็นลักษณะไทยของการมีมุขหรือชัมน้ำหลังคา (Dormer) มากกว่าการไม่มีมุขหลังคา เพราะสถาปัตยกรรมไทยดั้งเดิมไม่เคยมีอาคารที่มีมุขหรือชัมน้ำหลังคา การมีมุขหลังคานั้นเป็นรูปแบบที่ได้รับอิทธิพลมาจากสถาปัตยกรรมตะวันตก (สมภพภิรมย์, 2531:19) หรือดังที่ อนุวิทย์ เจริญศุภกุล (2525: 33) กล่าวไว้ว่า “..อิทธิพลจากสถาปัตยกรรมตะวันตก มีมาตั้งแต่สมัยอยุธยา ยุคที่ฮอลันดำนำกองทัพมาปิดอ่าวไทย และมีรับชาวต่างชาติเข้ามาเป็นข้าราชการ...” แต่มีการนำมาใช้เป็นเวลานาน โดยทำการปรับปรุงให้เกิดลักษณะและรูปแบบเฉพาะของสถาปัตยกรรมไทยใส่เข้าไปก็ทำให้เกิดเป็นลักษณะเฉพาะของสถาปัตยกรรมไทยได้ การนำลักษณะของมุขหรือชัมน้ำหลังคามานำมาใช้ในอาคารประเภทใดบ่อย ๆ ก็ก่อให้เกิดเอกลักษณ์กับประเภทสถาปัตยกรรมแก่อาคารประเภทได้เช่นกัน เช่น ลักษณะของอาคารตัวอย่างที่มีชัมน้ำหลังคาจะทำให้คนทั่วไปเข้าใจถึงความเป็นศาลากลางจังหวัดได้ทันที ในขณะที่อาคารรูปแบบเดียวกันแต่ไม่มีมุขหรือชัมน้ำหลังคากลับให้ความหมายเป็นโรงเรียน (โดยเฉพาะรูปแบบโรงเรียนของรัฐบาล)

4-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Domer)

ตารางที่ 5.4-2 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Domer)

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
มีมุขหลังคา (Domer)	3.4200	0.9431	5.693*	3.5667	0.9927	4.667*
ไม่มีมุขหลังคา (Domer)	2.8133	0.8305		3.0467	0.8773	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.4-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Domer) ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Domer) ของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารที่มีมุขหลังคาจะมีความเหมาะสมมากกว่าอาคารที่ไม่มีมุขหลังคา แสดงว่ามุขหรือซุ้มหน้าต่างบนหลังคามีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม ของงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสมด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Domer) ของกลุ่มสถาปนิก ได้ข้อสรุปว่า อาคารที่มีมุขหลังคา มีความแตกต่างกับอาคารที่ไม่มีมุขหลังคา

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Domer) ของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารที่มีมุขหลังคาจะมีความเหมาะสมมากกว่าอาคารที่ไม่มีมุข แสดงว่ามุขหรือซุ้มหน้าต่างบนหลังคามีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสมด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Domer) ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า อาคารที่มีมุขหลังคา มีความแตกต่างกับอาคารที่ไม่มีมุขหลังคา

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Dormer)

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าค่าความเหมาะสมมีความแตกต่างกันทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง โดยมีทิศทางทั้งหมดไปในแนวทางที่ให้ค่าความเหมาะสมต่อการมีมุขหรือซุ้มหลังคา มากกว่าแบบไม่มีมุขหลังคา เพราะการมีมุขหลังคานั้นเป็นการสร้างจุดเด่นให้อาคาร อีกทั้งยังเป็นการช่วยระบายอากาศใต้หลังคาทำให้อาคารมีความเย็นมากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยลดขนาดของความยาวหลังคาผืนใหญ่ลงมาได้ ทำให้ไม่เกิดน้ำหนักที่เกิดจากหลังคาผืนใหญ่กดทับลงที่ตัวอาคาร แต่การนำมาใช้ต้องนำมาใช้ในจังหวะ (Rhythm) ที่เหมาะสมจึงจะเกิดความงาม ความรู้สึกในการลดทอนขนาดหลังคา และก่อให้เกิดเอกลักษณ์กับประเภทสถาปัตยกรรม เช่น ลักษณะของอาคารแบบอาคารตัวอย่างที่มีมุขหลังคาจะทำให้คนทั่วไปเข้าใจถึงความเป็นศาลากลางจังหวัดได้ทันที ในขณะที่อาคารรูปแบบเดียวกันแต่ไม่มีมุขหรือซุ้มหลังคากลับให้ความหมายเป็นโรงเรียน (โดยเฉพาะรูปแบบโรงเรียนของรัฐบาล) เป็นต้น ในกรณีเดียวกันการนำเอามุขหรือซุ้มหลังคามานำมาใช้ในสถาปัตยกรรมไทยมาเป็นเวลานานมาแล้วก็ย่อมทำให้การมีมุขหรือซุ้มหลังคาเป็นลักษณะไทยได้เช่นกัน

4-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Dormer) จากค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.4-3 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Dormer) ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	มีมุขหลังคา (Dormer)			ไม่มีมุขหลังคา (Dormer)		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	3.2133	0.9311	-2.886*	2.9733	0.8270	-2.350*
บุคคลทั่วไป	3.5400	1.0273		3.2000	0.8435	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.4-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Dormer) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Dormer) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการมีมุขหลังคา

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Dormer) กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่ออาคารตัวอย่างจริงน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปเล็กน้อย แสดงว่ามุขหรือซุ้มหน้าต่างบนหลังคามีผลกระทบต่อกรรับรู้ลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Domer) เกี่ยวกับอาคารมีมุขหลังคา ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

– **วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Domer) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการไม่มีมุขหลังคา**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Domer) กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่ออาคารที่ไม่มีมุขหลังคาน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป คือ อยู่ในระดับที่การรับรู้ลักษณะไทยปานกลางทั้งสองกลุ่ม แสดงว่ามุขหรือซุ้มหน้าต่างบนหลังคามีผลกระทบต่อการรับรู้ลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยที่ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Domer) เกี่ยวกับอาคารไม่มีมุขหลังคา ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Domer) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Domer) ของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความแตกต่างกัน เนื่องจากการเรียนรู้และประสบการณ์ด้านสถาปัตยกรรมไทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน จึงทำให้เกิดมุมมองในลักษณะต่างกัน จากประสบการณ์ในอดีตของบุคคลที่รับรู้สภาพแวดล้อม มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการรับรู้ที่เกิดขึ้น ผลของการรับรู้ที่แตกต่างกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากประสบการณ์ในอดีตที่แตกต่างกันของบุคคล (วิลลิสท์ ทรยางกูร, 2537: 63) โดยที่กลุ่มสถาปนิกทราบถึงการนำมาใช้ของซุ้มหลังคา ว่าเป็นการผสมผสานจากวัฒนธรรมตะวันตก (สมภพ ภิรมย์, 2531: 18) ที่ถูกนำมาปรับปรุงและพัฒนาให้มีรูปแบบเป็นสถาปัตยกรรมไทยด้วยรายละเอียดขององค์ประกอบและประเภทอาคารที่นำไปใช้ ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปเป็นการรับรู้ที่เกิดจากความเคยชินของสถาปัตยกรรมไทยที่เป็นอาคารราชการ ซึ่งมีการนำไปใช้ทั่วประเทศ เพื่อสื่อความหมายทางสัญลักษณ์ให้เกิดเป็นลักษณะเฉพาะของสถาปัตยกรรมดังกล่าว เช่น สถาปัตยกรรมลักษณะเช่นเดียวกับอาคารตัวอย่างที่มีมุขหรือซุ้มหลังคาจะให้ความหมายถึงอาคารประเภท ศาลากลางหรืออาคารส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการปกครองท้องถิ่น แต่ในการจำลองรูปแบบที่ไม่มีมุขหลังคากลับกลายเป็นลักษณะเฉพาะของโรงเรียนของรัฐบาล ฯลฯ เช่นนี้เป็นต้น บุคคลมักมีการวางนัยทั่วไปในการรับรู้สภาพแวดล้อมตามประสบการณ์ว่า อาคารที่มีแบบอย่างทางกายภาพทำนองนี้เป็นอาคารประเภทใด (วิลลิสท์ ทรยางกูร, 2537: 128)

4-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Dormer) จากค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.4-4 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Dormer) ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	มีมุขหลังคา (Dormer)			ไม่มีมุขหลังคา (Dormer)		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	3.4200	0.9431	-1.312	2.8133	0.8305	-2.366*
บุคคลทั่วไป	3.5667	0.9927		3.0467	0.8773	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.4-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Dormer) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Dormer) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการมีมุขหลังคา

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Dormer) กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยต่ออาคารที่มีมุขหลังคาน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปเล็กน้อยจนแทบไม่แตกต่าง แสดงว่ามุขหรือซุ้มหน้าต่างบนหลังคามีผลกระทบต่อการยอมรับลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Dormer) เกี่ยวกับอาคารมีมุขหลังคา ได้ข้อสรุปว่า การยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Dormer) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการไม่มีมุขหลังคา

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Dormer) กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยต่ออาคารที่ไม่มีมุขหลังคาน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปพอสมควร คือ อยู่ในระดับการยอมรับลักษณะไทยปานกลาง แสดงว่ามุขหรือซุ้มหน้าต่างบนหลังคามีผลกระทบต่อการยอมรับลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่ายอมรับความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Dormer) เกี่ยวกับอาคารไม่มีมุขหลังคา ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้อาคารไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีมุขหลังคา (Dormer) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยในกรณีของการมีมุขหรือมุขหลังคาไม่แตกต่างกัน แต่ให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยในเรื่องการไม่มีมุขหรือมุขหลังคาต่างกัน โดยที่กลุ่มบุคคลทั่วไปสามารถยอมรับได้ดีกว่ากลุ่มสถาปนิก เนื่องจากการเรียนรู้ประสบการณ์จากอดีตมีความแตกต่างกัน ซึ่งประสบการณ์ในอดีตของบุคคลที่รับรู้สภาพแวดล้อม มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการรับรู้ที่เกิดขึ้น ผลของการรับรู้ที่แตกต่างกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากประสบการณ์ในอดีตที่แตกต่างกันของบุคคล (วิลลิสท์ ทรายงกูร, 2537: 63) รวมไปถึงระบบการให้คุณค่าและความใส่ใจในรูปแบบทางสถาปัตยกรรมและแนวโน้ม ปรารถนาในการรับรู้ข่าวสารมากเกินไปมากกว่าที่จะรับรู้ข่าวสารน้อยเกินไป สภาพแวดล้อมความซับซ้อนในรูปแบบมักให้ข่าวสารมากกว่าสภาพแวดล้อมที่มีความเรียบง่าย (วิลลิสท์ ทรายงกูร, 2537: 93) ซึ่งก็เป็นพื้นฐานของการรับรู้ของคนโดยทั่วไป แต่สำหรับสถาปนิกแล้วการศึกษาและประกอบอาชีพทางสถาปัตยกรรมโดยตรงทำให้เกิดพื้นฐานต่อรูปแบบที่สนใจต่างกับกับกลุ่มบุคคลทั่วไป และสำหรับกรณีการมีมุขหรือมุขหลังคานั้นเป็นรูปแบบที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป จึงทำให้การยอมรับลักษณะไทยไม่มีความแตกต่างกัน

5. การยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว

ความเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป จากการเลือกอาคารของท่าอากาศยาน จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอาคารตัวอย่าง และทำการจำลองรูปแบบเปรียบเทียบด้วยการทำให้ยอดจั่วที่ยื่นออกไปกลายเป็นแบบไม่ยื่น หรือไม่มีการชะโงกนั่นเอง

ยอดจั่วยื่นออก

ยอดจั่วไม่ยื่นออก

รูปที่ 5.5 อาคารของท่าอากาศยาน จังหวัดเชียงใหม่

5-1 การเปรียบเทียบการค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว

ตารางที่ 5.5-1 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
ยอดจั่วยื่นออก	3.5267	0.7917	7.749*	3.5667	0.7978	4.890*
ยอดจั่วไม่ยื่นออก	3.0533	0.6931		3.1267	0.8996	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.5-1 การวิเคราะห์ ค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่วของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารมียอดจั่วยื่นจะมีความเป็นลักษณะไทยมากกว่าอาคารที่ไม่มียอดจั่วยื่น แต่ก็อยู่ในระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลางจนเกือบมาก แสดงว่าอาคารมียอดจั่วยื่นออกหรือ “ชะโงก” มีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว ของกลุ่มสถาปนิก ได้ข้อสรุปว่า อาคารมียอดจั่วยื่นมีความแตกต่างกับอาคารที่ไม่มียอดจั่วยื่น

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่วของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารมียอดจั่วยื่นจะมีความเป็นลักษณะไทยมากกว่าอาคารที่ยอดจั่วไม่มียื่น โดยอยู่ที่ระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลางถึงมาก แสดงว่าอาคารมียอดจั่วยื่นออกหรือ “ชะโงก” มีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า อาคารที่มียอดจั่วยื่นมีความแตกต่างกับอาคารที่ยอดจั่วไม่ยื่น

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว มีค่าความเป็นลักษณะไทยที่แตกต่างกันทั้งหมดทุกกรณี โดยมีทิศทางไปในแนวการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยต่อการมียอดจั่วหรือไชรายื่นออกมากกว่าแบบไม่ยื่น เพราะสถาปัตยกรรมไทยดั้งเดิมสมัยอยุธยาตอนปลายและสถาปัตยกรรมล้านนา มีการใช้รูปแบบดังกล่าว แต่จะต่างกันตรงที่สถาปัตยกรรมล้านนาจะยื่นเพียงเล็กน้อยจนเกือบเป็นเส้นตั้งฉาก ส่วนสถาปัตยกรรมสมัยอยุธยาตอนปลายจะมีการยื่นมากกว่า สังเกตได้ง่าย ๆ คือ เส้นขอบของหลังคาจะทำมุมกับเส้นตั้งฉากประมาณ 2 องศา โดยจะไม่สัมพันธ์กับเส้นลัมของผานั่ง โดยจะมีการลัมมากกว่าปกติ ที่ชาวบ้านเรียกว่า “ชะโงก” เลยทีเดียว (สนใจ นิมเล็ก, 2530: 3) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าลักษณะของการมียอดจั่วยื่นออกนั้น เป็นลักษณะไทยที่สามารถเข้าใจได้โดยทั่วไป สังเกตจากค่าที่ได้จะมีลักษณะไปในทิศทางเดียวกัน

5-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว

ตารางที่ 5.5-2 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
ยอดจั่วยื่นออก	3.4733	0.7659	8.599*	3.5667	0.7893	5.327*
ยอดจั่วไม่ยื่นออก	2.8133	0.7363		3.0867	0.9044	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.5-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว ได้ดังนี้

– **วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว ของกลุ่มสถาปนิก**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารมียอดจั่วยื่นจะมีความเหมาะสมมากกว่าอาคารที่ยอดจั่วไม่ยื่น แสดงว่าอาคารมียอดจั่วยื่นนอกหรือ “ชะโงก” มีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสมด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว ของกลุ่มสถาปนิก ได้ข้อสรุปว่า อาคารมียอดจั่วยื่นมีความแตกต่างกับอาคารที่ยอดจั่วไม่ยื่น

– **วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว ของกลุ่มบุคคลทั่วไป**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารมียอดจั่วยื่นจะมีความเหมาะสมมากกว่าอาคารยอดจั่วไม่ยื่น แสดงว่าอาคารมียอดจั่วยื่นนอกหรือ “ชะโงก” มีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสมด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า อาคารมียอดจั่วยื่นมีความแตกต่างกับอาคารที่ยอดจั่วไม่ยื่น

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าค่าความเหมาะสมด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว มีค่าความเหมาะสมแตกต่างกันในทุกกรณีทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีทิศทางไปในทางเดียวกัน คือ ให้ค่าความเหมาะสมต่อการมียอดจั่วหรือไชรายื่นออกมากกว่าแบบไม่ยื่น เพราะการมียอดจั่วยื่นอาคารเป็นการสร้างจุดเด่นให้อาคารทั้งยังเป็นการสื่อความเหมาะที่ดีสำหรับอาคารทางประเภทให้บริการ อีกทั้งการมียอดจั่วยื่นยังเป็นเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมล้านนาอย่างหนึ่ง และยังมีประโยชน์ในด้านการบังฝน บังแดด ได้อีกด้วย (ในการที่มีการยื่นออกมาก เช่น ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์) ดังลักษณะของสถาปัตยกรรมไทยดั้งเดิมสมัยอยุธยาตอนปลายและสถาปัตยกรรมล้านนา มีการใช้รูปแบบดังกล่าว แต่จะต่างกันตรงที่สถาปัตยกรรมล้านนาจะยื่นเพียงเล็กน้อยจนเกือบเป็นเส้นตั้งฉาก ส่วนสถาปัตยกรรมสมัยอยุธยาตอนปลายจะมีการยื่นมากกว่า สังเกตได้ง่าย ๆ คือ เส้นขอบของหลังคาจะทำมุมกับ

เส้นตั้งฉากประมาณ 2 องศา และจะไม่สัมพันธ์กับเส้นลัมของผาผนัง โดยจะมีการลัมมากกว่าปกติที่ชาวบ้านเรียกว่า “ชะโงก” เลยทีเดียว (สมาใจ นิ่มเล็ก, 2530: 3) ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ลักษณะการยื่นยอดจั่วมีความเหมาะสมต่อกรนำมาใช้ในการสร้างสรรคงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ต่อไปในอนาคตได้

5-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว จากค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.5-3 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	ยอดจั่วยื่นออก			ยอดจั่วไม่ยื่นออก		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	3.5267	0.7917	-0.436	3.0533	0.6931	-0.791
บุคคลทั่วไป	3.5667	0.7978		3.1267	0.8996	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.5-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการยื่นออกของยอดจั่ว

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่ออาคารที่มียอดจั่วยื่นออกน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปเล็กน้อยจนแทบใกล้เคียงกัน แสดงว่าอาคารมียอดจั่วยื่นออกหรือ “ชะโงก” มีผลกระทบต่อค่าการรับรู้ลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว เกี่ยวกับการยื่นของยอดจั่ว ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการไม่ยื่นออกของยอดจั่ว

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่ออาคารที่ยอดจั่วไม่ยื่นน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปน้อยมาก คือ อยู่ในระดับการรับรู้ลักษณะไทยปานกลางทั้งสองกลุ่ม แสดงว่าอาคารมียอดจั่วยื่นออกหรือ “ชะโงก” มีผลกระทบต่อค่าการรับรู้ลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว เกี่ยวกับการไม่ยื่นออกของยอดจั่ว ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างในการรับรู้ลักษณะไทยทั้งสองกรณี เนื่องจากการเรียนรู้และประสบการณ์ด้านสถาปัตยกรรมไทยที่เกิดจากการศึกษาและการปฏิบัติวิชาชีพทางสถาปัตยกรรมของกลุ่มสถาปนิกมีมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป ทำให้ประสบการณ์ในอดีตของบุคคลที่รับรู้สภาพแวดล้อม มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการรับรู้ที่เกิดขึ้น ผลของการรับรู้ที่แตกต่างกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากประสบการณ์ในอดีตที่แตกต่างกันของบุคคล (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 63) นอกจากนั้นการรับรู้ในลักษณะของการยื่นออกของยอดจั่วยังมีผลในการรับรู้ความลึกที่เพิ่มขึ้น ทำให้เกิดการมีมิติการรับรู้ระยะที่ต่างออกไป จากการรับรู้ความลึก (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 53) นี้เองที่ทำให้คนโดยทั่วไปสามารถชี้ได้ถึงระยะและตำแหน่งที่มีความแตกต่าง ก่อให้เกิดความรู้สึกถึงความอ่อนช้อยที่เพิ่มขึ้นจากรูปแบบหลังคาที่เป็นอยู่และเกิดเป็นจุดเด่นทางสถาปัตยกรรมได้อีกทางหนึ่ง

5-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว จากค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.5-4 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	ยอดจั่วยื่นออก			ยอดจั่วไม่ยื่นออก		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	3.4733	0.7659	-1.039	2.8133	0.7363	-2.871*
บุคคลทั่วไป	3.5667	0.7893		3.0867	0.9044	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.5-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการยื่นออกของยอดจั่ว

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยต่ออาคารที่มีการยื่นยอดจั่วน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปน้อยมากจนแทบไม่แตกต่างกัน แสดงว่าอาคารมียอดจั่วยื่นออกหรือ “ชะโงก” มีผลกระทบต่อค่าการยอมรับลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว เกี่ยวกับการยื่นออกของยอดจั่ว ได้ข้อสรุปว่า การยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการไม่ยื่นออกของยอดจั่ว

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยต่ออาคารที่ยอดจั่วไม่ยื่นน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปเล็กน้อย คือ กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าอยู่ในระดับการยอมรับลักษณะไทยปานกลางและปานกลางถึงน้อยตามลำดับ แสดงว่า อาคารมียอดจั่วยื่นออกหรือ “ชะโงก” มีผลกระทบต่อค่าการยอมรับลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

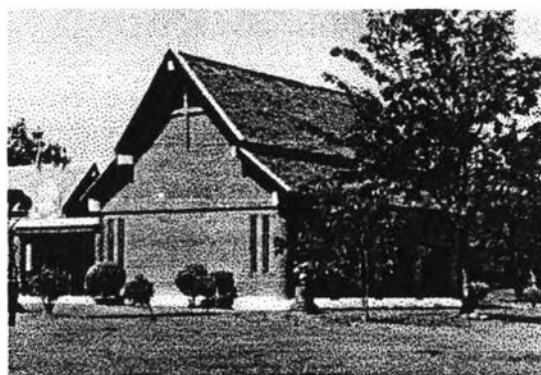
จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่ายอมรับความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว เกี่ยวกับการไม่ยื่นของยอดจั่ว ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

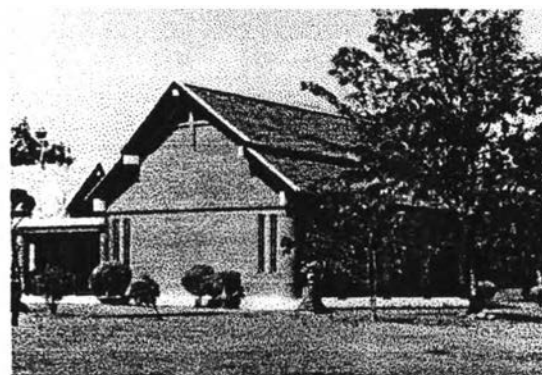
จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการยื่นออก (ชะโงก) ของยอดจั่ว ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างในการยอมรับลักษณะไทยสำหรับกรณีการมียอดจั่วหรือไชรายื่นออก แต่ในกรณีที่ไม่มีการยื่นยอดจั่วไปหรือไชรานั้นมีการยอมรับที่ต่างกัน โดยกลุ่มบุคคลทั่วไปสามารถรับรู้ได้ดีกว่ากลุ่มสถาปนิก เนื่องจากการเรียนรู้และประสบการณ์ด้านสถาปัตยกรรมไทยที่เกิดจากการศึกษาและการปฏิบัติวิชาชีพทางสถาปัตยกรรมของกลุ่มสถาปนิกมีมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป ทำให้ประสบการณ์ในอดีตของบุคคลที่รับรู้สภาพแวดล้อม มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการรับรู้ที่เกิดขึ้น ผลของการรับรู้ที่ต่างกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากประสบการณ์ในอดีตที่ต่างกันของบุคคล (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 63) นอกจากประสบการณ์ในอดีตแล้ว อิทธิพลอื่น ๆ ภายในตัวบุคคลที่มีผลต่อการรับรู้ได้แก่ ความใส่ใจที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายทางพฤติกรรมในปัจจุบันหรืออนาคต และการให้คุณค่าต่อสิ่งที่รับรู้ซึ่งเป็นไปตามประสบการณ์ในอดีต (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 75) และยังขึ้นอยู่กับระบบคุณค่าอีกด้วย ซึ่งคุณค่าเป็นตัวกำหนดทัศนคติซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้สึและความเชื่อถือต่าง ๆ ขณะเดียวกันทัศนคติมีอิทธิพลต่อการรับรู้ และการรับรู้ก็มีอิทธิพลต่อทัศนคติ คุณค่าจึงเป็นตัวกำหนดการรับรู้ บุคคลจะมีการรับรู้อย่างไรขึ้นอยู่กับระบบคุณค่าที่ยึดถือ ทั้งการรับรู้ ทัศนคติ และคุณค่าต่างก็เป็นผลของประสบการณ์ที่สะสมกันมา (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 77) แต่ในลักษณะของการรับรู้ทางสัญลักษณ์ที่สื่อถึงการต้อนรับของอาคารที่เกิดจากการยื่นของยอดจั่ว รวมไปถึงความอ่อนช้อยอันเป็นเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมไทยไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ผลของการยื่นหน้าจั่วจึงมีผลต่อการรับรู้ไม่ต่างกัน ซึ่งเป็นลักษณะของการประเมินความหมายทางกายภาพของยอดจั่วของกลุ่มบุคคลทั่วไปจึงมีความแตกต่างจากกลุ่มสถาปนิก ดังนั้นการที่กลุ่มสถาปนิกและบุคคลทั่วไปมีความเห็นตรงกันจึงไม่ใช่เกิดจากประสบการณ์ในอดีตเพียงอย่างเดียว ซึ่งกลุ่มสถาปนิกอาจพิจารณาว่าทั้งการมียอดจั่วยื่นและไม่ยื่นนั้นต่างก็มีการนำมาใช้ในสถาปัตยกรรมไทยทั้งคู่ แต่การยื่นของยอดจั่วเป็นเพียงการเน้นจุดเด่นที่เพิ่มขึ้นเท่าจึงไม่ได้ทำให้มีความสำคัญเพิ่มขึ้นมากนัก เพราะยังมีวิธีการอื่นจะเน้นจุดเด่นได้ดีกว่าเช่น การซ้อนชั้น เป็นต้น

6. ความชื้น (องศา) ของหลังคาไทย

ความเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องความชื้น (องศา) ของหลังคาไทย ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป จากการเลือก อาคารของศูนย์บริการข้อมูลศรีษนาลัย จังหวัดสุโขทัย เป็นอาคารตัวอย่าง โดยทำการจำลองรูปแบบเปรียบเทียบโดยการ ทำให้หลังคาที่มีความชันมากหรือหลังคาเตี้ยลง

หลังคาชัน

หลังคาลาด

รูปที่ 5.6 อาคารของศูนย์บริการข้อมูลศรีษนาลัย จังหวัดสุโขทัย

6-1 การเปรียบเทียบการค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนความชื้น (องศา) ของหลังคาไทย

ตารางที่ 5.6-1 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนความชื้น (องศา) ของหลังคาไทย

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
หลังคาชัน	3.8733	0.6980	18.216*	3.6933	0.8188	12.546*
หลังคาลาด	2.7733	0.7249		2.6933	0.7680	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.6-1 การวิเคราะห์ ค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนความชื้น (องศา) ของหลังคาไทย ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนความชัน (องศา) ของหลังคาไทยของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ หลังคาชันจะมีความเป็นลักษณะไทยมากกว่าหลังคาลาด ในระดับค่าความเป็นลักษณะไทยมีความแตกต่างกันที่ชัดเจน แสดงว่าความชันของหลังคามีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) หลังคาไทย ของกลุ่มสถาปนิกได้ข้อสรุปว่า หลังคาชันมีความแตกต่างกับหลังคาลาด ในระดับที่สูงมาก

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนความชัน (องศา) ของหลังคาไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

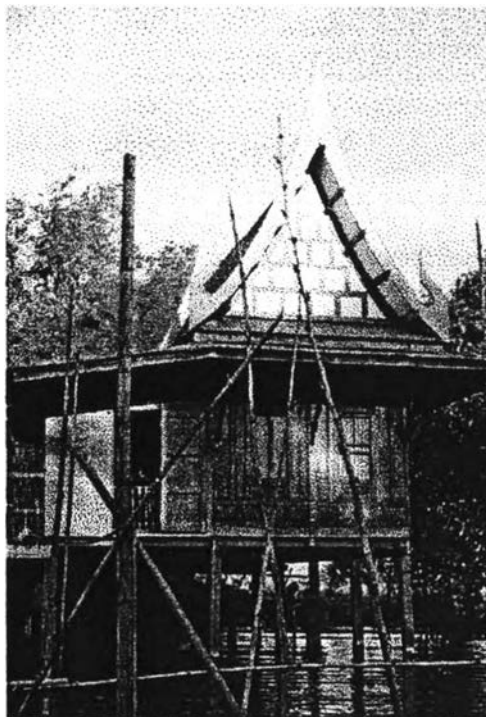
จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ หลังคาชันจะมีความเป็นลักษณะไทยมากกว่าหลังคาลาด โดยอยู่ที่ระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลางจนถึงมากและมีช่วงห่างของคะแนนมาก แสดงว่าความชันของหลังคามีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย ของงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) หลังคาไทย ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า หลังคาชันมีความแตกต่างกับหลังคาลาด

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนความชัน (องศา) ของหลังคาไทย

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าค่าความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) หลังคาไทย ในการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยมีความแตกต่างกันในทุกกรณี และเป็นไปในทิศทางเดียวกันคือ ให้ค่าความเป็นลักษณะไทยต่อการมีหลังคาชันมากสูงกว่าการมีหลังคาชันน้อย เพราะสถาปัตยกรรมไทยดั้งเดิมมักจะมีคามลาดเอียงมาก เนื่องจากสภาพทางภูมิศาสตร์ เพราะประเทศไทยอยู่ในเขตที่มีฝนตกมาก การระบายน้ำฝนจึงเป็นเรื่องสำคัญ ดังนั้นวัสดุที่ใช้มุงหลังคาจึงเป็นปัจจัยสำคัญอีกอย่างด้วยที่ทำให้หลังคามีความชันมากขึ้น อีกทั้งเรือนไทยภาคกลางส่วนใหญ่ใช้จากและกระเบื้องดินเผาแผ่นเล็ก ๆ ทำให้ความลาดของมุงหลังคามีความลาดน้อยหรืออีกนัยหนึ่งก็คือมีความชันมาก ทรงของหลังคาจึงสูง

กว่าใช้วัสดุอื่นมุง (สมใจ นิมเล็ก, 2531: 102) โดยสถาปัตยกรรมในสมัยอยุธยาตอนปลายที่ สมใจ นิมเล็ก (2530: 3) ได้กล่าวถึงทรงของหลังคาว่า "ความสูงจากช่อถึงอกไก่จะมากกว่าความกว้างของช่อตั้งแต่แปหัวเสา ถึงแปหัวเสา ในจั่วซ้อนที่หนึ่งนั้นความสูงของจั่วยิ่งจะมีมากขึ้น ..." ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การมีหลังคาชั้นมากนั้น เป็นเอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมไทยอย่างหนึ่งซึ่งเป็นที่เข้าใจและยอมรับกันโดยทั่วไป

รูปที่ 5.6.1 ลักษณะของหลังคาความชันมาก ของเรือนไทย

(ดร.สุเมธ ชุมสาย ณ อยุธยา, 2539: 226)

6-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนความชัน (องศา) ของหลังคาไทย

ตารางที่ 5.6-2 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนความชัน (องศา) ของหลังคาไทย

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
หลังคาชั้น	3.9600	0.6542	18.096*	3.6800	0.8218	11.770*
หลังคาลาด	2.6267	0.7099		2.7000	0.7836	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.6-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนความชื้น (องศา) ของหลังคาไทย ได้ดังนี้

— **วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนความชื้น (องศา) ของหลังคาไทย ของกลุ่มสถาปนิก**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ หลังคาชั้นจะมีความเหมาะสมมากกว่าหลังคาลาด แสดงว่าความชื้นของหลังคามีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสมด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชื้น (องศา) หลังคาไทย ของกลุ่มสถาปนิก ได้ข้อสรุปว่า หลังคาชั้นมีความแตกต่างกับหลังคาลาด

— **วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนความชื้น (องศา) ของหลังคาไทย ของกลุ่มบุคคลทั่วไป**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ หลังคาชั้นจะมีความเหมาะสมมากกว่าหลังคาลาด แสดงว่าความชื้นของหลังคามีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชื้น (องศา) หลังคาไทย ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า อาคารมีหลังคาชั้นมีความแตกต่างกับอาคารที่หลังคาลาด

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนความชื้น (องศา) ของหลังคาไทย

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าค่าความเหมาะสมด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชื้น (องศา) หลังคาไทย มีค่าความเหมาะสมความแตกต่างกันในทุกกรณี โดยมีทิศทางไปในแนวทางเดียวกัน คือ ให้ค่าความเหมาะสมต่อกรมีหลังคาชั้นมากกว่าหลังคามีความชื้นน้อย เพราะการมีหลังคาทรงสูงหรือมีความชันมาก เป็นการสร้างจุดเด่นให้อาคารทำให้อาคารดูสง่า มีการเหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศแบบไทยที่มีฝนตกชุกและยังทำให้มีปริมาตรของอากาศใต้หลังคามาก ทำให้ภายในอาคารไม่ร้อนและยังเป็นเอกลักษณ์ที่เด่นชัดของบ้านไทยอีกด้วย ทั้งยังเป็นลักษณะของหลังคาไทย ดังมีคำกล่าวถึงไว้ว่า “หลังคาที่มี

ความลาดเอียงมาก เป็นลักษณะของหลังคาทรงจั่วสูงแบบไทย ซึ่งเป็นแบบที่คนไทยประดิษฐ์ขึ้นเอง มีความสูงเป็น 4/5 ของฐานจั่ว หรือมีมุมฐานจั่วประมาณ 40-60 องศา" (นฤกุล ชมพูนิจ, 2539: 33,38) ดังนั้น การมีหลังคาทรงสูงหรือชันมากนั้นเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่ามีความเหมาะสมต่อสภาพภูมิอากาศแบบไทย

6-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) ของหลังคาไทย จากค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.6-3 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) ของหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	หลังคาชัน			หลังคาลาด		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	3.8733	0.6980	2.049*	2.7733	0.7249	0.928
บุคคลทั่วไป	3.6933	0.8188		2.6933	0.7680	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.6-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) ของหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

— วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) ของหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับหลังคาชันมาก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) หลังคาไทย กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่ออาคารมีหลังคาชันมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป แสดงว่าความชันของหลังคามีผลกระทบต่อการรับรู้ลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) หลังคาไทย เกี่ยวกับอาคารมีหลังคาชันมาก ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) ของหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับหลังคาลชันน้อย

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) หลังคาไทย กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่อหลังคาชันสูงกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปน้อยมาก แสดงว่าความชันของหลังคามีผลกระทบต่อกรรับรู้ลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) หลังคาไทย เกี่ยวกับอาคารมีหลังคาชันน้อย ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) ของหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) หลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ในกรณีหลังคาชันน้อยการยอมรับไม่มีความแตกต่างกัน แต่สำหรับกรณีหลังคาชันมากมีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มสถาปนิกสามารถยอมรับได้ดีกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป เนื่องจากการเรียนรู้และประสบการณ์ด้านสถาปัตยกรรมไทยที่เกิดจากการศึกษาและการประกอบวิชาชีพทางสถาปัตยกรรมมีความแตกต่างกัน จึงทำให้เกิดมุมมองในลักษณะต่างกัน เพราะประสบการณ์ในอดีตของบุคคลที่รับรู้สภาพแวดล้อม มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการรับรู้ที่เกิดขึ้น ผลของการรับรู้ที่ต่างกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากประสบการณ์ในอดีตที่ต่างกันของบุคคล (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 63) นอกจากประสบการณ์ในอดีตแล้ว อิทธิพลอื่น ๆ ภายในตัวบุคคลที่มีผลต่อการรับรู้ได้แก่ ความใส่ใจที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายทางพฤติกรรมในปัจจุบันหรืออนาคต และการให้คุณค่าต่อสิ่งที่รับรู้ ซึ่งเป็นไปตามประสบการณ์ในอดีต (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 75) ทั้งนี้เพราะสถาปนิกมีความเข้าใจในลักษณะของการใช้วัสดุและรูปแบบในการก่อสร้างหลังคา ซึ่งเป็นเหตุผลของการทำให้มีความชันหลังคาสูงดีกว่าบุคคลทั่วไปว่าทำอย่างไรจึงไม่ให้เกิดการรั่วของน้ำฝนที่ตกลงสู่หลังคา เป็นต้น อันเกิดจากประสบการณ์ที่เกิดจากการศึกษาและการประกอบวิชาชีพทางสถาปัตยกรรมของกลุ่มสถาปนิกมีมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป สำหรับกรณีหลังคาลาดน้อยทั้งสองกลุ่มมีความเห็นตรงกันว่า ลักษณะหลังคาทำให้อาคารมีลักษณะคล้ายโรงงานหรือโรงงานมากกว่า ซึ่งเป็นไปตามเหตุผลที่ว่า บุคคลมักมีการวางนัยทั่วไปในการรับรู้สภาพแวดล้อมตามประสบการณ์ว่าอาคารที่มีแบบอย่างทางกายภาพทำนองนี้เป็นอาคารประเภทใด (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 128)

6-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) ของหลังคาไทย จากค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.6-4 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) ของหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	หลังคาชัน			หลังคาตาด		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	2.8133	0.7363	3.265*	2.6267	0.7099	-0.849
บุคคลทั่วไป	3.0867	0.9044		2.7000	0.7836	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.6-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) ของหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

— วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) ของหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับหลังคาชันมาก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) หลังคาไทย กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยต่ออาคารมีหลังคาชันน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป แสดงว่าความชันของหลังคามีผลกระทบต่ออาการการยอมรับลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) หลังคาไทย เกี่ยวกับอาคารมีหลังคาชันมาก ได้ข้อสรุปว่า การยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

— วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) ของหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับหลังคาชันน้อย

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) หลังคาไทย กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยต่ออาคารมีหลังคาชันน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปน้อยมากจนแทบไม่แตกต่าง แสดงว่าความชันของหลังคามีผลกระทบต่ออาการการยอมรับลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่เพียงเล็กน้อย

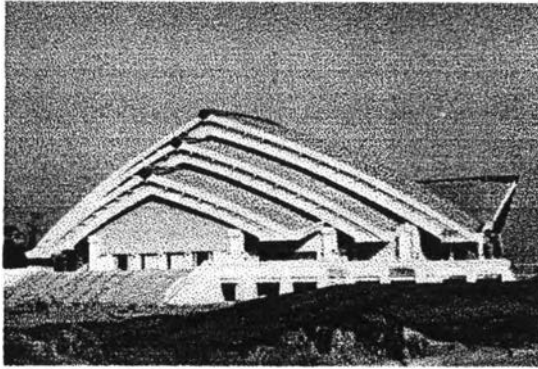
จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่ายอมรับความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) หลังคาไทย เกี่ยวกับอาคารมีหลังคาชันน้อย ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) ของหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

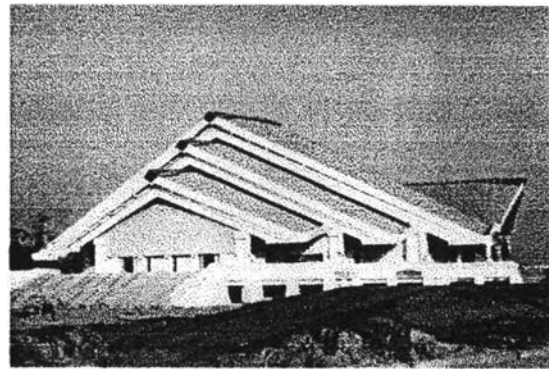
จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความชัน (องศา) หลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีทิศทางไปในทางเดียวกันกับการยอมรับ คือ ไม่มีความแตกต่างในกรณีหลังคาชันน้อยและมีความแตกต่างในกรณีหลังคาชันมาก โดยกลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ได้ดีกว่า เนื่องจากการเรียนรู้ประสบการณ์จากอดีตและทัศนคติด้านสถาปัตยกรรมไทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน ประสบการณ์ในอดีตของบุคคลที่รับรู้สภาพแวดล้อม มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการรับรู้ที่เกิดขึ้น ผลของการรับรู้ที่ต่างกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากประสบการณ์ในอดีตที่ต่างกันของบุคคล (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 63) การให้คุณค่าของสถาปัตยกรรมและการมีข้อจำกัดในการตัดสินใจจึงต่างกันในด้านต่าง ๆ ซึ่งคุณค่าเป็นตัวกำหนดทัศนคติซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้สึกและความเชื่อถือต่าง ๆ ขณะเดียวกันทัศนคติมีอิทธิพลต่อการรับรู้ และการรับรู้ก็มีอิทธิพลต่อทัศนคติ คุณค่าจึงเป็นตัวกำหนดการรับรู้ บุคคลจะมีการรับรู้อย่างไรขึ้นอยู่กับระบบคุณค่าที่ยึดถือ ทั้งการรับรู้ ทัศนคติและคุณค่า ต่างก็เป็นผลของประสบการณ์ที่สะสมกันมา (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 77) เนื่องมาจากลักษณะของหลังคาลาดชันน้อยในปัจจุบันมีความเป็นไปได้ในการใช้งานในสภาพภูมิอากาศในประเทศไทย เพราะเทคโนโลยีการก่อสร้างและวัสดุของหลังคาในปัจจุบันเป็นสิ่งที่ช่วยไม่ให้เกิดการรั่วของน้ำฝนได้ จึงทำให้การยอมรับของทั้งสองกลุ่มไม่ต่างกันและอาจเป็นเหตุผลที่กลุ่มบุคคลทั่วไปมีการยอมรับในกรณีหลังคาชันมากต่างไปจากกลุ่มสถาปนิกด้วย

7. เส้นโค้งของหลังคาไทย

ความเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องเส้นโค้งของหลังคาไทย ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป จากการเลือก อาคารของหอประชุมเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เป็นอาคารตัวอย่าง โดยทำการจำลองรูปแบบเปรียบเทียบโดยการ ทำให้หลังคาที่มีการโค้งหรือโค้งออกให้เป็นหลังคาที่เป็นเส้นตรง

หลังคาโค้งออก

หลังคาตรง

รูปที่ 5.7 อาคารของหอประชุมเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

7-1 การเปรียบเทียบการค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย

ตารางที่ 5.7-1 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
หลังคาโค้งออก	2.6733	0.8394	-5.415*	2.1400	0.8976	-12.027*
หลังคาตรง	3.1667	0.8546		3.2333	0.8779	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.7-1 การวิเคราะห์ ค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย ของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ หลังคาโค้งออกจะมีความเป็นลักษณะไทยน้อยกว่าหลังคาตรง แต่ก็อยู่ในระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลางจนเกือบน้อย แสดงว่าเส้นโค้งในหลังคา มีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย ของกลุ่มสถาปนิก ได้ข้อสรุปว่า หลังคาโค้งออกมีความแตกต่างกับหลังคาตรง

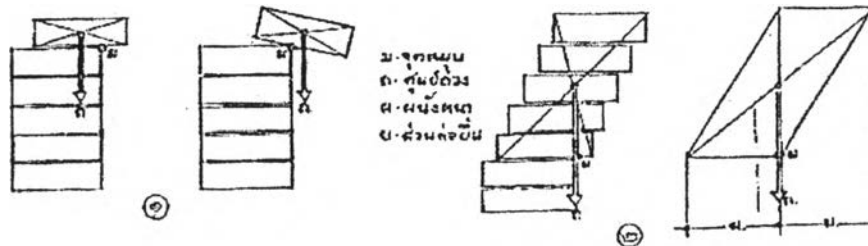
– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย ของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงน้อยกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ หลังคาโค้งออกจะมีความเป็นลักษณะไทยน้อยกว่าหลังคาตรง โดยอยู่ที่ระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลาง แสดงว่าเส้นโค้งในหลังคามีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า หลังคาโค้งออกมีความแตกต่างกับหลังคาตรง

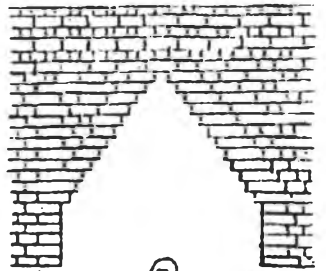
สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าค่าความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย กลุ่มสถาปนิกมีให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของทั้งสองกรณีไม่ต่างกัน ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยต่อเส้นจั่วหลังคาตรงมากกว่า เพราะสถาปัตยกรรมไทยดั้งเดิมไม่เคยมีอาคารที่มีลักษณะหลังคาโค้งออก จะมีก็เพียงแต่ลักษณะการโค้งเข้าเพื่อเสริมให้สถาปัตยกรรมไทยดูสูงสง่า (สมใจ นิมเล็ก, 2530: 3) ลักษณะของเส้นโค้งออกนี้มีอยู่ในปราสาทแบบขอม ในลักษณะของซุ้มประตูโค้งเพื่อเป็นการถ่ายเทน้ำหนักของโครงสร้างที่ทำจากหินให้มีช่องเปิด คือ การวางซ้อนกันขึ้นไปทางตั้งและเรียงกันทางราบ เช่นการสร้างกำแพง เป็นต้น ด้วยวิธีการสร้างที่ค่อยยื่นออกไปโดยไม่ให้จุดศูนย์ถ่วงของแผ่นหินนั้นยื่นเลยขอบนอกของกำแพงก็จะสามารถอยู่ได้ ดังรูปที่ 5.7.1 และลักษณะของเส้นจั่วหลังคาตรงนี้ก็แบนราบมากจนเกินไปจึงทำให้กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยไม่แตกต่างกัน

ม. จุดศูนย์กลาง
 ก. ศูนย์ถ่วง
 ค. เส้นศร
 ข. ส่วนโค้งยื่น

หลักการของการก่อสร้างโดยวิธีก่อสร้างแบบต่างๆ ตามกฎแห่งความมั่นคง

ก้อนเป็นช่องสามเหลี่ยมโดยยื่นจี้ 1/2

ก้อนเป็นช่องโค้ง โดยสกัดมุมที่โคนปูน

รูปสถาปัตย์ชื่อ 'ANANDRAJ V. CHANDRAN' IN THE ARCHITECTURE OF INDIA.

การสร้างหลังคาคลุมพระพุทธรูปที่ปราสาทหินขอมได้ใช้วิธีตามวิธีที่สมัยก่อนแล้วแต่จะต่างกันที่วิธีสร้างได้รัดกุมตามรูปที่เขียนเพิ่มเติมเป็นแบบรูปตัด

รูปที่ 5.7.1 วิธีการก่อสร้างจุ่มประตูโค้งแบบขอม (เฉลิม รัตนทัศนีย์, 2539: 83)

7-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย

ตารางที่ 5.7-2 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
หลังคาโค้งออก	2.9133	0.9619	-0.344	2.1667	0.8931	-11.697*
หลังคาตรง	2.9533	0.8924		3.2400	0.8645	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.7-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย ของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารมีหลังคาโค้งออกจะมีความเหมาะสมน้อยกว่าอาคารมีหลังคาตรง แต่ก็น้อยมากจนแทบไม่แตกต่าง แสดงว่าเส้นโค้งในหลังคามีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสมสำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสมด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย ของกลุ่มสถาปนิก ได้ข้อสรุปว่า อาคารมีหลังคาโค้งออกไม่มีความแตกต่างกับอาคารมีหลังคาตรง

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย ของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารที่มีหลังคาโค้งออกจะมีความเหมาะสมน้อยกว่าอาคารที่มีหลังคาตรง แสดงว่าเส้นโค้งในหลังคามีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสมด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า อาคารมีหลังคาโค้งออกมีความแตกต่างกับอาคารที่มีหลังคาตรง

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าค่าความเหมาะสมด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย มีทั้งการให้ค่าความเหมาะสมทั้งที่เหมือนและต่างกัน และกรณีที่แตกต่างกันนั้นคือกลุ่มบุคคลทั่วไปโดยให้ค่าความเหมาะสมต่อเส้นจั่วตรงมากกว่าเส้นจั่วโค้ง แต่การที่กลุ่มบุคคลทั่วไปไม่เห็นความแตกต่าง มาจากเหตุผล 2 ประการคือ

1. ลักษณะหลังคาโค้งไม่มีปรากฏในสถาปัตยกรรมไทย แต่เส้นโค้งช่วยให้ที่ว่างภายในเหมาะสมกับการใช้เป็นห้องประชุม คล้ายกับ “โอเปอรา เฮ้าส์” ในออสเตรเลีย

2. ลักษณะของหลังคาตรงแต่มีความใหญ่โตมากและความลาดเอียงต่ำนี้ไม่มีความเหมาะสมสำหรับการใช้งานภายใน ทั้งยังให้ความรู้สึกที่กดทับอาคารอีกด้วย

และแนวความคิดในการออกแบบของอาคารนี้ หลังคาได้ถูกประยุกต์มาจากหลังคาของภูเขากวีน ที่มีอยู่ในภาคอีสานสมัยก่อน (มติ ตั้งพานิชย์, 2537) ซึ่งโดยทั่วไปไม่สามารถเข้าใจได้ แต่ก็มีลักษณะการใช้งานได้เหมาะสมกับที่ว่างในการเป็นหอประชุมที่ต้องจุคนจำนวนมากไว้ภายใน

7-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย จากค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.7-3 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	หลังคาโค้งออก			หลังคาตรง		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	2.6733	0.8394	5.315*	3.1667	0.8546	-0.666
บุคคลทั่วไป	2.1400	0.8976		3.2333	0.8779	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.7-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับเส้นของหลังคาโค้งออก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่ออาคารมีหลังคาโค้งออกมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป แสดงว่าเส้นโค้งของหลังคามีผลกระทบต่อค่าการรับรู้ลักษณะไทย ของรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย เกี่ยวกับอาคารมีหลังคาโค้งออก ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับเส้นของหลังคาตรง

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่ออาคารหลังคาตรงน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปน้อยจนแทบไม่แตกต่างกัน แสดงว่าเส้นโค้งของหลังคามีผลกระทบต่อค่าการรับรู้ลักษณะไทยของรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย เกี่ยวกับอาคารมีหลังคาตรง ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป มีการรับรู้ลักษณะไทยแตกต่างกันในกรณีของเส้นจั่วหลังคาโค้ง โดยกลุ่มสถาปนิกจะสามารถรับรู้ได้ดีกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป แต่ในกรณีเส้นจั่วหลังคาแบบตรงกลับมีการรับรู้ลักษณะไทยที่ไม่แตกต่างกันระหว่างสองกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากการเรียนรู้และประสบการณ์ด้านสถาปัตยกรรมไทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน ซึ่งประสบการณ์ในอดีตของบุคคลที่รับรู้สภาพแวดล้อม มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการรับรู้ที่เกิดขึ้น ผลของการรับรู้ที่แตกต่างกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากประสบการณ์ในอดีตที่ต่างกันของบุคคล (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 63) ซึ่งสถาปนิกเป็นผู้ได้รับการฝึกฝนมาโดยเฉพาะ เพื่อจัดระเบียบของรูปทรงให้เกิดสุนทรียภาพ หน้าที่ดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการรับรู้ทางทัศนภาพ กระบวนการรับรู้จึงเกี่ยวข้องกับสุนทรียภาพของรูปทรงเป็นสำคัญ (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 26) จึงทำให้กลุ่มสถาปนิกมีทัศนคติต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยดีกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปในกรณีเส้นจั่วโค้ง

7-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย จากค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.7-4 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	หลังคาโค้งออก			หลังคาตรง		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	2.9133	0.9619	6.967*	2.9533	0.8924	-2.826*
บุคคลทั่วไป	2.1667	0.8931		3.2400	0.8645	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t > +1.960$)

จากตารางที่ 5.7-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

– **วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับเส้นของหลังคาโค้งออก**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยต่ออาคารมีหลังคาโค้งออกมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป แสดงว่าเส้นโค้งของหลังคามีผลกระทบต่อค่าการยอมรับลักษณะไทย ในรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย เกี่ยวกับอาคารมีหลังคาโค้งออก ได้ข้อสรุปว่า การยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

– **วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับเส้นของหลังคาตรง**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยต่ออาคารมีหลังคาตรงน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปพอสมควร คือ อยู่ในระดับการยอมรับลักษณะไทยปานกลาง แสดงว่าเส้นโค้งของหลังคามีผลกระทบต่อค่าการรับรู้ลักษณะไทย ของรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่ายอมรับความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทยเกี่ยวกับอาคารมีหลังคาตรง ได้ข้อสรุปว่า การยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนเส้นโค้งของหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีการยอมรับที่แตกต่างกันทั้งสองกรณี โดยกลุ่มบุคคลทั่วไปสามารถยอมรับรูปแบบทั้งสองกรณีได้ดีกว่ากลุ่มสถาปนิก เนื่องจากการเรียนรู้ประสบการณ์จากอดีตและทัศนคติด้านสถาปัตยกรรมไทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน ซึ่งประสบการณ์ในอดีตของบุคคลที่รับรู้สภาพแวดล้อม มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการรับรู้ที่เกิดขึ้น ผลของการรับรู้ที่แตก

ต่างกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากประสบการณ์ในอดีตที่แตกต่างกันของบุคคล (วิมลสิทธิ์ ทรายางกูร, 2537: 63) นอกจากประสบการณ์ในอดีตแล้ว อิทธิพลอื่น ๆ ภายในตัวบุคคลที่มีผลต่อการรับรู้ได้แก่ ความใส่ใจที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายทางพฤติกรรมในปัจจุบันหรืออนาคต และการให้คุณค่าต่อสิ่งที่รับรู้ซึ่งเป็นไปตามประสบการณ์ในอดีต (วิมลสิทธิ์ ทรายางกูร, 2537: 75) การให้คุณค่าของสถาปัตยกรรมและการมีข้อจำกัดในการตัดสินใจจึงต่างกัน ในด้านต่าง ๆ โดยคุณค่าเป็นตัวกำหนดทัศนคติซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้สึกและความเชื่อถือต่าง ๆ ขณะเดียวกันทัศนคติมีอิทธิพลต่อการรับรู้ และการรับรู้ก็มีอิทธิพลต่อทัศนคติ คุณค่าจึงเป็นตัวกำหนดการรับรู้ บุคคลจะมีการรับรู้อย่างไรขึ้นอยู่กับระบบคุณค่าที่ยึดถือ ทั้งการรับรู้ ทัศนคติและ คุณค่า ต่างก็เป็นผลของประสบการณ์ที่สะสมกันมา (วิมลสิทธิ์ ทรายางกูร, 2537: 77) โดยกลุ่มบุคคลทั่วไปจะเน้นในเรื่องความงามและความทันสมัยของอาคารเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ ขณะที่กลุ่มสถาปนิกให้ความสำคัญกับเรื่องประโยชน์ใช้สอยเข้าไปมากขึ้น และมีความเข้าใจถึงแนวความคิดในการออกแบบของผู้ออกแบบได้มากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป ซึ่งจะเข้ากับลักษณะที่ว่า บุคคลทั่วไปที่ไม่ใช่สถาปนิก อาจไม่ได้รับรู้สุนทรียภาพของรูปทรง จากสิ่งที่สถาปนิกออกแบบให้ดูสวยงาม ได้อย่างสถาปนิก (วิมลสิทธิ์ ทรายางกูร, 2537: 95)

8. การอ่านของสันหลังคาไทย

ความเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องการอ่านของสันหลังคาไทย ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป จากการเลือก อาคารของโรงแรมริมกก รีสอร์ท จังหวัดเชียงราย เป็นอาคารตัวอย่าง โดยทำการจำลองรูปแบบเปรียบเทียบโดยการ ทำให้สันหลังคาที่ปกติตรงแบบทั่วไป ให้เป็นสันหลังคาอ่านแบบวัดในสมัยอยุธยาตอนปลาย

สันหลังคาตรง

สันหลังคาอ่าน

รูปที่ 5.8 อาคารของโรงแรมริมกก รีสอร์ท จังหวัดเชียงราย

8-1 การเปรียบเทียบการค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย

ตารางที่ 5.8-1 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สันหลังคาตรง	3.5267	0.7659	-0.153	3.4467	0.8154	-2.012*
สันหลังคาอ่อน	3.5400	0.9598		3.6600	1.0221	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.8-1 การวิเคราะห์ ค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย ของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารมีสันหลังคาตรงจะมีความเป็นลักษณะไทยน้อยกว่าอาคารที่สันหลังคาอ่อนเพียงเล็กน้อย แต่ก็อยู่ในระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลางจนเกือบมาก แสดงว่าการอ่านของสันหลังคามีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย ของงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย ของกลุ่มสถาปนิกได้ข้อสรุปว่า อาคารมีสันหลังคาตรงไม่มีความแตกต่างกับอาคารที่มีสันหลังคาอ่อนลง

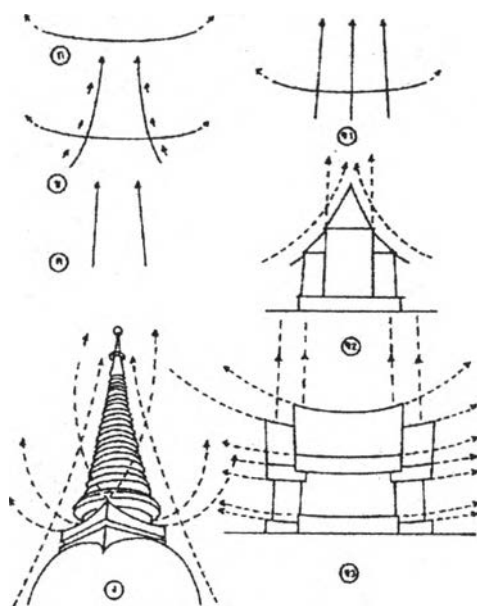
– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย ของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารมีสันหลังคาอ่อนจะมีความเป็นลักษณะไทยมากกว่าอาคารที่มีสันหลังคาตรง โดยอยู่ที่ระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลางถึงมาก แสดงว่าการอ่านของสันหลังคามีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย ของงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการแอ่นของสันหลังคาไทย ของกลุ่มบุคคลทั่วได้ข้อสรุปว่า อาคารมีสันหลังคาตรงมีความแตกต่างกับอาคารที่มีสันหลังคาแอ่น

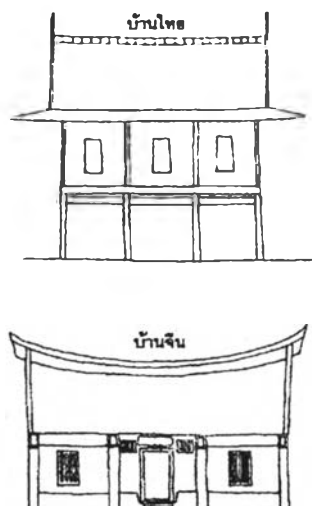
สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการแอ่นของสันหลังคาไทย

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าค่าความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการแอ่นของสันหลังคาไทยนั้น กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยระหว่างสันหลังคาตรงและสันหลังคาแอ่นไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยต่อการมีสันหลังคาแอ่นมากกว่าการมีสันหลังคาตรง เพราะสถาปัตยกรรมไทยดั้งเดิมสถาปัตยกรรมไทยดั้งเดิมสมัยอยุธยาตอนปลาย มีการใช้รูปแบบดังกล่าวเพื่อให้บรรลุถึงการเข้าถึงปรัชญาทางศาสนาของกลุ่มสถาปัตยกรรมทางศาสนา ที่ต้องการให้มีความเบา ลอย ของอาคารจึงทำให้เกิดการนำเอาโค้งของท้องลำภา (ที่เป็นตัวแทนของพวงแหวนที่จะพาสัตว์โลกข้ามวัฏสงสาร) มาเป็นสัญลักษณ์ประกอบอาคารทางศาสนา (โชติ ภัลยานิมิตร, 2537: 58) เนื่องจากความโค้งของฐานและสันหลังคา ทำให้ด้านหน้าและด้านหลังของ โบสถ์ วิหาร ตรงซ้อฟ้าขีดขึ้นด้วย ทำให้สถาปัตยกรรมไทยยุคมีความสง่าและสูงกว่าความเป็นจริง ซึ่งลักษณะอาคารอาจไม่ชัดเจนมากนักจึงทำให้กลุ่มสถาปนิกให้ค่าที่ไม่มีความแตกต่างกัน และสันหลังคาแบบแอ่นนั้นยังมีความคล้ายกับสันหลังคาของจีนอีกด้วย

รูปที่ 5.8.1 ลักษณะของการใช้เส้นโค้งแบบต่าง ๆ ในสถาปัตยกรรมไทย

(โชติ ภัลยานิมิตร, 2539: 345)

รูปที่ 5.8.2 รูปแสดงลักษณะของความแตกต่างระหว่างบ้านไทยและบ้านจีน
(ดร.สุเมธ ชุมสาย ณ อยุธยา, 2539: 217)

8-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย

ตารางที่ 5.8-2 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สันหลังคาตรง	3.3800	0.7830	1.547	3.4133	0.8125	-2.639*
สันหลังคาอ่อน	3.2267	0.9909		3.6867	0.9976	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.8-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย ของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารมีสันหลังคาตรงจะมีความเหมาะสมมากกว่าอาคารที่มี

สันหลังคาอ่อน แสดงว่าการอ่อนของสันหลังคามีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสมด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่อนของสันหลังคาไทย ของกลุ่มสถาปนิก ได้ข้อสรุปว่า อาคารมีสันหลังคาตรงไม่มีความแตกต่างกับอาคารที่มีสันหลังคาอ่อน

— วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่กลุ่มสถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการอ่อนของสันหลังคาไทย ของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารมีสันหลังคาตรงจะมีความเหมาะสมน้อยกว่าอาคารที่มีสันหลังคาอ่อน แสดงว่าการอ่อนของสันหลังคามีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสมด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่อนของสันหลังคาไทย ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า อาคารมีสันหลังคาตรงมีความแตกต่างกับอาคารที่มีสันหลังคาอ่อน

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการอ่อนของสันหลังคาไทย

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าค่าความเหมาะสมด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่อนของสันหลังคา มีทิศทางไปในแนวทางเดียวกับค่าความเป็นลักษณะไทย คือ กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเหมาะสมต่อการมีสันหลังคาอ่อนสูงกว่าการมีสันหลังคาตรง เนื่องจากสถาปนิกให้เหตุผลว่า หลังคาของอาคารตัวอย่างมีการซ้อนชั้นอยู่แล้ว การเพิ่มความอ่อนเข้าไปยิ่งทำให้ดูแล้วสับสนเกินไป และยังมีการอ้างว่าลักษณะการอ่อนนี้มีลักษณะคล้ายสถาปัตยกรรมจีน ในทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง แต่ในภาพโดยรวมของอาคารตัวอย่างเดิมก่อนจำลองรูปแบบก็มีลักษณะเป็นไทยอยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องเพิ่มลักษณะไทยเข้าไปอีก ขณะที่กลุ่มบุคคลทั่วไปให้เหตุผลว่าการอ่อนของสันหลังคาทำให้อาคารมีความอ่อนช้อยมากขึ้น

8-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย จากค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.8-3 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สันหลังคาตรง			สันหลังคาอ่อน		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	3.5267	0.7659	0.876	3.5400	0.9598	-1.048
บุคคลทั่วไป	3.4467	0.8154		3.6600	1.0221	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.8-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับสันหลังคาแบบตรง

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยสำหรับอาคารมีสันหลังคาตรงมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปเล็กน้อยแต่เรียกได้ว่าแทบไม่แตกต่างกันเลย แสดงว่าการอ่านของสันหลังคามีผลกระทบต่อค่าการรับรู้ลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย เกี่ยวกับอาคารมีสันหลังคาตรง ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับสันหลังคาแบบอ่อน

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยสำหรับอาคารที่มีสันหลังคาอ่อนน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปน้อยมาก คือ อยู่ในระดับการรับรู้ไทยปานกลางถึงมากทั้งสองกลุ่ม แสดงว่าการอ่านของสันหลังคามีผลกระทบต่อค่าการรับรู้ลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย เกี่ยวกับอาคารที่มีสันหลังคาอ่าน ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป มีการรับรู้ลักษณะไทยที่ไม่แตกต่างกันทั้งสองกรณี เนื่องจากอาคารตัวอย่างเป็นอาคารที่มีลักษณะไทยอยู่แล้วจึงไม่มีการรับรู้ที่แตกต่างกัน หากแต่การเพิ่มรายละเอียดเพียงเล็กน้อยก็ได้ทำให้เกิดความแตกต่างของการรับรู้ระหว่างทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประสบการณ์ในอดีตเป็นตัวชี้สำหรับ การรับรู้ทางสัญลักษณ์และการให้คุณค่าของสถาปัตยกรรม (วิมลสิทธิ์ นรยางกูร, 2537: 77) และแม้ว่าจะมีประสบการณ์เฉพาะบุคคล แต่ก็ย่อมได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบคุณค่าที่ยึดถือตั้งนั้น ในการประเมินผลของการกระทำย่อมจะต้องคำนึงถึงความหมายและคุณค่าที่มีต่อสังคมส่วนรวมตามแบบแผนของวัฒนธรรมด้วย (วิมลสิทธิ์ นรยางกูร, 2537: 15) รวมถึงความต้องการตามความจำเป็นหรือเป้าหมายในปัจจุบันหรืออนาคต ก่อให้เกิดความใส่ใจและการให้คุณค่าต่อสิ่งต่าง ๆ ในขณะรับรู้ (วิมลสิทธิ์ นรยางกูร, 2537: 63)

8-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย จากค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.8-4 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สันหลังคาตรง			สันหลังคาอ่าน		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	3.3800	0.7830	-0.362	3.2267	0.9909	-4.007*
บุคคลทั่วไป	3.4133	0.8125		3.6867	0.9976	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.8-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับสันหลังคาแบบตรง

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยสำหรับอาคารมีสันหลังคาตรงน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปน้อยมาก แสดงว่าการอ่านของสันหลังคามีผลกระทบต่อค่าการยอมรับลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทยเกี่ยวกับอาคารมีสันหลังคาตรง ได้ข้อสรุปว่า การยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับสันหลังคาแบบอ่อน

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยสำหรับอาคารที่มีสันหลังคาอ่อนน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปพอสมควร คือ อยู่ในระดับการยอมรับลักษณะไทยปานกลางถึงมาก แสดงว่าการอ่านของสันหลังคามีผลกระทบต่อค่าการยอมรับลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่ายอมรับความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย เกี่ยวกับอาคารที่มีสันหลังคาอ่อน ได้ข้อสรุปว่า การยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการอ่านของสันหลังคาไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าการยอมรับที่มีความแตกต่างกัน โดยมีทิศทางไปในแนวทางที่กลุ่มบุคคลทั่วไปสามารถยอมรับได้ดีกว่ากลุ่มสถาปนิกทั้งสองกรณี เนื่องจากการเรียนรู้ประสบการณ์จากอดีตและทัศนคติด้านสถาปัตยกรรมไทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน ประสบการณ์ในอดีตของบุคคลที่รับรู้สภาพแวดล้อม มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการรับรู้ที่เกิดขึ้น ผลของการรับรู้ที่แตกต่างกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากประสบการณ์ในอดีตที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล (วิลลิสทรี หรยางกูร, 2537: 63) และการให้คุณค่าของสถาปัตยกรรมและการมีข้อจำกัดในการตัดสินใจจึงต่างกันในด้านต่าง ๆ ซึ่งคุณค่าเป็นตัวกำหนดทัศนคติซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้สึกและความเชื่อถือต่าง ๆ

ขณะเดียวกันทัศนคติมีอิทธิพลต่อการรับรู้ และการรับรู้ก็มีอิทธิพลต่อทัศนคติ คุณค่าจึงเป็นตัวกำหนดการรับรู้ บุคคลจะมีการรับรู้อย่างไรขึ้นอยู่กับระบบคุณค่าที่ยึดถือ ทั้งการรับรู้ ทัศนคติและคุณค่า ต่างก็เป็นผลของ ประสบการณ์ที่สะสมกันมา (วิมลสิทธิ์ นรยางกูร, 2537: 77)

9. การมีเสาลอยและใต้ถุนสูง

ความเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องการมีเสาลอยและใต้ถุนสูง ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป จากการเลือก อาคารของบ้านบนถนนฟ้าฮ่าม จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอาคาร ตัวอย่าง โดยทำการจำลองรูปแบบเปรียบเทียบโดยการ ทำให้น้ำที่มีใต้ถุนโล่ง เป็นห้องในชั้นล่างแทน

มีใต้ถุน

ไม่มีใต้ถุน

รูปที่ 5.9 อาคารของบ้านบนถนนฟ้าฮ่าม จังหวัดเชียงใหม่

9-1 การเปรียบเทียบการค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทย สมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการมีเสาลอยและใต้ถุนสูง

ตารางที่ 5.9-1 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการมีเสาลอยและใต้ถุนสูง

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
มีใต้ถุน	4.3000	0.7575	20.256*	4.4200	0.6881	24.277*
ไม่มีใต้ถุน	2.3733	0.8478		2.3133	0.8366	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.9-1 การวิเคราะห์ ค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการมีเสาลอยและใต้ถุนสูง ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนการมีเสาเฉลยและได้ฤกษ์สูง ของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารมีได้ฤกษ์สูงจะมีค่าความเป็นลักษณะไทยมากกว่าอาคารไม่มีได้ฤกษ์ แต่ก็อยู่ในระดับความเป็นลักษณะที่ไทยมากและปานกลางตามลำดับ แสดงว่าการมีได้ฤกษ์สูงมีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาเฉลยและได้ฤกษ์สูง ของกลุ่มสถาปนิก ได้ข้อสรุปว่า อาคารมีได้ฤกษ์สูงมีความแตกต่างกับอาคารที่ไม่มีได้ฤกษ์

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนการมีเสาเฉลยและได้ฤกษ์สูง ของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารมีได้ฤกษ์สูงจะมีค่าความเป็นลักษณะไทยมากกว่าอาคารไม่มีได้ฤกษ์ โดยอยู่ที่ระดับค่าความเป็นลักษณะที่ไทยมากและปานกลางตามลำดับ แสดงว่าการมีได้ฤกษ์สูงมีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาเฉลยและได้ฤกษ์สูง ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า อาคารมีได้ฤกษ์สูงมีความแตกต่างกับอาคารที่ไม่มีได้ฤกษ์

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนการมีเสาเฉลยและได้ฤกษ์สูง

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย จะเห็นได้ว่าค่าความเป็นลักษณะไทยที่ได้มีความแตกต่างกันทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีทิศทางให้ค่าความเป็นลักษณะไทยต่อการมีได้ฤกษ์สูงมากกว่าการไม่มีได้ฤกษ์ เพราะการมีได้ฤกษ์สูงเป็นลักษณะที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าเป็นลักษณะหรือรูปแบบของสถาปัตยกรรมไทย โดยสังเกตได้จากการตั้งถิ่นฐานในสมัยแรกเริ่ม ซึ่งมีการตั้งถิ่นฐานอยู่ใกล้น้ำจึงจำเป็นต้องป้องกันภัยจากน้ำท่วมหรือสัตว์ร้ายต่าง ๆ ทำให้เรือนไทยต้องยกพื้น เกิดมีพื้นที่โปร่ง โล่ง ในส่วนชั้นล่าง และเนื่องจากไม่มีผนังหรือประโยชน์ใช้สอยเป็นห้องในส่วนชั้นล่าง จึงทำให้เกิดลักษณะเสาเฉลยขึ้น โดยมีความสูงพอที่จะหลีกเลี่ยงจากระดับน้ำ สัตว์ร้าย และขโมย อีกทั้งยังสามารถใช้ประโยชน์จากได้ฤกษ์เรือนได้ ลักษณะของเรือนไทยจึงเป็นเรือนชั้นเดียวยกพื้นอยู่บนเสาสูง ถือได้ว่าเป็นลักษณะเด่นชัดของเรือนไทยภาค

กลางอีกด้วย (นิจ นิจซีระนันท์, 2537: 117) ความหมายของคำว่าได้ฤกษ์ก็คือ ที่ว่างส่วนใต้พื้นของตัวเรือน โดยไม่มีการกั้นฝา ได้ฤกษ์เกิดจากการยกพื้นเรือน พื้นกระเบื้อง และพื้นชานให้สูงจากพื้นดิน ความสูงนี้แล้วแต่สัดส่วนของตัวเรือน มากบ้างน้อยบ้าง และเกี่ยวกับการลดพื้นของกระเบื้องหรือชานด้วย (สมใจ นิยมเล็ก, 2531: 101) หรือจากที่ ฤทัย จงใจรัก (2518: 86) กล่าวไว้ว่า “..เพราะสถาปัตยกรรมไทยดั้งเดิมเป็นสถาปัตยกรรมที่มีความโปร่งเบา และมีการยกได้ฤกษ์สูงเพื่อการป้องกันน้ำท่วมในฤดูน้ำหลาก จากการตั้งถิ่นฐานใกล้กับน้ำนี่เอง ดังที่หลาย ๆ ท่านได้กล่าวถึงลักษณะของเรือนไทยไว้ว่า เป็นเรือนให้อยู่อาศัยในสองชั้นและมีการยกพื้นลอย ซึ่งเรือนในแต่ละภาคจะมีระดับการยกพื้นที่ต่างกันออกไป..” จากการยกได้ฤกษ์สูงและมีการลดระดับพื้นไว้หลายระดับนี้เอง ทำให้เกิดการไหลผ่านของอากาศของอากาศทำให้การอาศัยอยู่ภายในเรือนได้อย่างเย็นสบาย เหมาะสมกับลักษณะภูมิอากาศ ดังที่ โชติ ภัลยาณมิตร กล่าวไว้ว่า “..เรือนไทยมีภาวะบายอากาศที่ดีเยี่ยม เพราะการยกพื้นสูงนั้นตัวห้องที่อยู่อาศัยจะมีลักษณะเหมือนถูกห่อหุ้มด้วยอากาศ นอกจากนี้การออกแบบเรือนไทยยังเป็นแบบที่อากาศมีทางถ่ายเทได้ทั้งในทางแนวดิ่งและในทางแนวขนาน โดยธรรมชาติแล้วอากาศร้อนย่อมจะลอยตัวสูงขึ้นเพราะเหตุนี้อากาศในช่องหลังคาจึงระบายออกทางช่องห่างของใบจากที่ใช้เป็นวัสดุผนังได้ง่าย อากาศที่เย็นกว่าของส่วนที่เป็นห้องก็จะลอยขึ้นมาแทนที่ พร้อม ๆ กับดูดเอาอากาศที่เย็นกว่าในส่วนใต้ถุนเรือนขึ้นมาตามช่องห่างของแผ่นกระดานปูพื้นตลอดเวลา และในแนวขนานนั้น จากการที่พื้นเรือนมีหลายระดับ และมีการเว้นช่องเปิดระหว่างระดับต่าง ๆ ไว้ ที่ทำให้ลมสามารถพัดผ่านช่องเหล่านั้นได้สะดวกโดยไม่มีส่วนบังหรือขวาง..”

9-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการมีเสาถอยและได้ฤกษ์สูง

ตารางที่ 5.9-2 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการมีเสาถอยและได้ฤกษ์สูง

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
มีได้ฤกษ์	4.2133	0.6814	16.345*	4.4067	0.7336	21.907*
ไม่มีได้ฤกษ์	2.4800	0.9880		2.3333	0.8487	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.9-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการมีเสาถอยและได้ฤกษ์สูง ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการมีเสาถอยและได้ฤกษ์สูง ของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารมีได้ฤกษ์สูงจะมีความเหมาะสมมากกว่าอาคารไม่มีได้ฤกษ์ แสดงว่าการมีได้ฤกษ์สูงมีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสมด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาลอยและได้ถุนสูง ของกลุ่มสถาปนิก ได้ข้อสรุปว่า อาคารมีได้ถุนมีความแตกต่างกับอาคารที่ไม่มีได้ถุน ในระดับที่สูงมาก

– **วิเคราะห์เปรียบเทียบความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการมีเสาลอยและได้ถุนสูง ของกลุ่มบุคคลทั่วไป**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารมีได้ถุนจะมีความเหมาะสมมากกว่าอาคารที่ไม่มีได้ถุน แสดงว่ากรมีได้ถุนสูงมีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสมด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาลอยและได้ถุนสูง ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า อาคารมีได้ถุนมีความแตกต่างกับอาคารที่ไม่มีได้ถุน

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการมีเสาลอยและได้ถุนสูง

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าค่าความเหมาะสมก็มีทิศทางไปในทางเดียวกับค่าความเป็นลักษณะไทย คือ ให้ค่าความเหมาะสมต่อการมีได้ถุนสูงมากกว่าการไม่มีได้ถุนมีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกันทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป เนื่องจากการมีได้ถุนทำให้อาคารมีความรู้สึกเบาขึ้น อีกทั้งมีความใกล้ชิดธรรมชาติได้มากกว่า มีความต่อเนื่องของที่ว่าง และยังทำให้อาคารเย็นจากการมีลมพัดผ่านช่วงได้ถุนได้อีกด้วย เหตุผลที่สำคัญก็คือ การมีได้ถุนเป็นเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมไทยอย่างหนึ่งที่มีความชัดเจนด้วย เป็นความเหมาะสมของลักษณะกายภาพที่ต้องตอบสนองของลักษณะการใช้สำหรับวิถีชีวิตประจำวัน ซึ่งบุคคลมีแนวโน้มที่จะจัดระเบียบให้กับสภาพแวดล้อม สิ่งที่ย่างและชัดเจน ย่อมมีโอกาสได้รับความเข้าใจและพิจารณาก่อน ดังที่ นิจ ชีระนันท์ (2537: 117) กล่าวไว้ว่า “..จากการต้องป้องกันภัยจากน้ำท่วม หรือสัตว์ร้ายต่าง ๆ ทำให้เรือนไทยต้องยกพื้น ทำให้เรือนมีพื้นที่โปร่ง โล่ง ในส่วนชั้นล่าง และเนื่องจากไม่มีผนังหรือประโยชน์ใช้สอยเป็นห้องในส่วนชั้นล่าง จึงทำให้เกิดลักษณะเสาลอยขึ้น โดยมีความสูงพอที่จะหลีกเลี่ยงจากระดับน้ำ และสัตว์ร้าย ขโมย อีกทั้งยังสามารถใช้ประโยชน์จากได้ถุนเรือนได้ ลักษณะของเรือนไทยจึงเป็นเรือนชั้นเดียวยกพื้นอยู่บนเสาสูง ถือได้ว่าเป็นลักษณะเด่นชัดของเรือนไทยภาคกลางอีกด้วย..” ดังนั้น การมีได้ถุนสูงนี้จึงมีความเหมาะสมต่อลักษณะที่ตั้งและสภาพภูมิอากาศแบบไทย

9-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาเฉลยและได้ทุนสูง จากค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.9-3 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาเฉลยและได้ทุนสูง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	มีได้ทุน			ไม่มีได้ทุน		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	4.3000	0.7575	-1.436	2.3733	0.8478	0.617
บุคคลทั่วไป	4.4200	0.6881		2.3133	0.8366	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.9-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาเฉลยและได้ทุนสูง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาเฉลยและได้ทุนสูง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการมีได้ทุนสูง

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาเฉลยและได้ทุนสูง กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยสำหรับอาคารมีได้ทุนน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปน้อยมาก แสดงว่าการมีได้ทุนสูงมีผลกระทบต่อค่าการรับรู้ลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในระดับที่ใกล้เคียงกัน

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาเฉลยและได้ทุนสูง เกี่ยวกับอาคารมีได้ทุน ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาเฉลยและได้ทุนสูง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการไม่มีได้ทุน

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาเฉลยและได้ทุนสูง กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยสำหรับอาคารไม่มีได้ทุนมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปน้อยมาก คือ อยู่ในระดับการรับรู้ลักษณะไทยปานกลางทั้งสองกลุ่ม แสดงว่าการมีได้ทุนสูงมีผลกระทบต่อค่าการรับรู้ลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาลอยและได้ฤกษ์สูง เกี่ยวกับอาคารไม่มีได้ฤกษ์ ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาลอยและได้ฤกษ์สูง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาลอยและได้ฤกษ์สูง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป มีการให้ค่าการรับรู้สอดคล้องกันทั้งสองกรณี คือ การรับรู้ลักษณะไทยไม่มีความแตกต่างกัน เนื่องจากการเรียนรู้และประสบการณ์ด้านสถาปัตยกรรมไทยในประเด็นดังกล่าวของทั้งสองกลุ่มมีความใกล้เคียงกัน จึงทำให้เกิดมุมมองในลักษณะเหมือนกัน ทั้งการรับรู้ที่เกิดจากความโปร่งของอาคาร ทำให้รู้สึกเบาและมีความต่อเนื่องกับรูปแบบสถาปัตยกรรมที่มีมาแต่อดีต ซึ่งเป็นที่รู้จักและเข้าใจกันทั่วไปว่า ลักษณะเด่นของเรือนไทยก็คือ การยกพื้นสูงนั่นเอง เป็นลักษณะตามแนวทางว่า พฤติกรรมย่อมขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลต่าง ๆ ของสภาพแวดล้อมที่บุคคลนั้นรับรู้ สภาพแวดล้อมนี้จึงไม่ใช่สภาพแวดล้อมจริงที่ปรากฏ และไม่ได้หมายถึงสภาพแวดล้อมกายภาพเพียงอย่างเดียว แต่รวมไปถึงสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมด้วย (วิมลสิทธิ์ นรยางกูร, 2537: 7) แม้ว่าจะมีประสบการณ์เฉพาะบุคคล แต่ก็ย่อมได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบคุณค่าที่ยึดถือตั้งนั้น ในการประเมินผลของการกระทำย่อมจะต้องคำนึงถึงความหมายและคุณค่าที่มีต่อสังคมส่วนรวมตามแบบแผนของวัฒนธรรมด้วย (วิมลสิทธิ์ นรยางกูร, 2537: 15) หรือลักษณะของการรับรู้ลักษณะการยกได้ฤกษ์สูง เป็นลักษณะที่เป็นที่ยอมรับและสามารถรับรู้โดยทั่วไปว่าเป็นรูปแบบของสถาปัตยกรรมไทยอย่างแท้จริง จึงทำให้การรับรู้ของทั้งสองกลุ่มไม่มีความต่างกัน

9-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาลอยและได้ฤกษ์สูง จากค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.9-4 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาลอยและได้ฤกษ์สูง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	มีได้ฤกษ์			ไม่มีได้ฤกษ์		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	4.2133	0.6814	-2.365*	2.4800	0.9880	1.379
บุคคลทั่วไป	4.4067	0.7336		2.3333	0.8487	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.9-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาลอยและใต้ถุนสูง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

— **วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาลอยและใต้ถุนสูง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการมีใต้ถุนสูง**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาลอยและใต้ถุนสูง กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยสำหรับอาคารตัวอย่างจริงน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป แสดงว่าการมีใต้ถุนสูงมีผลกระทบต่อค่าการยอมรับลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาลอยและใต้ถุนสูง เกี่ยวกับอาคารมีใต้ถุน ได้ข้อสรุปว่า การยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

— **วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาลอยและใต้ถุนสูง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการไม่มีใต้ถุน**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาลอยและใต้ถุนสูง กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยสำหรับอาคารไม่มีใต้ถุนมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปน้อยกว่า คือ อยู่ในระดับการยอมรับลักษณะไทยปานกลางถึงน้อย แสดงว่าการมีใต้ถุนสูงมีผลกระทบต่อค่าการยอมรับลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่ายอมรับความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาลอยและใต้ถุนสูง เกี่ยวกับอาคารไม่มีใต้ถุน ได้ข้อสรุปว่า การยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

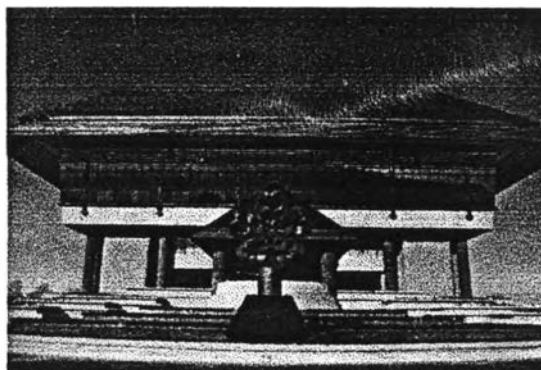
สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาลอยและใต้ถุนสูง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการมีเสาลอยและใต้ถุนสูง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ในกรณีการมีสนามหญ้า ขิดอาคารไม่มีความแตกต่างด้านการยอมรับ แต่กรณีการมีน้ำขิดอาคารกลุ่มบุคคลทั่วไปกลับมีการยอมรับได้มากกว่ากลุ่มสถาปนิก เนื่องจากทัศนคติด้านสถาปัตยกรรมไทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ในอดีตของบุคคลที่รับรู้สภาพแวดล้อม มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการรับรู้ที่เกิดขึ้น ผลของการรับรู้ที่ต่างกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ ซึ่งมีส่วนมาจากประสบการณ์ในอดีตที่ต่างกันของบุคคล (วิมลสิทธิ์ ทรายงกูร, 2537: 63) การให้คุณค่าของสถาปัตยกรรมและการมีข้อจำกัดในการตัดสินใจต่างกัน

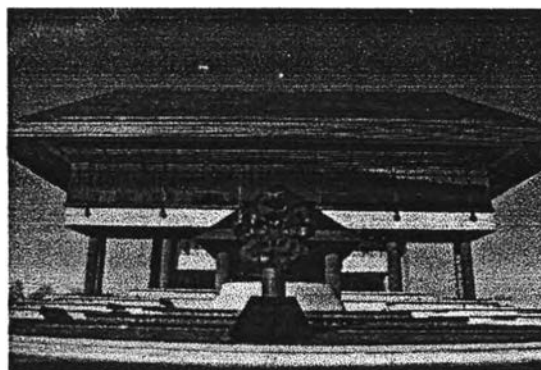
ด้านต่าง ๆ เพราะลักษณะของการมีได้ถูกสูงก็เป็นรูปแบบที่เข้าใจโดยทั่วไปว่าเป็นรูปแบบของสถาปัตยกรรมไทย แต่กลุ่มสถาปนิกกลับพิจารณาในเรื่องประโยชน์ใช้สอยเข้าไปเพิ่มเข้ามา จึงให้สามารถยอมรับลักษณะที่แปรผันไปตามความเป็นอยู่ ลักษณะสังคม ภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป เพื่อให้เหมาะสมกับการใช้งาน ดังคำที่ตรึงใจ นูรอนสมภพ (2533: 115) ได้กล่าวไว้ว่า “..การพัฒนาสถาปัตยกรรมเป็นไปตามลักษณะ เศรษฐกิจ สังคม และวิทยาการแผนใหม่ในยุคที่บ้านเมืองกำลังอยู่ระหว่างการพัฒนา นี้ ควรพัฒนาไปกับการอนุรักษ์ของเดิม และสร้างรูปแบบใหม่ที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคมในปัจจุบันเพื่อให้มีเอกลักษณ์ไทยร่วมสมัย...”

10. การล้มสอของผนัง

ความเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องการล้มสอของผนัง ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป จากการเลือก อาคารของธนาคารแห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอาคารตัวอย่าง โดยทำการจำลองรูปแบบเปรียบเทียบโดยการ ทำให้ผนังอาคารที่เดิมผายออก ให้เป็นผนังที่ตรงตั้งฉากกับระดับพื้น

ผนังผายออก

ผนังตรง

รูปที่ 5.10 อาคารของธนาคารแห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงใหม่

10-1 การเปรียบเทียบการค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการล้มสอของผนัง

ตารางที่ 5.10-1 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการล้มสอของผนัง

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
ผนังผายออก	3.1667	0.9791	6.722*	2.7667	0.9791	1.005
ผนังตรง	2.6000	0.7858		2.6667	0.8874	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.10-1 การวิเคราะห์ ค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง ได้ดังนี้

– **วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง ของกลุ่มสถาปนิก**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารที่มีผนังผายออกจะมีค่าความเป็นลักษณะไทยมากกว่าอาคารที่มีผนังตรง แต่ก็อยู่ในระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลาง แสดงว่าการมีผนังผายออกมีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง ของกลุ่มสถาปนิกได้ข้อสรุปว่า อาคารที่มีผนังผายออกมีความแตกต่างกับอาคารที่มีผนังตรง

– **วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง ของกลุ่มบุคคลทั่วไป**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารที่มีผนังผายออกจะมีค่าความเป็นลักษณะไทยมากกว่าอาคารที่มีผนังตรงน้อยมากจนเรียกได้ว่าไม่แตกต่าง โดยอยู่ที่ระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลางถึงน้อย แสดงว่าการมีผนังผายออกมีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เพียงเล็กน้อยต่อบุคคลทั่วไป

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า อาคารที่มีผนังผายออกไม่มีความแตกต่างกับอาคารที่มีผนังตรง

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าค่าความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยทั้งสองกรณีไม่ต่างกันขณะที่กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยมีความแตกต่างโดยมีทิศทางไปในทางการใช้ผนังผายออกมากกว่าการใช้ผนังตรง ซึ่งการใช้ผนังผายออกเป็นลักษณะเฉพาะของเรือนไทยในบางภูมิภาคเท่านั้น เช่น เรือนกาแล

เรือนไทยของชาวไตลื้อ อำเภอทุ่งช้าง อำเภอเชียงกลาง อำเภอปัว และอำเภอท่าวังผา ในจังหวัดน่าน จะคล้ายคลึงกับบ้านไตลื้อสิบสองพันนา (อรศิริ ปาณินท์, 2538: 95) ฝาเรือน เป็นฝาไม้จริงตีตั้ง ไม่เปิดช่องเปิด หรือบางกรณีเปิดช่องระบายลมเล็ก ๆ ตอนบนผนัง รูปทรงของฝาเรือนมีสองลักษณะ คือ ฝาเรือนแบบตีตรงและ ฝาเรือนผายออก แบบทรงห้องควาย เช่นเดียวกับเรือนล้านนาในบางพื้นที่ของภาคเหนือ (อรศิริ ปาณินท์, 2538: 95) ดังเช่นเรือนไตลื้อสิบสองพันนา ในรูปที่ 5.10.1

รูปที่ 5.10.1 ลักษณะของฝาเรือนผายออก แบบห้องควาย ของ บ้านไตลื้อ ในสิบสองพันนา (อรศิริ ปาณินท์, 2538: 87)

10-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง

ตารางที่ 5.10-2 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
ผนังผายออก	3.3067	0.9408	4.934*	2.5600	0.8860	-1.631
ผนังตรง	2.8200	0.7949		2.7133	0.8773	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.10-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง ได้ดังนี้

– **วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิก
สร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง ของกลุ่มสถาปนิก**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ อาคารที่มีผนังผายออกจะมีความเหมาะสมมากกว่าอาคารที่มีผนังตรง แสดงว่าการมีผนังผายออกมีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสมด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง ของกลุ่มสถาปนิก ได้ข้อสรุปว่า อาคารที่มีผนังผายออกมีความแตกต่างกับอาคารที่มีผนังตรง

– **วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิก
สร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง ของกลุ่มบุคคลทั่วไป**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงน้อยกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบน้อยมาก คือ อาคารที่มีผนังผายออกจะมีความเหมาะสมมากกว่าอาคารที่มีผนังตรง แต่ก็น้อยจนเรียกได้ว่าไม่มีความแตกต่างกันเลยก็ได้ แสดงว่าการมีผนังผายออกมีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสมด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า อาคารที่มีผนังผายออกไม่มีความแตกต่างกับอาคารที่มีผนังตรง

**สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่
สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง**

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าค่าความเหมาะสม เป็นไปในทิศทางเช่นเดียวกับค่าความเป็นลักษณะไทย คือ กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเหมาะสมที่ไม่แตกต่างกัน และกลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมที่มีความแตกต่าง โดยให้ค่าความเหมาะสมต่อการผายออกของผนังมากกว่า เพราะการผายออกของผนังไม่ค่อยจะพบเห็นได้บ่อยนักสำหรับบ้านไทยโดยทั่ว ๆ ไป ดังนั้น การที่บุคคลทั่วไปจะเข้าใจถึงลักษณะดังกล่าวก็คงจะมีจำนวนน้อยด้วย จึงทำให้เกิดข้อสรุปว่าไม่มีความแตกต่างของรูปแบบทั้งสอง ทั้งยังกลับไปพิจารณาถึงวัสดุและความรู้สึกปลอดภัยในการติดตั้งที่ทำให้ผนังดูแล้วไม่น่าคงอยู่ได้เนื่องจากเป็นกระจุก ซึ่งมีความเป็นไปได้ในการก่อสร้างเนื่องจากเทคโนโลยีในปัจจุบันมีความก้าวหน้า เพียงแต่ให้ผลที่ด้านความรู้สึกไม่ปลอดภัยเท่านั้นเอง

10-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง จากค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.10-3 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	ผนังผายออก			ผนังตรง		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	3.1667	0.9791	3.538*	2.6000	0.7858	-0.689
บุคคลทั่วไป	2.7667	0.9791		2.6667	0.8874	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.10-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการมีผนังผายออก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่ออาคารตัวอย่างจริงมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปเล็กน้อย แสดงว่าการมีผนังผายออกมีผลกระทบต่อค่าการรับรู้ลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง เกี่ยวกับอาคารที่มีผนังผายออก ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการมีผนังตรง

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่ออาคารที่มีผนังตรงน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปอย่างมาก คือ อยู่ในระดับการรับรู้ลักษณะไทยปานกลางถึงน้อยทั้งสองกลุ่ม แสดงว่าการมีผนังผายออกมีผลกระทบต่อค่าการรับรู้ลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง เกี่ยวกับอาคารที่มีผนังตรง ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความต่างกัน คือ กลุ่มสถาปนิกจะสามารถรับรู้ลักษณะการฉายออกของผนังได้ดีกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป แต่การรับรู้ลักษณะไทยไม่มีความแตกต่างในประเด็นของผนังตรง เนื่องจากการเรียนรู้และประสบการณ์ด้านสถาปัตยกรรมไทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันจึงทำให้เกิดมุมมองในลักษณะต่างกัน แต่ก็จะมีบางส่วนที่เห็นพ้องกันเนื่องจากเป็นลักษณะของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่มีใช้กันโดยทั่วไป ทั้งวัสดุและการออกแบบติดตั้ง สำหรับผนังฉายออกนั้นพบได้ไม่มาก ทำให้กลุ่มบุคคลทั่วไปไม่สามารถนำเอาประสบการณ์ในอดีตหรือจินตภาพที่มีเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวมาใช้ในการให้คุณค่าได้ เพราะไม่สามารถหาสิ่งที่จะนำมาเปรียบเทียบได้ การตีความจึงมาจากการรับรู้ด้วยประสาทสัมผัสทางสายตาเท่านั้นเอง ซึ่งต่างกับสถาปนิกที่เป็นผู้ได้รับการฝึกฝนด้านสถาปัตยกรรมมาโดยเฉพาะ เพื่อจัดระเบียบของรูปทรงให้เกิดสุนทรียภาพ หน้าที่ดังกล่าวเกี่ยวข้องกับความรู้ทางทัศนภาพ กระบวนการรับรู้จึงเกี่ยวข้องกับสุนทรียภาพของรูปทรงเป็นสำคัญ (วิลลิสท์รี ทรยางกูร, 2537: 26) ทำให้มีประสบการณ์ในอดีตมากกว่าบุคคลทั่วไป และเป็นไปตามลักษณะเฉพาะของบุคคล วิลลิสท์รี ทรยางกูร (2537: 63) ได้กล่าวไว้ว่า “..ประสบการณ์ในอดีตของบุคคลที่รับรู้สภาพแวดล้อม มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการรับรู้ที่เกิดขึ้น ผลของการรับรู้ที่แตกต่างกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากประสบการณ์ในอดีตที่แตกต่างกัน..”

10-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง จากค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.10-4 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	ผนังฉายออก			ผนังตรง		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	3.3067	0.9408	7.7076*	2.8200	0.7949	1.104
บุคคลทั่วไป	2.5600	0.8860		2.7133	0.8773	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.10-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการมีผนังฉายออก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยต่ออาคารตัวอย่างจริงมากกว่า

กลุ่มบุคคลทั่วไป แสดงว่าการมีผนังผายออกมีผลกระทบต่อค่าการยอมรับลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง เกี่ยวกับอาคารที่มีผนังผายออก ได้ข้อสรุปว่า การยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

— **วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการมีผนังตรง**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยต่ออาคารที่มีผนังตรงมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปน้อยมาก คือ กลุ่มสถาปนิกให้ค่าอยู่ในระดับที่มีการยอมรับลักษณะไทยปานกลางถึงน้อย แสดงว่าการมีผนังผายออกมีผลกระทบต่อค่าการยอมรับลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่ายอมรับความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง เกี่ยวกับอาคารที่มีผนังตรง ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

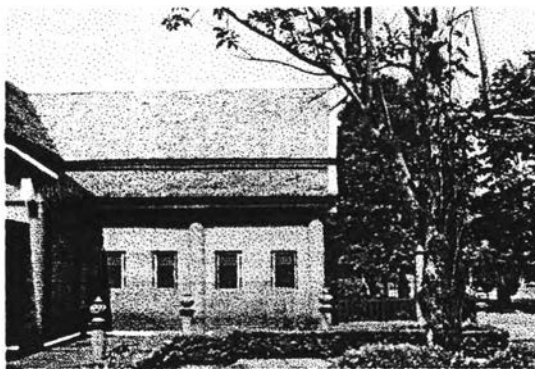
จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการล้อมรอบของผนัง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกับการรับรู้ คือ กรณีของผนังแบบตรงการยอมรับจะไม่มี ความแตกต่างกัน เพราะเป็นลักษณะธรรมชาติโดยทั่วไปของกากริกแบบก่อสร้างผนัง ส่วนกรณีการผายออกของผนังมีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มสถาปนิกมีแนวโน้มในการยอมรับได้ดีกว่า เนื่องจากการเรียนรู้ประสบการณ์จากอดีตและทัศนคติด้านสถาปัตยกรรมไทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน ซึ่งประสบการณ์ในอดีตของบุคคลที่รับรู้สภาพแวดล้อม มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการรับรู้ที่เกิดขึ้น ผลของการรับรู้ที่แตกต่างกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากประสบการณ์ในอดีตที่แตกต่างกันของบุคคล (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 63) ทำให้การให้คุณค่าของสถาปัตยกรรมและการมีข้อจำกัดในการตัดสินใจจึงต่างกันในด้านต่าง ๆ โดยกลุ่มบุคคลทั่วไปให้เหตุผลถึงการมีผนังผายออกว่า ทำให้ลักษณะอาคารโดยรวมกับสถาปัตยกรรมญี่ปุ่นหรือเกาหลี รวมไปถึงการพิจารณาในเรื่องการได้รับแสงภายในอาคารว่าอยู่ในระดับที่ดี เนื่องจากไม่มีการลดความจ้าลงจากผนังที่เอียง แต่สำหรับท่านที่เคยทราบถึงลักษณะของผนังผายออกก็จะให้เหตุผลว่าเป็นลักษณะของสถาปัตยกรรมภาคเหนือ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปไม่ได้ทราบถึงลักษณะในประการนี้จึงทำให้การตีความต่างออกไป

11. รูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง)

ความเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป จากการเลือกอาคารของศูนย์บริการข้อมูลศรีสังขาลย์ จังหวัดสุโขทัย เป็นอาคารตัวอย่าง โดยทำการจำลองรูปแบบเปรียบเทียบโดยการทำให้ช่องเปิดที่เดิมมีลักษณะเป็นแบบแคบและสูง ให้เป็นช่องเปิดแบบทั่วไปในปัจจุบันโดยยังคงเป็นวัสดุเช่นเดิม

ช่องเปิดแคบ สูง

ช่องเปิดแบบทั่วไป

รูปที่ 5.11 อาคารของศูนย์บริการข้อมูลศรีสังขาลย์ จังหวัดสุโขทัย

11-1 การเปรียบเทียบการค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง)

ตารางที่ 5.11-1 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง)

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
ช่องเปิดแคบ สูง	3.3533	0.8681	9.793*	3.0267	0.8743	0.000
ช่องเปิดแบบทั่วไป	2.3200	0.9715		3.0267	0.9620	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.11-1 การวิเคราะห์ ค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) ของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ ช่องเปิดแบบแคบจะมีความเป็นลักษณะไทยมากกว่าช่องเปิดแบบทั่วไป แต่ก็อยู่ในระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลาง แสดงว่าการมีช่องเปิดแบบแคบและสูงมีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) ของกลุ่มสถาปนิกได้ข้อสรุปว่า ช่องเปิดแบบแคบมีความแตกต่างกับช่องเปิดแบบทั่วไป

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) ของกลุ่มบุคคลทั่วไป

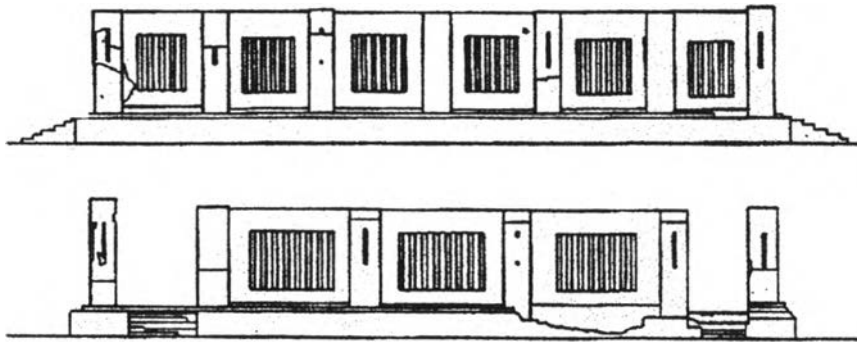
จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงเท่ากับอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ ช่องเปิดแบบแคบจะมีความเป็นลักษณะไทยเท่ากับช่องเปิดแบบทั่วไป โดยอยู่ที่ระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลาง แสดงว่าการมีช่องเปิดแบบแคบและสูงมีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่น้อยมาก สำหรับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า ช่องเปิดแบบแคบไม่มีความแตกต่างกับช่องเปิดแบบทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง)

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าไม่แตกต่างกัน ขณะที่กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยที่มีความแตกต่าง โดยมีทิศทางให้ช่องเปิดแบบแคบสูงมากกว่าช่องเปิดแบบทั่วไป เนื่องจากช่องเปิดแบบทั่วไปนั้นเป็นแบบที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันและช่องเปิดแบบแคบสูงยังเป็นช่องเปิดที่มีลักษณะคล้ายช่องเปิดสมัยสุโขทัย ที่เรียก “หน้าต่างช่องลม” (รูป 5.11.1 และ 5.11.2) ที่มีการเจาะช่องแสงแคบ ๆ ถัดกันถี่กันมาก ทั้งด้านสกัด หรือด้านหุ้มกลอง ทำให้หน้าต่างมีความต่อเนื่องมากกว่าการเจาะช่องเป็นหน้าต่างประดับด้วยซุ้มขนาดใหญ่ และยังให้แสงที่เข้ามาภายใน มีความนุ่มนวลกว่าการเจาะ

ช่องหน้าต่างขนาดใหญ่ สำหรับสถาปัตยกรรมสมัยสุโขทัย (ทรงยศ วีระทวีมาศ, 2539: 89) ต่างกันตรงที่ไม่ได้มีช่องที่มากเหมือนกันเท่านั้นเอง สำหรับบุคคลทั่วไปนั้นช่องเปิดทั้งสองลักษณะเป็นแบบที่ปัจจุบันยังมีใช้อยู่ในงานสถาปัตยกรรมสมัยใหม่จึงไม่ได้มีความแตกต่างกัน

รูปที่ 5.11.1 ลายเส้นแสดงช่องเปิด หน้าต่างช่องลม วัดพระนอน
(ทรงยศ วีระทวีมาศ, 2539: 66)

รูปที่ 5.11.2 ฝาช่องลมแบบสุโขทัย
(ทรงยศ วีระทวีมาศ, 2539: 67)

11-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง)

ตารางที่ 5.11-2 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง)

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
ช่องเปิดแบบ สูง	3.3600	0.8133	9.872*	2.8933	0.8446	-1.456
ช่องเปิดแบบทั่วไป	2.2600	0.9443		3.0400	0.9754	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.11-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) ของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ ช่องเปิดแบบแคบจะมีความเหมาะสมมากกว่าช่องเปิดแบบทั่วไป แสดงว่าการมีช่องเปิดแบบแคบยาวมีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) ของกลุ่มสถาปนิก ได้ข้อสรุปว่า ช่องเปิดแบบแคบมีความแตกต่างกับช่องเปิดแบบทั่วไป

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) ของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงน้อยกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบเพียงเล็กน้อย คือ ช่องเปิดแบบแคบจะมีความเหมาะสมน้อยกว่าช่องเปิดแบบทั่วไป แสดงว่าการมีช่องเปิดแบบแคบยาวมีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า ช่องเปิดแบบแคบไม่มีความแตกต่างกับช่องเปิดแบบทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับค่าการจำลองรูปแบบ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง)

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมช่องเปิดแบบแคบสูงมากกว่าช่องเปิดแบบทั่วไป แต่กลุ่มบุคคลทั่วไปเห็นว่าไม่แตกต่าง เพราะการช่องเปิดแบบแคบสูงทำให้อาคารภายในไม่ได้รับแสงเท่าที่ควร อีกทั้งวัสดุของช่องเปิดที่เป็นบานเกล็ดทำให้รู้สึกไม่มีความเป็นลักษณะไทย และให้ความเห็นว่าช่องเปิดแบบทั่วไปสามารถนำมาใช้งานได้ง่ายกว่าซึ่งเหมาะสมต่อการใช้งานจริงในสภาพปัจจุบัน แต่กลุ่มสถาปนิกเห็นว่าช่องเปิดแบบแคบสูงมีลักษณะที่เหมาะสมต่อรูปแบบอาคารและยังเป็นช่องเปิดลักษณะเดียวกับช่องเปิดแบบสุโขทัย จึงทำให้มีความเหมาะสมต่อรูปแบบของสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นด้วย

11-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) จากค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.11-3 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	ช่องเปิดแคบ สูง			ช่องเปิดแบบทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	3.3600	0.8133	4.874*	2.2600	0.9443	-7.037*
บุคคลทั่วไป	2.8933	0.8446		3.0400	0.9754	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.11-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

— วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับช่องเปิดแบบแคบและสูง

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่ออาคารตัวอย่างจริงมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปเล็กน้อย แต่การให้ค่าก็ไม่ห่างกันนัก คือ อยู่ที่ระดับการรับรู้ลักษณะไทยปานกลาง แสดงว่าการมีช่องเปิดแบบแคบยาวมีผลกระทบต่อค่าการรับรู้ลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) เกี่ยวกับช่องเปิดแบบแคบ ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับช่องเปิดแบบทั่วไป

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่อช่องเปิดแบบทั่วไป น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปน้อยมาก คือ อยู่ในระดับการรับรู้ลักษณะไทยน้อย แสดงว่าการมีช่องเปิดแบบแคบยาวมีผลกระทบต่ค่าการรับรู้ลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) เกี่ยวกับช่องเปิดแบบทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีการรับรู้ที่แตกต่างกันทั้งสองกรณี โดยมีแนวโน้มไปในทิศทางที่ต่างกัน คือ กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะช่องเปิดแบบแคบสูงได้ดีกว่าแต่กลุ่มบุคคลทั่วไปกลับรับรู้ช่องเปิดแบบทั่วไปได้ดีกว่า เนื่องจากประสบการณ์ในอดีตของบุคคลที่รับรู้สภาพแวดล้อมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการรับรู้ที่เกิดขึ้น ผลของการรับรู้ที่แตกต่างกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากประสบการณ์ในอดีตที่แตกต่างกันของบุคคล (วิลลิสท์ ทรายงกูร, 2537: 63) นอกจากนั้นแล้ว ระบบคุณค่ายังมีความสำคัญในการตัดสินใจด้วย ซึ่งคุณค่าเป็นตัวกำหนดทัศนคติซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้สึกและความเชื่อถือต่าง ๆ ขณะเดียวกันทัศนคติดี้อิทธิพลต่อการรับรู้ และการรับรู้ก็มีอิทธิพลต่อทัศนคติ คุณค่าจึงเป็นตัวกำหนดการรับรู้ บุคคลจะมีการรับรู้อย่างไรขึ้นอยู่กับระบบคุณค่าที่ยึดถือ ทั้งการรับรู้ ทัศนคติ และคุณค่าต่างก็เป็นผลของประสบการณ์ที่สะสมกันมา (วิลลิสท์ ทรายงกูร, 2537: 77) เพราะสถาปนิกเป็นผู้ได้รับการฝึกฝนด้านสถาปัตยกรรมมาโดยเฉพาะ เพื่อจัดระเบียบของรูปทรงให้เกิดสุนทรียภาพ หน้าที่ดังกล่าวเกี่ยวข้องกับรับรู้ทางทัศนการ กระบวนการรับรู้จึงเกี่ยวข้องกับสุนทรียภาพของรูปทรงเป็นสำคัญ (วิลลิสท์ ทรายงกูร, 2537: 26) ทั้งนี้เป็นเพราะว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปยังไม่ทราบถึงลักษณะช่องเปิดแบบแคบสูงว่าเป็นลักษณะของช่องเปิดแบบสุโขทัย จึงทำให้มีการให้ค่าการรับรู้ลักษณะต่อช่องเปิดแบบทั่วไปซึ่งคุ้นเคยกว่ามากกว่า

11-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) จากค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.11-4 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	ช่องเปิดแคบ สูง			ช่องเปิดแบบทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	3.2867	0.9365	-0.453	2.2933	0.9015	-2.076*
บุคคลทั่วไป	3.3400	1.0981		2.5200	0.9880	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.11-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

— **วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับช่องเปิดแบบแคบและสูง**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยต่ออาคารตัวอย่างจริงน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป แสดงว่าการมีช่องเปิดแบบแคบยาวมีผลกระทบต่อค่าการยอมรับลักษณะไทยสำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) เกี่ยวกับช่องเปิดแบบแคบ ได้ข้อสรุปว่า การยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

— **วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับช่องเปิดแบบทั่วไป**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยต่อช่องเปิดแบบทั่วไปน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปพอสมควร คือ อยู่ในระดับการยอมรับลักษณะไทยน้อย แสดงว่าการมีช่องเปิดแบบแคบยาวมีผลกระทบต่อค่าการยอมรับลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่ายอมรับความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) เกี่ยวกับช่องเปิดแบบทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

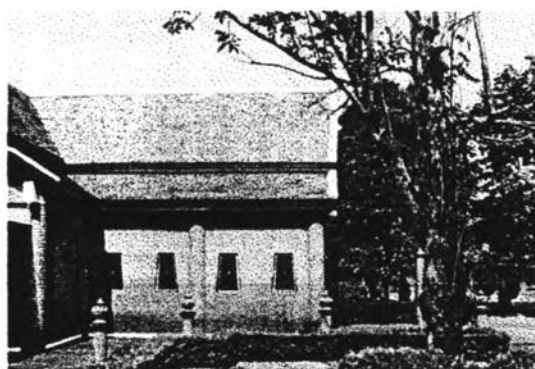
จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบโปร่ง) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป มีทิศทางไปในแนวเดียวกับค่าการรับรู้ คือ กลุ่มสถาปนิกจะให้การยอมรับต่อช่องเปิดแบบแคบสูงมากกว่าช่องเปิดแบบทั่วไปแต่ช่องเปิดแบบทั่วไปกลุ่มบุคคลทั่วไปกลับมีการยอมรับที่ต่ำกว่า เนื่องจากระบบการยึดถือที่ช่วยนำมาในการตัดสินใจต่างกัน ขณะที่สถาปนิกจะมองในเรื่องความเหมาะสมกับรูปแบบโดยรวมและการใช้แสงสำหรับภายในอาคาร ส่วนบุคคลทั่วไปให้ความสำคัญกับการใช้งานและความสะดวกในการใช้ในกรณีของช่องเปิดแบบทั่วไป ซึ่งก็เป็นไปตามประสบการณ์ในอดีตของบุคคลที่รับรู้สภาพแวดล้อม มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการรับรู้ที่เกิดขึ้นผลของการรับรู้ที่ต่างกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากประสบการณ์ในอดีตที่แตกต่างกันของบุคคล (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 63) เพราะสถาปนิกเป็นผู้ได้รับการฝึกฝนด้านสถาปัตยกรรมมาโดยเฉพาะ เพื่อจัดระเบียบของรูปทรงให้เกิดสุนทรียภาพ หน้าที่ดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการรับรู้ทางทัศนภาพ กระบวนการรับรู้จึงเกี่ยวข้องกับสุนทรียภาพของรูปทรงเป็นสำคัญ (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 26) ซึ่งลักษณะของช่องเปิดแบบแคบสูงก็ยังเป็นลักษณะของช่องเปิดแบบไทย ซึ่งเป็นรูปแบบในอดีตด้วย ดังที่มีการกล่าวถึงว่าการเจาะช่องเปิดที่มีลักษณะแคบสูงหรือแคบตามแนวตั้งมีความกว้างไม่เกินหนึ่งแผ่นอิฐก่อ พบเห็นได้จากลักษณะหน้าต่าง ช่องลมของโบสถ์และวิหาร หน้าต่างช่องลมเป็นระบบหน้าต่างของสถาปัตยกรรมไทยโบราณ นิยมในสมัยสุโขทัย อุทอง และอยุธยาตอนต้น (น. ณ ปากน้ำ, 2522: 456) ซึ่งเป็นลักษณะที่กลุ่มบุคคลทั่วไปไม่เข้าใจว่าเป็นลักษณะพื้นถิ่นของช่องเปิดแบบสุโขทัย

12. รูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ)

ความเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป จากการเลือกอาคารของศูนย์บริการข้อมูลศรีสังขาลย์ จังหวัดสุโขทัย เป็นอาคารตัวอย่าง โดยทำการจำลองรูปแบบเปรียบเทียบโดยการ ทำให้ช่องเปิดที่เดิมเป็น แบบแคบและสูง เป็นช่องเปิดแบบช่องเปิดของบ้านไทย

ช่องเปิดแคบ สูง

ช่องเปิดแบบบ้านไทย

รูปที่ 5.12 อาคารของศูนย์บริการข้อมูลคริสชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

12-1 การเปรียบเทียบการค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ)

ตารางที่ 5.12-1 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ)

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
ช่องเปิดแคบ สูง	3.2067	0.8217	2.125*	2.7733	0.8039	-12.221*
ช่องเปิดแบบบ้านไทย	2.9800	1.1613		3.9200	0.9660	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.12-1 การวิเคราะห์ ค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) ของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ ช่องเปิดแบบแคบและสูงจะมีความเป็นลักษณะไทยมากกว่าช่องเปิดแบบบ้านไทย โดยอยู่ที่ระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลาง แสดงว่าการมีช่องเปิดแบบแคบสูงมีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) ของกลุ่มสถาปนิก ได้ข้อสรุปว่า ช่องเปิดแบบแคบและสูงมีความแตกต่างกับช่องเปิดแบบบ้านไทย ในระดับที่สูงมาก

– **วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) ของกลุ่มบุคคลทั่วไป**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงน้อยกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ ช่องเปิดแบบแคบและสูงจะมีความเป็นลักษณะไทยน้อยกว่าช่องเปิดแบบบ้านไทย โดยอยู่ที่ระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลางและสูงตามลำดับ แสดงว่าการมีช่องเปิดแบบแคบสูงมีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า ช่องเปิดแบบแคบและสูงมีความแตกต่างกับช่องเปิดแบบบ้านไทย

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ)

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของทั้งสองกลุ่มตัวอย่างเป็นไปได้ทางที่ต่างกัน โดยกลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยต่อช่องเปิดแบบแคบสูงมากกว่า แต่ขณะเดียวกันกลุ่มบุคคลทั่วไปกลับให้ค่าความเป็นลักษณะไทยต่อช่องเปิดแบบเรือนไทยภาคกลางมากกว่า แสดงให้เห็นว่าคนทั่วไปยังยึดถือกับรูปแบบเดิม ๆ ของสถาปัตยกรรมไทยที่เป็นลักษณะที่คุ้นเคยจึงจะถือว่าเป็นไทย ส่วนสถาปนิกจะมองในความสวยงามและลักษณะของช่องเปิดต่ออาคารว่ามีความเหมาะสมกันหรือไม่ ในกรณีนี้สำหรับความเห็นของสถาปนิก เห็นว่าเป็นความสนใจในการนำเอาเอกลักษณ์ไทยไปใส่ให้อาคารสมัยใหม่ เพื่อให้แลดูเป็นช่องเปิดไทยเท่านั้นเอง ซึ่งได้มีการกล่าวถึงไว้ลักษณะของช่องหน้าต่างแบบไทยว่า “หน้าต่างของเรือนไทยแต่ละช่องมีบานเปิดสองบาน เปิดเข้าด้านใน” (นิช วิทยะนันท์, 2539: 115) ซึ่งกรณีของอาคารที่จำลองรูปแบบไม่มีความเหมาะสม เพราะผนังของอาคารไม่มีการล้อมรอบอย่างเรือนไทยภาคกลาง ดังนั้นการเปิดบานหน้าต่างเข้าไปด้านในจึงเป็นการเปลืองพื้นที่ภายใน ส่วนเรือนไทยมุสลิมทางภาคใต้ จะมีหน้าต่างที่มีลักษณะเช่นเดียวกับประตู เพราะมีความสูงจรดพื้น มีบานเปิดทั้งสองบาน (เขต รัตนจรณะ และคณะ, 2537: 22) ช่องเปิดที่มีลักษณะแบบแคบสูงลักษณะดั้งเดิมในเป็นช่องเปิดในสมัยสุโขทัย ดังมีการกล่าวถึงว่า การเจาะช่องเปิดที่มีลักษณะแคบสูงหรือแคบตามแนวตั้งมีความกว้างไม่เกินหนึ่งแผ่นอิฐก่อ พบเห็นได้จากลักษณะหน้าต่าง ช่องลมของโบสถ์และวิหาร หน้าต่างช่องลมเป็นระบบหน้าต่างของสถาปัตยกรรมไทยโบราณ นิยมในสมัยสุโขทัย อุโมง

และอยุธยาตอนต้น (น. ณ ปากน้ำ, 2522: 456) ซึ่งเป็นรูปแบบที่กลุ่มบุคคลทั่วไปยังไม่รับรู้ว่าเป็นช่องเปิดที่มีรูปแบบของช่องเปิดไทยเช่นกันจึงมีการให้ค่าที่เป็นไปในทิศทางต่างกันได้

12-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ)

ตารางที่ 5.12-2 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ)

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
ช่องเปิดแคบ สูง	3.3467	0.8353	6.502*	2.7733	0.8039	-11.990*
ช่องเปิดแบบบ้านไทย	2.5867	1.0567		3.9133	0.9758	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.12-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) ของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ ช่องเปิดแบบแคบและสูงจะมีความเหมาะสมมากกว่าช่องเปิดแบบบ้าน แสดงว่าการมีช่องเปิดแบบแคบยาวมีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสมด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) ของกลุ่มสถาปนิก ได้ข้อสรุปว่า ช่องเปิดแบบแคบและสูงมีความแตกต่างกับช่องเปิดแบบบ้านไทย

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) ของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงน้อยกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ ช่องเปิดแบบแคบและสูงจะมีความเหมาะสมน้อยกว่า

ช่องเปิดแบบบ้านไทย แสดงว่าการมีช่องเปิดแบบแคบยาวมีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสมด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า ช่องเปิดแบบแคบและสูงมีความแตกต่างกับช่องเปิดแบบบ้านไทย

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ)

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าค่าความเหมาะสม ที่ได้ก็เป็นไปในทิศทางเดียวกันค่าความเป็นลักษณะไทย ซึ่งก็เป็นลักษณะและการให้เหตุผลที่เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยก็คือ สถาปนิกมีความเข้าใจต่อรูปทรงแบบแคบยาวว่ามีรูปแบบที่เหมาะสมกับเอกลักษณ์พื้นถิ่นและรูปแบบอาคารปัจจุบัน ขณะที่กลุ่มบุคคลทั่วไปไม่ทราบถึงลักษณะดังกล่าวว่าเป็นลักษณะของช่องเปิดแบบพื้นถิ่น โดยการให้เหตุผลว่าช่องเปิดลักษณะแคบสูงนั้นยังเป็นที่พบเห็นได้โดยทั่วไปในงานสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ จึงได้ให้ค่าความเหมาะสมต่อลักษณะที่เป็นที่คุ้นเคยมากกว่า ดังเช่นช่องเปิดแบบเรือนไทยภาคกลางนั่นเอง โดยมีได้คำนึงถึงรูปแบบ ลักษณะที่ตั้งและความเหมาะสมกับประเภทของอาคาร จึงทำให้ค่าที่ได้ออกมาในทิศทางที่ต่างกันระหว่างสองกลุ่ม

12-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) จากค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.12-3 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	ช่องเปิดแคบ สูง			ช่องเปิดแบบบ้านไทย		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	3.2067	0.8217	4.617*	2.9800	1.1613	-7.621*
บุคคลทั่วไป	2.7733	0.8039		3.9200	0.9660	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.12-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับช่องเปิดแบบแคบและสูง

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่ออาคารตัวอย่างจริงมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปเล็กน้อย แสดงว่าการมีช่องเปิดแบบแคบสูงมีผลกระทบต่อค่าการรับรู้ลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) เกี่ยวกับช่องเปิดแบบแคบและสูง ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับช่องเปิดแบบบ้านไทย

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่อช่องเปิดแบบบ้านไทยน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปมาก คือ อยู่ในระดับการรับรู้ลักษณะไทยปานกลางและมากตามลำดับ แสดงว่าการมีช่องเปิดแบบแคบยาวมีผลกระทบต่อค่าการรับรู้ลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) เกี่ยวกับช่องเปิดแบบบ้านไทย ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีการให้ค่าการรับรู้ความเป็นลักษณะไทยที่มีความแตกต่างทั้งสองกรณีศึกษา ซึ่งกลุ่มสถาปนิกจะสามารถรับรู้ลักษณะช่องเปิดแบบแคบสูงได้ดีกว่า ขณะที่กลุ่มบุคคลทั่วไปกลับสามารถรับรู้ลักษณะช่องเปิดแบบเรือนไทยภาคกลางได้ดีกว่า เนื่องจากการเรียนรู้และประสบการณ์ด้านสถาปัตยกรรมไทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน จึงทำให้เกิดมุมมองในลักษณะต่างกัน เกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกก็ต่างกัน ซึ่งประสบการณ์ในอดีตของบุคคลที่รับรู้สภาพแวดล้อม มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการรับรู้ที่เกิดขึ้น ผลของการรับรู้ที่แตกต่างกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากประสบการณ์ในอดีตที่แตกต่างกันของบุคคล (วิลลิสท์รี หรยางกูร, 2537: 63) เพราะสถาปนิกเป็นผู้ได้รับ

การฝึกฝนด้านสถาปัตยกรรมมาโดยเฉพาะ เพื่อจัดระเบียบของรูปทรงให้เกิดสุนทรียภาพ หน้าที่ดังกล่าวเกี่ยวข้องกับ การรับรู้ทางทัศนภาพ กระบวนการรับรู้จึงเกี่ยวข้องกับสุนทรียภาพของรูปทรงเป็นสำคัญ (วิมลสิทธิ์ หรือ ยางกูร, 2537: 26) ในกรณีของช่องเปิดแบบเรือนไทยภาคกลาง ในความเห็นของกลุ่มสถาปนิกมีเหตุผลในการเลือกว่ามีลักษณะขัดแย้งกับรูปแบบโดยรวมของอาคารทำให้ขาดสุนทรียภาพของรูปแบบอาคารไป ส่วนในกรณีที่กลุ่มบุคคลทั่วไปให้การรับรู้ช่องเปิดแบบเรือนไทยภาคกลางได้ดีกว่าแบบแคบสูง ด้วยเหตุผลที่อ้างถึงว่า ลักษณะช่องเปิดแบบแคบสูงยังไม่เป็นที่ชัดเจนต่อความเป็นลักษณะไทยสำหรับกลุ่มบุคคลทั่วไป ต่างกับช่องเปิดแบบเรือนไทยภาคกลางที่เป็นรูปแบบที่กลุ่มบุคคลทั่วไปสามารถรับรู้ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากความคุ้นเคยและเป็นมโนภาพสำหรับช่องเปิดแบบไทยจากกระบวนการจดจำของกลุ่มบุคคลทั่วไปเอง

12-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) จากค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.12-4 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	ช่องเปิดแคบ สูง			ช่องเปิดแบบบ้านไทย		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	3.3467	0.8353	6.057*	2.5867	1.0567	-11.297*
บุคคลทั่วไป	2.7733	0.8039		3.9133	0.9758	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.12-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

— วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับช่องเปิดแบบแคบและสูง

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยต่ออาคารตัวอย่างจริงมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป แสดงว่าการมีช่องเปิดแบบแคบยาวมีผลกระทบต่อค่าการยอมรับลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) เกี่ยวกับช่องเปิดแบบแคบและสูง ได้ข้อสรุปว่า การยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับช่องเปิดแบบบ้านไทย

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยสำหรับช่องเปิดแบบบ้านไทยน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปมาก แสดงว่าการมีช่องเปิดแบบแคบยาว มีผลกระทบต่อค่าการยอมรับลักษณะไทยสำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่ายอมรับความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) เกี่ยวกับช่องเปิดแบบบ้านไทย ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการยอมรับลักษณะไทย ด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

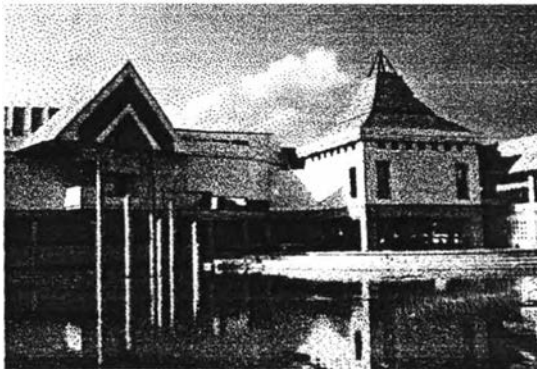
จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยด้านรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนรูปทรงของช่องเปิด (แบบทึบ) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปเป็นไปในทิศทางเช่นเดียวกับการรับรู้ คือ กลุ่มสถาปนิกจะให้การยอมรับต่อช่องเปิดแบบแคบสูงมากกว่าแบบเรือนไทยภาคกลาง แต่กลุ่มบุคคลทั่วไปกลับให้การยอมรับต่อช่องเปิดแบบเรือนไทยภาคกลางมากกว่า เนื่องจากการให้คุณค่าของสถาปัตยกรรมและการมีข้อจำกัดในการตัดสินใจจึงต่างกันในด้านต่าง ๆ โดยกลุ่มบุคคลทั่วไปจะเน้นในเรื่องรูปแบบในที่คุ้นเคยเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ ขณะที่กลุ่มสถาปนิกให้ความสำคัญกับเรื่องรูปแบบของช่องเปิดพื้นถิ่น รวมทั้งประโยชน์ใช้สอยและความเหมาะสมกับอาคารเข้าไปเพิ่มเข้าไป ซึ่งก็มาจากประสบการณ์ในอดีตของบุคคลที่รับรู้สภาพแวดล้อม มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการรับรู้ที่เกิดขึ้น ผลของการรับรู้ที่ต่างกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากประสบการณ์ในอดีตที่ต่างกันของบุคคล (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 63) และอิทธิพลอื่น ๆ ภายในตัวบุคคลที่มีผลต่อการรับรู้ได้แก่ ความใส่ใจที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายทางพฤติกรรมในปัจจุบันหรืออนาคต และการให้คุณค่าต่อสิ่งที่รับรู้ซึ่งเป็นไปตามประสบการณ์ในอดีต (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 75) เพราะสถาปนิกเป็นผู้ได้รับการฝึกฝนด้านสถาปัตยกรรมมาโดยเฉพาะ เพื่อจัดระเบียบของรูปทรงให้เกิดสุนทรียภาพ หน้าที่ดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการรับรู้ทางทัศนภาพ กระบวนการรับรู้จึงเกี่ยวข้องกับสุนทรียภาพของรูปทรงเป็นสำคัญ (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 26) ดังนั้น จะเห็นได้ว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปยังขาดความเข้าใจในรูปแบบเฉพาะของพื้นถิ่นหรือรูปแบบของช่องเปิดแบบแคบสูง ซึ่งเป็นยังไม่เป็นที่เข้าใจโดยทั่วไป

ที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ได้แก่

13. ความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย

ความเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป จากการเลือกอาคารของศูนย์ศึกษาประวัติศาสตร์อยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นอาคารตัวอย่าง โดยทำการจำลองรูปแบบเปรียบเทียบโดยการ ทำให้สระน้ำที่อยู่ชิดอาคาร ให้เป็นสนามหญ้าชิดอาคารแทน

สระน้ำชิดอาคาร

สนามหญ้าชิดอาคาร

รูปที่ 5.13 อาคารของศูนย์ศึกษาประวัติศาสตร์อยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

13-1 การเปรียบเทียบการค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย

ตารางที่ 5.13-1 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย

ที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สระน้ำชิดอาคาร	3.9267	0.8677	13.102*	4.0067	0.7728	14.344*
สนามหญ้าชิดอาคาร	2.7333	0.7999		2.8467	0.7395	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.13-1 การวิเคราะห์ ค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย ของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบสูงมาก คือ การมีน้ำชิตอาคารจะมีค่าความเป็นลักษณะไทยมากกว่าการมีสนามหญ้าชิตอาคาร โดยอยู่ในระดับค่าความเป็นลักษณะไทยมาก แสดงว่าการมีอาคารอยู่ชิตน้ำมีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย ของกลุ่มสถาปนิกได้ข้อสรุปว่า การมีน้ำชิตอาคารมีความแตกต่างกับการมีสนามหญ้าชิตอาคาร ในระดับที่สูงมาก

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย ของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ การมีน้ำชิตอาคารจะมีค่าความเป็นลักษณะไทยมากกว่าการมีสนามหญ้าชิตอาคาร โดยอยู่ที่ระดับค่าความเป็นลักษณะไทยมาก แสดงว่าการมีอาคารอยู่ชิตน้ำมีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า การมีน้ำชิตอาคารมีความแตกต่างกับการมีสนามหญ้าชิตอาคาร

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าค่าความเป็นลักษณะไทยของทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน คือ ต่างให้ค่าความเป็นลักษณะไทยมีความแตกต่างกันระหว่างรูปแบบจริงและรูปแบบจำลอง โดยมีทิศทางไปในการให้ค่าต่อกรมีน้ำชิตอาคารทั้งหมด เพราะสถาปัตยกรรมไทยดั้งเดิมนั้นขึ้นอยู่กับชีวิตความเป็นอยู่ของชาวไทยมาโดยตลอด การออกแบบก็เป็นไปตามลักษณะการใช้งาน เช่น การมีชานสำหรับการใช้สอยอาคารในฤดูน้ำหลาก ที่มีน้ำท่วมไปทั่วไปไม่มีพื้นที่ว่างในการทำกิจกรรมประจำวัน หรือการยกพื้นเรือนสูงเพื่อป้องกันจากน้ำท่วมเป็นต้น จะเห็นได้ว่าการออกแบบเป็นไปตามลักษณะการใช้สอยโดยตรง ซึ่งเป็นข้อแตกต่างจาก สถาปัตยกรรมในชาติอื่น ๆ ดังเช่น มีการกล่าวถึงความเกี่ยวข้องระหว่างน้ำกับ

สังคมไทยว่า นำมีความผูกพันกับความเป็นอยู่ของคนไทยในอดีตมาเป็นเวลานานแล้ว เนื่องจากสังคมไทยในอดีตมีอาชีพในการเพาะปลูก เช่น ทำสวน ทำนา เลี้ยงสัตว์ และคมนาคมทางน้ำ ดังนั้น การตั้งบ้านเรือนของคนไทยในอดีต จึงตั้งอยู่ริมแม่น้ำ ลำคลอง (ฤทัย จงใจรัก, 2518: 5) หรือไม่ว่าเป็น สถาปัตยกรรมประเภทวังหรือพระราชวัง ก็ต้องอยู่ติดชายน้ำ จะอยู่ตรงที่อื่น ๆ ไม่ได้ ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา เป็นต้นมา ก็จะอยู่ชายน้ำ (ไขแสง ศุภะวัฒน์, 2535: 135) เป็นต้น การที่ความเห็นด้านความเป็นลักษณะไทยของทั้งสองกลุ่มมีทิศทางไปในแนวทางเดียวกัน ย่อมแสดงให้เห็นว่าการมีน้ำชิตอาคารนั้นเป็นรูปแบบที่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

13-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับ การจองรูปแบบ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย

ตารางที่ 5.13-2 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับ การจองรูปแบบ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย

ที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
ระนาบชิตอาคาร	4.0800	0.7987	14.637*	4.0133	0.7596	14.150*
สนามหญ้าชิตอาคาร	2.6667	0.8408		2.8667	0.7568	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.13-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ค่าความเหมาะสม ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับ การจองรูปแบบ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทยที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับ การจองรูปแบบของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จองรูปแบบ คือ การมีน้ำชิตอาคารจะมีความเหมาะสมมากกว่าการมีสนามหญ้าชิตอาคาร แสดงว่าการมีอาคารอยู่ชิตน้ำมีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสมด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย ของกลุ่มสถาปนิก ได้ข้อสรุปว่า การมีน้ำชิตอาคารมีความแตกต่างกับการมีสนามหญ้าชิตอาคาร

— วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ การมีน้ำชิตอาคารจะมีค่าความเหมาะสมมากกว่าการมีสนามหญ้าชิตอาคาร แสดงว่าการมีอาคารอยู่ชิตน้ำมีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสมด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า การมีน้ำชิตอาคารมีความแตกต่างกับการมีสนามหญ้าชิตอาคาร

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าค่าความเหมาะสม ของทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน คือ ให้ค่าความเหมาะสมแตกต่างกันระหว่างรูปแบบที่มีน้ำชิตอาคารและรูปแบบที่มีสนามหญ้าชิตอาคาร โดยเลือกให้การมีน้ำชิตอาคารมีความเหมาะสมมากกว่า เพราะการมีน้ำชิตอาคารเป็นการสร้างจุดเด่นให้อาคารอีกทั้งยังทำให้อาคารมีความรู้สึกเบา สบายตาและมีการเคลื่อนไหวจากภาพสะท้อนของอาคารที่เกิดในน้ำ อีกทั้งน้ำยังเป็นองค์ประกอบสำหรับสถาปัตยกรรมไทยมาแต่สมัยโบราณ ซึ่งเป็นเหตุผลที่มีความสอดคล้องกันทั้งสองกลุ่ม เป็นผลมาจากความรู้สึกของผู้ใช้อาคาร ดังนั้น การที่กลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีแนวโน้มในการให้ค่าเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ย่อมแสดงถึงความเหมาะสมของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่กับการมีน้ำชิตอาคารนั้น เป็นลักษณะที่สามารถเข้าใจได้โดยทั่วไป

13-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย จากค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.13-3 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

ที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	ระนาชิตอาคาร			สนามหญ้าชิตอาคาร		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	3.9267	0.8677	-0.843	2.7333	0.7999	-1.274
บุคคลทั่วไป	4.0067	0.7728		2.8467	0.7395	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.13-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การรับรู้ลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการมีน้ำชิตอาคาร

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่ออาคารตัวอย่างจริงน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปน้อยมาก แสดงว่าการมีอาคารอยู่ชิตน้ำมีผลกระทบต่อค่าการรับรู้ลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย เกี่ยวกับการมีน้ำชิตอาคาร ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการมีสนามหญ้าชิตอาคาร

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่อการมีสนามหญ้าชิตอาคารน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปน้อยมาก คือ อยู่ในระดับการรับรู้ลักษณะไทยปานกลางที่สุดทั้งสองกลุ่ม แสดงว่าการมีอาคารอยู่ชิตน้ำมีผลกระทบต่อค่าการรับรู้ลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย เกี่ยวกับการมีสนามหญ้าชิตอาคาร ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการรับรู้ความเป็นลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การรับรู้ความเป็นลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีค่าการรับรู้ไม่แตกต่างกันทั้งสองกรณี เพราะการใช้น้ำกับสถาปัตยกรรมไทยเป็นไปตามลักษณะความเป็นอยู่แต่อดีต และน้ำยังเป็นตัวช่วยเสริมลักษณะของสถาปัตยกรรมให้ดูเบาและมีความเคลื่อนไหว ทั้งยังช่วยลดความแข็งที่เกิดจากวัสดุ แต่หากมีการดูแลรักษาให้น้ำอยู่ในสภาพที่ดีก็จะทำให้อาคารดูน่ามองยิ่งขึ้น ส่วนของการมีสนามหญ้าก็ได้ทำให้การรับรู้ลดลงไปไม่มากนัก เพราะยังคงเป็นลักษณะที่เกิดจากธรรมชาติ ซึ่งก็ยังมีมีความเกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมไทยและธรรมชาติ เช่น เต็มไม้ได้เป็นวัสดุที่เกิดจากเทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งก็เป็นไปตามประสบการณ์ในอดีตของบุคคลที่รับรู้สภาพแวดล้อม ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการรับรู้ที่เกิดขึ้น ผลของการรับรู้ที่แตกต่างกันระหว่างบุคคลต่างๆ มีส่วนมาจากประสบการณ์ในอดีตที่แตกต่างกันของบุคคล (วิลลิสท์ ทรายงกูร, 2537: 63) และการมีน้ำซิดอาคารก็เป็นลักษณะไทยที่لامารถรับรู้ได้โดยทั่วไป ดังนั้น จึงไม่เกิดความแตกต่างระหว่างการรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ส่วนในกรณีของการมีสนามหญ้าซิดอาคารก็เป็นไปในลักษณะตรงข้ามกับการมีน้ำคือ ไม่มีความเป็นลักษณะไทยที่ชัดเจนหรือมีอยู่น้อยและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปเช่นกัน

13-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย จากค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.13-4 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

ที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สระน้ำซิดอาคาร			สนามหญ้าซิดอาคาร		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	4.0800	0.7987	0.741	2.6667	0.8408	-2.165*
บุคคลทั่วไป	4.0133	0.7596		2.8667	0.7568	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.13-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การยอมรับลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการมีน้ำชิตอาคาร

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยต่ออาคารตัวอย่างจริงน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปน้อยมาก แสดงว่าการมีอาคารอยู่ชิตน้ำมีผลกระทบต่อค่าการยอมรับลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย เกี่ยวกับการมีน้ำชิตอาคาร ได้ข้อสรุปว่า การยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการมีสนามหญ้าชิตอาคาร

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยสำหรับการมีสนามหญ้าชิตอาคารน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปพอสมควร คือ อยู่ในระดับการรับรู้ลักษณะไทยปานกลาง แสดงว่าการมีอาคารอยู่ชิตน้ำมีผลกระทบต่อค่าการยอมรับลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่ายอมรับความเป็นลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย เกี่ยวกับการมีสนามหญ้าชิตอาคาร ได้ข้อสรุปว่า การยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการยอมรับลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนความสัมพันธ์ของน้ำกับสถาปัตยกรรมไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ในกรณีการมีน้ำชิตอาคารมีการยอมรับลักษณะไทยไม่แตกต่างกัน แต่กรณีการมีสนามหญ้าชิตอาคารกลับมีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มบุคคลทั่วไปให้การยอมรับได้ดีกว่ากลุ่มสถาปนิก เนื่องจากการเรียนรู้ประสบการณ์จากอดีตและทัศนคติด้านสถาปัตยกรรมไทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน การให้คุณค่าของสถาปัตยกรรมและการมีข้อจำกัดในการตัดสินใจจึงต่างกัน ซึ่งการยึดถือคุณค่า

ต่างกันย่อมมีผลต่อการรับรู้ที่ต่างกัน (วิมลสิทธิ์ นรยางกูร, 2537: 78) โดยที่คุณค่าเป็นตัวกำหนดทัศนคติ ขณะที่ทัศนคติก็มีอิทธิพลต่อการรับรู้ และการรับรู้ก็มีอิทธิพลต่อทัศนคติ คุณค่าจึงเป็นตัวกำหนดการรับรู้ บุคคลจะมีการรับรู้อย่างไรขึ้นอยู่กับระบบคุณค่าที่ยึดถือ ทั้งการรับรู้ ทัศนคติและคุณค่า ต่างก็เป็นผลของประสบการณ์ที่สะสมกันมา (วิมลสิทธิ์ นรยางกูร, 2537: 77) กลุ่มบุคคลทั่วไปจะเน้นในเรื่องความรู้สึกที่ได้จากการรับรู้ทางสายตา และประโยชน์ใช้สอยจากการใช้พื้นที่ซึ่งเป็นสนามหญ้า เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ ขณะที่กลุ่มสถาปนิกให้ความสำคัญกับเรื่ององค์ประกอบที่จะช่วยเสริมและผลักดันให้สถาปัตยกรรมมีจุดเด่นมากขึ้น ด้วยการใช้ลักษณะต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับการใช้คุณค่า ซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้สึกและความเชื่อถือต่าง ๆ ทั้งนี้การที่กลุ่มสถาปนิกใช้เป็นเกณฑ์การตัดสินใจ เป็นไปตามลักษณะที่ สถาปนิกเป็นผู้ได้รับการฝึกฝนมาโดยเฉพาะ เพื่อจัดระเบียบของรูปทรงให้เกิดสุนทรียภาพ หน้าที่ดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการรับรู้ทางทัศนภาพ กระบวนการรับรู้จึงเกี่ยวข้องกับสุนทรียภาพของรูปทรงเป็นสำคัญ (วิมลสิทธิ์ นรยางกูร, 2537: 26) ส่วนกรณีการมีน้ำชิตอาคารก็เป็นลักษณะที่เกี่ยวข้องกับเอกลักษณ์ไทยที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปอยู่แล้ว จึงไม่เกิดความแตกต่างกันในการตัดสินใจ

14. การเชื่อมต่ออาคาร

ความเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องการเชื่อมต่ออาคาร ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป จากการเลือกอาคารของศูนย์บริการข้อมูลศรีสังขาลย์ จังหวัดสุโขทัย เป็นอาคารตัวอย่าง โดยทำการจำลองรูปแบบเปรียบเทียบโดยการ ทำให้หลังคาคลุมทางเดินที่เชื่อมระหว่างอาคาร หายไปเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของที่ว่างภายในและภายนอก

มีการเชื่อมต่อ

เปิดโล่ง

รูปที่ 5.14 อาคารของศูนย์บริการข้อมูลศรีสังขาลย์ จังหวัดสุโขทัย

14-1 การเปรียบเทียบการค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร

ตารางที่ 5.14-1 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร

ที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
มีการเชื่อมต่อ	3.1467	0.9297	1.550	3.2133	1.0271	0.930
ไม่มีการเชื่อมต่อ	2.9733	0.9265		3.1067	0.8525	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.14-1 การวิเคราะห์ ค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร ของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ การเชื่อมต่อแบบมีหลังคาคลุมจะมีค่าความเป็นลักษณะไทยมากกว่าการเชื่อมต่อแบบโล่ง แต่ก็แตกต่างกันน้อยมาก โดยอยู่ในระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลาง แสดงว่าการเชื่อมต่อแบบมีหลังคาคลุมมีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร ของกลุ่มสถาปนิกได้ข้อสรุปว่า การเชื่อมต่อแบบมีหลังคาคลุมไม่มีความแตกต่างกับการเชื่อมต่อแบบโล่ง

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร ของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ การเชื่อมต่อแบบมีหลังคาคลุมจะมีค่าความเป็นลักษณะไทยมากกว่าการเชื่อมต่อแบบโล่งน้อยมาก โดยอยู่ที่ระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลาง แสดงว่าการเชื่อมต่อแบบมีหลังคาคลุมมีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า การเชื่อมต่อแบบมีหลังคาคลุมมีความแตกต่างกับการเชื่อมต่อแบบโล่ง

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าค่าความเป็นลักษณะไทย ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างรูปแบบจริงและรูปแบบจำลองทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง เพราะลักษณะของเรือนไทยมักจะใช้ชานเป็นตัวเชื่อมตัวเรือนเข้าด้วยกัน ชานจึงถูกโอบล้อมด้วยตัวเรือนโดยมีการไหลถ่ายเทที่ว่างจากภายในสู่ภายนอกตัวเรือน คือ ตัวเรือนระเบียง และชาน ตามลำดับ ชานจึงเป็นลักษณะที่เด่นชัดประการหนึ่งของเรือนไทย (ฤทัย จงใจรัก, 2518: 120) หรือ ดังที่ นิจ นิอุชิระนันท์ (2539: 117) "...ชานมีหน้าที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ เป็นตัวเชื่อมเรือนหลาย ๆ หลังเข้าด้วยกัน..." หรือ น. ณ ปากน้ำ (2522: 100) ได้กล่าวไว้ว่า " ชาน หรือ ชานแล่น คือ ชานแล่นผ่านกลุ่มเรือนที่หันหน้าเข้าหากัน บางแห่งนั้นมีที่กว้างขวางมาก เป็นที่วางการถางต้นไม้และปลูกดอกกลางแจ้งตรงกลางได้ ดังเช่น กฎีสงซึ่งตบแต่งกระถางต้นไม้ไว้สวยงาม บางทีก็เจาะรูกลางนอกชาน ให้ต้นไม้ขึ้นมาทำความร่มปกคลุมบริเวณชาน คล้ายระบบคอร์ทของจีน " และลักษณะทางเชื่อมอาคารไม่มีหลังคาคลุมเห็นได้จากทางเชื่อมระหว่างเรือนร้านค้าริมคลองของไทยในอดีต โดยแต่ละหลังจะมีสะพานไม้ไม่มีหลังคาคลุมเป็นตัวเชื่อมระหว่างอาคารตลอดแนว (ฤทัย จงใจรัก, 2539: 36) จึงทำให้การศึกษาในประเด็นดังกล่าวไม่มีความชัดเจนในการพิจารณาความเป็นลักษณะไทย แต่หากพิจารณาจากค่าที่ได้ จะเห็นได้ว่าการเชื่อมต่อทั้งสองแบบไม่ได้มีความเป็นลักษณะไทยน้อยมากนัก นั้นแสดงถึงความเป็นลักษณะไทยของการเชื่อมต่อง่าว่านั้นมีได้หมดเป็นเลยทีเดียว เพียงแต่มีความเป็นไปได้เท่าๆกันทั้งสองแบบนี้เอง

14-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร

ตารางที่ 5.14-2 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร

ที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
มีการเชื่อมต่อ	3.6133	0.8958	8.536*	3.1400	0.9833	-1.125
ไม่มีการเชื่อมต่อ	2.7000	0.8172		3.2800	1.2751	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.14-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ค่าความเหมาะสม ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร ได้ดังนี้

— วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรงจำลองรูปแบบ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร ของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ การเชื่อมต่อแบบมีหลังคาคลุมจะมีความเหมาะสมมากกว่าการเชื่อมต่อแบบโล่ง แสดงว่าการเชื่อมต่อแบบมีหลังคาคลุมมีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสมด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร ของกลุ่มสถาปนิก ได้ข้อสรุปว่า การเชื่อมต่อแบบมีหลังคาคลุมมีความแตกต่างกับการเชื่อมต่อแบบโล่ง

— วิเคราะห์เปรียบเทียบความเหมาะสม ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค้ขึ้นเปรียบเทียบกับกรงจำลองรูปแบบ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร ของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มบุคคลทั่วไปจะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ การเชื่อมต่อแบบมีหลังคาคลุมจะมีความเหมาะสมน้อยกว่าการเชื่อมต่อแบบโล่งน้อยมาก แสดงว่าการเชื่อมต่อแบบมีหลังคาคลุมมีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสมด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า การเชื่อมต่อแบบมีหลังคาคลุมไม่มีความแตกต่างกับการเชื่อมต่อแบบโล่ง

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรงจำลองรูปแบบ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นว่าค่าความเหมาะสม สำหรับกลุ่มบุคคลทั่วไปเห็นว่ามีความเหมาะสมไม่แตกต่างกัน แต่สถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมแตกต่างกัน โดยให้ลักษณะการเชื่อมต่อแบบมีหลังคาคลุมมีความเหมาะสมมากกว่า เพราะกลุ่มสถาปนิกพิจารณาว่าการเชื่อมต่อแบบมีหลังคาคลุมต่อของอาคารเป็นการเชื่อมต่อของที่ว่าง (Space) และพื้นที่ใช้สอย (Function) ที่มีความเหมาะสมในการทำงานซึ่งใช้สามารถกันแดดและฝนได้ ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปกลับเห็นว่าไม่แตกต่างเนื่องจากระยะห่างระหว่างอาคารยังไม่มากพอสำหรับการใช้ทางเชื่อมต่อแบบมีหลังคาคลุม ซึ่งจากลักษณะที่มีอยู่เดิมก็มักเป็นแบบไม่มีหลังคาคลุม ดังคำกล่าวของ ฤทัย จงใจรัก (2539: 36) “ลักษณะทางเชื่อมอาคารไม่มีหลังคาคลุมเห็นได้จาก ทางเชื่อมระหว่างเรือนร้านค้าริมคลองของไทยในอดีต ซึ่งแต่ละหลังจะมีสะพานไม่มีหลังคาคลุมเป็นตัวเชื่อมระหว่างอาคารตลอดแนว”

14-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร จากค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.14-3 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

ที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	มีการเชื่อมต่อ				ไม่มีการเชื่อมต่อ			
	$\bar{X}$	SD		t	$\bar{X}$	SD		t
สถาปนิก	3.1467	0.9297		-0.589	2.9733	0.9265		-1.297
บุคคลทั่วไป	3.2133	1.0271			3.1067	0.8525		

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.14-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การรับรู้ลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

— วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการเชื่อมต่อแบบมีหลังคาคลุม จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่ออาคารตัวอย่างจริงน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปน้อยมาก ให้ค่าก็อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน คือ ระดับการรับรู้ลักษณะไทยปานกลาง แสดงว่าการเชื่อมต่อแบบมีหลังคาคลุมมีผลกระทบต่อกรรับรู้ลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร เกี่ยวกับการเชื่อมต่อแบบมีหลังคาคลุม ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

— วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการเชื่อมต่อแบบโล่ง จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่อการเชื่อมต่อแบบโล่งน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปน้อยมาก คือ อยู่ในระดับการรับรู้ลักษณะไทยปานกลางทั้งสองกลุ่ม แสดงว่าการเชื่อมต่อแบบมีหลังคาคลุมมีผลกระทบต่อกรรับรู้ลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร เกี่ยวกับการเชื่อมต่อแบบโล่ง ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีค่าการรับรู้ไม่แตกต่างกันทั้งสองกรณี เนื่องการเชื่อมต่อของอาคารอาจเป็นกรณีที่ยังไม่ชัดเจน และอิทธิพลอื่น ๆ ภายในตัวบุคคลที่มีผลต่อการรับรู้ อันได้แก่ ความสนใจที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายทางพฤติกรรมในปัจจุบันหรืออนาคต และการให้คุณค่าต่อสิ่งที่รับรู้ซึ่งเป็นไปตามประสบการณ์ในอดีต (วิลลิสท์ หรยางกูร, 2537: 75) หรือประเด็นการศึกษานี้อาจเป็นที่เข้าใจได้โดยทั่วไปว่า ความเป็นลักษณะไทยที่เป็นที่ยอมรับ หากสังเกตจากค่าความเป็นลักษณะไทยที่ได้จะเห็นว่า มีความเป็นลักษณะไทยอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าการเชื่อมต่อทั้งแบบมีหลังคาและแบบเปิดโล่งต่างมีความเป็นลักษณะไทยอยู่บ้างแต่ไม่มากนัก

14-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร จากค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.14-4 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

ที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	มีการเชื่อมต่อ			ไม่มีการเชื่อมต่อ		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	3.6133	0.8958	4.358*	2.7000	0.8172	-4.690*
บุคคลทั่วไป	3.1400	0.9833		3.2800	1.2751	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.14-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การยอมรับลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการเชื่อมต่อแบบมีหลังคาคลุม

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยต่ออาคารตัวอย่างจริงมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป โดยค่าการยอมรับลักษณะไทยก็อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน คือ ระดับการยอมรับลักษณะไทยปานกลาง แสดงว่าการเชื่อมต่อแบบมีหลังคาคลุมมีผลกระทบต่อกรยอมรับลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร เกี่ยวกับการเชื่อมต่อแบบมีหลังคาคลุม ได้ข้อสรุปว่า การยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

– **วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการเชื่อมต่อแบบโล่ง**

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยสำหรับการเชื่อมต่อแบบโล่งน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปพอสมควร คือ อยู่ในระดับการยอมรับลักษณะไทยปานกลาง แสดงว่าการเชื่อมต่อแบบมีหลังคาคลุมมีผลกระทบต่อกรยอมรับลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่ายอมรับความเป็นลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร เกี่ยวกับการเชื่อมต่อแบบโล่ง ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการยอมรับลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเชื่อมต่ออาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

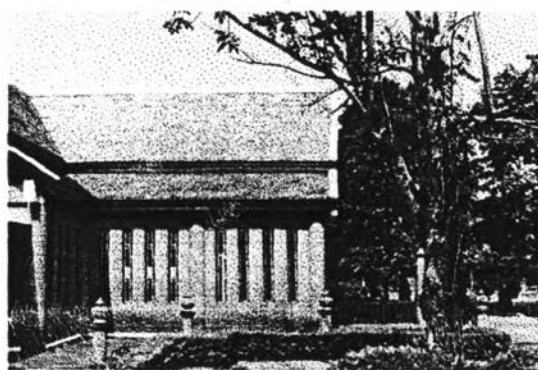
จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าการยอมรับลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีค่าการยอมรับลักษณะไทยแตกต่างกันทั้งสองกรณี โดยในกรณีรูปแบบจริงหรือการเชื่อมต่อแบบมีหลังคาคลุมสถาปนิกมีการยอมรับมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป และกรณีรูปแบบจำลองหรือการเชื่อมต่อแบบโล่งกลุ่มบุคคลทั่วไปมีการยอมรับได้มากกว่ากลุ่มสถาปนิก เนื่องจากการเรียนรู้ประสบการณ์จากอดีตและทัศนคติด้านสถาปัตยกรรมไทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน การให้คุณค่าของสถาปัตยกรรมและการมีข้อจำกัดในการตัดสินใจจึงต่างกัน นอกจากประสบการณ์ในอดีตแล้ว อิทธิพลอื่น ๆ ภายในตัวบุคคลที่มีผลต่อการรับรู้ได้แก่ ความใส่ใจที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายทางพฤติกรรมในปัจจุบันหรืออนาคต และการให้คุณค่าต่อสิ่งที่รับรู้ซึ่งเป็นไปตามประสบการณ์ในอดีต (วิลลิสท์ ทรายงกูร, 2537: 75) ซึ่งอิทธิพลทางวัฒนธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบคุณค่าที่ยึดถือตั้งนั้น ในการประเมินผลของการกระทำย่อมจะต้องคำนึงถึงความหมาย และคุณค่าที่มีต่อสังคมส่วนรวมตามแบบแผนของวัฒนธรรมด้วย (วิลลิสท์ ทรายงกูร, 2537: 15) หากพิจารณาจากประเภทของอาคารตัวอย่างแล้ว ก็ควรจะต้องมีหลังคาคลุมเชื่อมระหว่างอาคารเพื่อประโยชน์ในการใช้สอยของอาคารเอง หากแต่กลุ่มบุคคลทั่วไปไม่ได้ใส่ใจในประเด็นดังกล่าวจึงให้ค่าที่แตกต่างออกไป

15. การเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด)

ความเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) ที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป จากการเลือกอาคารของศูนย์บริการข้อมูลศรีสังขนาลัย จังหวัดสุโขทัย เป็นอาคารตัวอย่าง โดยทำการจำลองรูปแบบเปรียบเทียบโดยการ ทำให้ช่องเปิดที่เดิมมีเพียงช่องเสาะละ 2 ช่อง ให้มีเพิ่มขึ้นจนดูคล้ายกับช่องเปิดของวัดสมัยสุโขทัยที่มีความถี่มากขึ้น ทำให้มีการเชื่อมต่อระหว่างที่ว่างภายในและภายนอกได้มากขึ้น

ช่องเปิดห่างและน้อย

ช่องเปิดถี่และมาก

รูปที่ 5.15 อาคารของศูนย์บริการข้อมูลศรีสังขนาลัย จังหวัดสุโขทัย

15-1 การเปรียบเทียบการค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด)

ตารางที่ 5.15-1 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด)

ที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
ช่องเปิดห่างและน้อย	3.0467	0.8696	-3.683*	2.8400	0.7865	-6.091*
ช่องเปิดถี่และมาก	3.3933	0.9115		3.3733	0.9451	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.15-1 การวิเคราะห์ ค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) ของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ ช่องเปิดแบบห่างจะมีค่าความเป็นลักษณะไทยน้อยกว่าช่องเปิดแบบถี่ แต่ก็จะอยู่ในระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลาง แสดงว่าการเจาะช่องเปิดแบบถี่มีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) ของกลุ่มสถาปนิกได้ข้อสรุปว่า ช่องเปิดแบบห่างมีความแตกต่างกับช่องเปิดแบบถี่

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) ของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเป็นลักษณะไทย กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเป็นลักษณะไทยกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ ช่องเปิดแบบห่างจะมีค่าความเป็นลักษณะไทยน้อยกว่าช่องเปิดแบบถี่ โดยอยู่ที่ระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลาง แสดงว่าการเจาะช่องเปิดแบบถี่มีผลกระทบต่อค่าความเป็นลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเป็นลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า ช่องเปิดแบบห่างมีความแตกต่างกับช่องเปิดแบบถี่

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด)

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปต่างก็มีความเห็นว่างช่องเปิดแบบห่างมีค่าความเป็นลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) มากกว่าช่องเปิดแบบถี่ เพราะการใช้ช่องเปิดแบบแคบสูงและมีความถี่ในการเจาะช่องเปิดมากขึ้นมีการใช้มาก่อนตั้งแต่สมัยสุโขทัย เนื่องจากระบบโครงสร้างของสถาปัตยกรรมในสมัยนั้นเป็นแบบที่ใช้ผนังในการรับน้ำหนักของโครงสร้าง เช่น น. ณ ปากน้ำ (2522: 456) กล่าวว่า “ สัดส่วนและการจัดช่องเปิดที่มีลักษณะแบบแคบสูง หรือแบบแคบตามแนวตั้งมีความกว้างไม่เกินหนึ่งแผ่นอิฐก่อ พบเห็นได้จากลักษณะหน้าต่าง ช่องลมของอาคารโบสถ์ และวิหาร หน้าต่างช่องลมเป็นระบบหน้าต่างของสถาปัตยกรรมไทยโบราณ ที่

นิยมในสมัยสุโขทัย ชูทอง และอยุธยาตอนต้น” หรือที่ ทรงยศ วีระทวีมาศ (2539: 101) กล่าวว่า “..สำหรับวิหาร ที่มีผนังจะเจาะช่องแสงสว่างเป็นช่องสี่เหลี่ยมยาวในแนวตั้งอยู่หลายช่อง ในหนึ่งห้องเสาทั้งด้านข้างและด้าน สกัดหรือด้านมุมกลอง ช่องแสงที่ฉาบปูนสีชาวนี้อาจเป็นส่วนที่ช่วยกระจายแสงเข้าสู่ภายในอาคาร ซึ่งให้แสง สว่างที่นุ่มนวลกว่าการเจาะช่องหน้าต่างขนาดใหญ่ และพบว่าไม่มีการเจาะเป็นช่องหน้าต่าง รวมทั้งการทำซุ้ม ประตูหน้าต่างด้วย...”

15-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่ สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะ ช่องเปิด)

ตารางที่ 5.15-2 ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด)

ที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัย ใหม่	สถาปนิก			บุคคลทั่วไป		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
ช่องเปิดห่างและน้อย	3.1267	0.7623	0.385	2.8400	0.7779	-6.359*
ช่องเปิดถี่และมาก	3.0867	0.8969		3.3867	0.9397	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.15-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ค่าความเหมาะสม ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทย สมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะ ช่องเปิด) ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิก สร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับการจำลองรูปแบบ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่อง เปิด) ของกลุ่มสถาปนิก

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคาร ตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ ช่องเปิดแบบห่างจะมีความเหมาะสมมากกว่าช่องเปิดแบบถี่ แต่ค่าความเหมาะสมห่างน้อยมาก แสดงว่าการเจาะช่องเปิดแบบถี่มีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่เพียงเล็กน้อย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสมด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) ของกลุ่ม สถาปนิก ได้ข้อสรุปว่า ช่องเปิดแบบห่างไม่มีความแตกต่างกับช่องเปิดแบบถี่

– วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) ของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความเหมาะสม กลุ่มบุคคลทั่วไปก็จะให้ค่าความเหมาะสมกับอาคารตัวอย่างจริงมากกว่าอาคารที่จำลองรูปแบบ คือ ช่องเปิดแบบห้างจะมีความเหมาะสมน้อยกว่าช่องเปิดแบบถ้ำ แสดงว่าการเจาะช่องเปิดแบบถ้ำมีผลกระทบต่อค่าความเหมาะสม สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความเหมาะสมด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) ของกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ข้อสรุปว่า ช่องเปิดแบบห้างมีความแตกต่างกับช่องเปิดแบบถ้ำ

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้นเปรียบเทียบกับกรจำลองรูปแบบ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด)

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าค่าความเหมาะสมด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างรูปแบบจริงและรูปแบบจำลอง สำหรับกลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมไม่แตกต่างกัน ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเหมาะสมแตกต่างกัน โดยเป็นไปในทิศทางที่ให้ค่าความเหมาะสมการเจาะช่องเปิดแบบถ้ำมากกว่าการเจาะช่องเปิดแบบห้าง เพราะการมีเจาะช่องเปิดแบบถ้ำจะทำให้แสงที่เข้าไปสู่อาคารมีมากขึ้น และแสงไม่จ้าหรือสว่างมากจนเกินไป ทำให้ได้แสงที่มีความนุ่มนวลกว่าการเจาะช่องเป็นช่องหน้าต่างขนาดใหญ่ (สมยศ วีระวิมาศ, 2539: 101) ทำให้เกิดการประหยัดในการใช้แสงสว่างจากไฟฟ้าภายในอาคารอีกด้วย นอกจากนี้ ยังเป็นการทำให้เกิดจังหวะที่น่าสนใจของการเจาะช่องเปิด แต่กลุ่มสถาปนิกให้เหตุผลของการให้ค่าไม่แตกต่างว่า ลักษณะการเจาะช่องเปิดขึ้นอยู่กับลักษณะการใช้ที่ว่างภายในมากกว่า

15-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) จากค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.15-3 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

ที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	ช่องเปิดห้างและนัซอ			ช่องเปิดถ้ำและมาก		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	3.0467	0.8996	2.159*	3.3933	0.9115	0.187
บุคคลทั่วไป	2.8400	0.7865		3.3733	0.9451	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.15-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การรับรู้ลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับช่องเปิดแบบห่าง

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่ออาคารตัวอย่างจริงมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปเล็กน้อย แสดงว่าการเจาะช่องเปิดแบบที่มีผลกระทบต่อกรรับรู้ลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) เกี่ยวกับช่องเปิดแบบห่าง ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

– วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับช่องเปิดแบบถี่

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการรับรู้ลักษณะไทยต่อช่องเปิดแบบที่น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปน้อยมาก คือ อยู่ในระดับการรับรู้ความเป็นลักษณะไทยปานกลาง ทั้งสองกลุ่ม แสดงว่าการเจาะช่องเปิดแบบถี่ มีผลกระทบต่อกรรับรู้ลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการรับรู้ลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) เกี่ยวกับช่องเปิดแบบถี่ ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการรับรู้ลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีการรับรู้ลักษณะไทยไม่แตกต่างกันในกรณีการเจาะช่องเปิดถี่ ส่วนการรับรู้ลักษณะไทยแตกต่างกันในกรณีการเจาะช่องเปิดห่าง โดยกลุ่มสถาปนิกจะมีการรับรู้ได้ดีกว่าบุคคลทั่วไป เนื่องจากการเรียนรู้และประสบการณ์ด้านสถาปัตยกรรมไทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน ในการเลือกรับรู้สิ่งที่ปรากฏเป็นระบบโมโนทัศน์ (conceptual system) นั้น มีอิทธิพลต่อการรับรู้เสมอ บุคคลจะทำการเลือกสิ่งที่รับรู้เข้ามาตามอิทธิพลของประสบการณ์ในอดีต ทำให้เกิดการรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ในโลกในลักษณะเฉพาะ (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 11) เหตุผลจากกลุ่มบุคคลทั่วไปกล่าวถึงการเจาะช่องเปิดแบบถี่ไว้ว่า การเจาะช่องเปิดแบบนี้ดูรกและแน่นมากเกินไปสำหรับขนาดของผนัง ทำให้เกิดเป็นทัศนคติต่อสายตาแบบอึดอัด นั่นเป็นเพราะสถาปนิกเป็นผู้ได้รับการฝึกฝนมาโดยเฉพาะ เพื่อจัดระเบียบของรูปทรงให้เกิดสุนทรียภาพ หน้าที่ดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการรับรู้ทางทัศนภาพ กระบวนการรับรู้จึงเกี่ยวข้องกับสุนทรียภาพของรูปทรงเป็นสำคัญ (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 26) จึงทำให้การรับรู้ในกรณีการเจาะช่องเปิดแบบถี่ต่างกัน

15-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) จากค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.15-4 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

ที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	ช่องเปิดห่างและน้อย			ช่องเปิดถี่และมาก		
	$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	3.1267	0.7623	3.224*	3.0867	0.8969	-2.828*
บุคคลทั่วไป	2.8400	0.7779		3.3867	0.9397	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.15-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การยอมรับลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

— วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับช่องเปิดแบบห่าง

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยต่ออาคารตัวอย่างจริงมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป แสดงว่าการเจาะช่องเปิดแบบที่มีผลกระทบต่อการยอมรับลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) เกี่ยวกับช่องเปิดแบบห่าง ได้ข้อสรุปว่า การยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

— วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับช่องเปิดแบบถี่

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าการยอมรับลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) กลุ่มสถาปนิกให้ค่าการยอมรับลักษณะไทยสำหรับช่องเปิดแบบถี่ น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปพอสมควร คือ อยู่ในระดับการยอมรับลักษณะไทยปานกลาง แสดงว่าการเจาะช่องเปิดแบบถี่มีผลกระทบต่อค่าการยอมรับรู้ลักษณะไทย สำหรับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่ายอมรับความเป็นลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) เกี่ยวกับช่องเปิดแบบถี่ ได้ข้อสรุปว่า การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าการยอมรับลักษณะไทย ด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยด้านที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในส่วนการเจาะช่องเปิด (ระยะของการเจาะช่องเปิด) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีการยอมรับลักษณะไทยแตกต่างกันทั้งสองกรณี เนื่องจากการเรียนรู้ประสบการณ์จากอดีตและทัศนคติด้านสถาปัตยกรรมไทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน การให้คุณค่าของสถาปัตยกรรมและการมีข้อจำกัดในการตัดสินใจจึงต่างกัน ซึ่งคุณค่าเป็นตัวกำหนดทัศนคติซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้สึกและความเชื่อถือต่าง ๆ ขณะเดียวกันทัศนคติก็มีอิทธิพลต่อการรับรู้ และการรับรู้ก็มีอิทธิพลต่อทัศนคติ ดังนั้นคุณค่าจึงเป็นตัวกำหนดการรับรู้

บุคคลจะมีการรับรู้อย่างไรย่อมขึ้นอยู่กับระบบคุณค่าที่ยึดถือ ทั้งการรับรู้ ทัศนคติ และคุณค่า ต่างก็เป็นผลของประสบการณ์ที่สะสมกันมา (วิลลิสท์ ทรยางกูร, 2537: 77) โดยกลุ่มสถาปนิกจะใส่ใจในด้านรูปแบบและความงามทางสถาปัตยกรรม รวมไปถึงลักษณะของอาคารโดยรวม เพราะได้รับการศึกษาและมีการประกอบวิชาชีพเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมโดยตรง ขณะที่กลุ่มบุคคลทั่วไปจะเน้นในเรื่องความประหยัดในการใช้พลังงานจากแสงสว่างภายในอาคารเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ ดังเหตุผลในการตัดสินใจของกลุ่มบุคคลทั่วไปกล่าวว่า การเจาะแบบที่นั่นกระชั้นมากเกินไปจนเกิดเป็นความรบกวนมากกว่าจังหวะหรือระยะห่างที่เหมาะสมเป็นต้น ซึ่งก็มาจากลักษณะทางพฤติกรรมที่ วิลลิสท์ ทรยางกูร (2537: 47) กล่าวถึงว่า “..การรับรู้ไม่ได้เป็นผลที่เกิดขึ้นโดยตรงจากคุณสมบัติของสภาพแวดล้อมเพียงอย่างเดียว แต่ยังเกิดจากความต้องการหรือเป้าหมายในปัจจุบันหรืออนาคตของบุคคล และรวมทั้งเกิดจากประสบการณ์ในอดีต..”

การวิเคราะห์ความคิดเห็นทั่วไปและแนวทางการพัฒนาความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป

1. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับการเลือกใช้รูปทรงบางส่วน of สถาปัตยกรรมไทยในอดีต มาเป็นส่วนประกอบกับสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.1-5 ตารางแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับการเลือกใช้รูปทรงบางส่วน of สถาปัตยกรรมไทยในอดีต มาเป็นส่วนประกอบกับสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

ความคิดเห็น ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	การเลือกใช้รูปทรงบางส่วน of สถาปัตยกรรมไทยในอดีต		
	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	2.5906	1.1391	-4.466*
บุคคลทั่วไป	3.1946	1.1950	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.1-5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับการเลือกใช้รูปทรงบางส่วน of สถาปัตยกรรมไทยในอดีต มาเป็นส่วนประกอบกับสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับการเลือกใช้รูปทรงบางส่วน of สถาปัตยกรรมไทยในอดีต มาเป็นส่วนประกอบกับสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับการเลือกใช้รูปทรงบางส่วน of สถาปัตยกรรมไทยในอดีต มาเป็นส่วนประกอบกับสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

ประกอบกับสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทยน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป เนื่องมาจากการนำเอาลักษณะบางส่วนของสถาปัตยกรรมไทยในอดีตไปใช้ในสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ อาจมีความขัดแย้งในการใช้ลักษณะนั้นกับรูปทรงสมัยใหม่ได้

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับการเลือกใช้รูปทรงบางส่วนของสถาปัตยกรรมไทยในอดีต มาเป็นส่วนประกอบกับสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ได้ข้อสรุปว่า การยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับการเลือกใช้รูปทรงบางส่วนของสถาปัตยกรรมไทยในอดีต มาเป็นส่วนประกอบกับสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับการเลือกใช้รูปทรงบางส่วนของสถาปัตยกรรมไทยในอดีต มาเป็นส่วนประกอบกับสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปแตกต่างกัน เนื่องจากสถาปนิกมีความเห็นในการนำมาใช้ต่างกับบุคคลทั่วไป ดังแยกออกเป็นประเด็นได้ดังนี้

- ความเป็นลักษณะไทยขึ้นอยู่กับลักษณะรูปทรงของสถาปัตยกรรมในอดีตมากกว่า หากมีการนำมาปรับปรุงก็จะทำให้ความเป็นลักษณะไทยลดลงด้วย สำหรับกลุ่มบุคคลทั่วไป ในขณะที่สถาปนิกมองในลักษณะคล้าย ๆ กันคือ ลักษณะบางส่วนที่นำมาใช้นั้นมีผลต่อการรับรู้ทางสายตาหรือเปลือกนอกเป็นส่วนที่เข้าใจได้ง่ายที่สุด แต่ก็ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะการใช้งานและพื้นที่ใช้สอย
- และมีประเด็นที่ความคิดเห็นตรงกันบางท่านก็คือ การนำลักษณะบางส่วนของสถาปัตยกรรมไทยในอดีตมาใช้ จะมีความขัดแย้งกับลักษณะของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่มีอยู่
- กลุ่มสถาปนิกมีความคิดของการนำลักษณะเก่ามาใช้ในเชิงนามธรรมมากกว่ารูปธรรม คือให้คงความรู้สึกและบรรยากาศของความเป็นลักษณะไทยแทนรูปทรง
- หรือการนำเอารูปแบบเดิมเข้ามาใช้แต่อยู่ในรูปแบบของการใช้วัสดุสมัยใหม่ เช่น การใช้กระจกทำเป็น sky light ในรูปทรงของหลังคาแบบไทย เป็นต้น

จากมุมมองของการนำลักษณะบางส่วนของสถาปัตยกรรมไทยในอดีตมาใช้กับสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ที่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มตัวอย่าง จึงทำให้ความคิดเห็นที่ได้ต่างกัน หรือเหมือนกันในบางประเด็น แต่จะมีความแตกต่างในรายละเอียดเล็กน้อย โดยกลุ่มบุคคลทั่วไปพิจารณาประเด็นการรับรู้จากลักษณะที่คุ้น

เคยของรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยในอดีตเพราะง่ายต่อการเข้าใจถึงลักษณะไทย แต่กลุ่มสถาปนิกจะยอมรับในลักษณะดังกล่าวแต่ก็พิจารณาถึงความเหมาะสมสำหรับการนำมาใช้ ความสวยงามและสัดส่วนที่ลงตัวของการออกแบบเป็นรายละเอียดเสริม ก็ยอมรับว่าการนำเอาลักษณะของสถาปัตยกรรมไทยในอดีตมาใช้เลยก็จะทำให้คนโดยทั่วไปเข้าใจได้ง่าย แต่สถาปัตยกรรมไทยก็คงจะไม่มีการพัฒนาไปมากกว่าการหยิบเอาสมบัติเก่ามาใช้ หรือดังที่ สมภพ ภิรมย์ (2531: 18) ได้กล่าวไว้ว่า “..กินมรดกนั้นก็ต้องกินให้เป็น อย่ามูมมามกินมรดกไทย เฉพาะสถาปัตยกรรมไทยต้องกินให้เป็น ต้องกินอย่าง “ผู้ดี” ต้องรู้จัก “ลอก” รู้จัก “เลียน” ลอกผิด ลอกถูก รังแต่จะอายุตัวเองดังสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรราช ทรงรับสั่ง ความว่า “กินอาหารเข้าไปแล้วกลายออกมาเป็นเหงื่อ” ...” แต่ก็มีสถาปนิกบางท่านก็เห็นด้วยกับการนำเอาลักษณะบางประการมาใช้กับสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ดังที่ ตรึงใจ บุรณสมภพ (2533: 118) ได้กล่าวว่า “..อาคารสูงบางคนแย้งว่าทำเป็นไทยไม่ได้ อาคารสูงที่สร้างกันอยู่เป็นสถาปัตยกรรมปัจจุบันนี้ สามารถที่จะทำเป็นสถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัย เราอาจจับจุดของสถาปัตยกรรมไทยมาใช้ เช่น ลักษณะการย่อมุม แทนที่จะสร้างอาคารสูงเป็นสี่เหลี่ยมตัน เราอาจมีการย่อมุมบ้างเพื่อลดความใหญ่โตของอาคาร แทนที่จะเป็นมุมเดียว เราอาจหัก 2-3 มุม หรือยอดหลังคาพวกคอนโด-มีเนียมและอาคารสูงทั้งหลาย การใส่ยอดหลังคาจั่ว จะทำให้ดูเป็นสถาปัตยกรรมไทยขึ้น ....”

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับการพัฒนาด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ต้องมาจากสถาปัตยกรรมไทยในอดีต ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.2-5 ตารางแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับการพัฒนาด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ต้องมาจากสถาปัตยกรรมไทยในอดีต ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

ความคิดเห็น ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	การพัฒนาด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ต้องมาจากสถาปัตยกรรมไทยในอดีต		
	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	4.0537	0.9780	1.603
บุคคลทั่วไป	3.8792	0.8998	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.2-5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับการพัฒนาด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ต้องมาจากสถาปัตยกรรมไทยในอดีต ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับการพัฒนาด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ **ต้องมาจากสถาปัตยกรรมไทยในอดีต** ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับการพัฒนาด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ **ต้องมาจากสถาปัตยกรรมไทยในอดีต** กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทยมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปน้อยมาก เนื่องมาจากความเห็นที่ตรงกันว่าการพัฒนาสถาปัตยกรรมไทยจะต้องมีที่มาและอ้างอิงได้

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับการพัฒนาด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ **ต้องมาจากสถาปัตยกรรมไทยในอดีต** ได้ข้อสรุปว่า การยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับการพัฒนาด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ **ต้องมาจากสถาปัตยกรรมไทยในอดีต** ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับการพัฒนาด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ **ต้องมาจากสถาปัตยกรรมไทยในอดีต** ของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่แตกต่างกัน เนื่องจากความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน คือ การพัฒนาสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่จะต้องมีแนวทาง มีความเป็นมาและรากฐานที่ดี โดยใช้สถาปัตยกรรมไทยในอดีตเป็นต้นแบบในการปรับปรุง เพื่อให้เกิดความแตกต่างและเอกลักษณ์ของแต่ละยุคสมัย งานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่จึงจะมีรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวและมีความทันสมัยตามแบบสถาปัตยกรรมสากล โดยคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยเป็นส่วนสำคัญในการคิดปรับปรุง เพื่อนำไปใช้งานได้เหมาะสมและตอบสนองวิถีชีวิตในปัจจุบัน โดยเฉพาะการเข้าไปใช้ space ภายในที่ให้ความรู้สึกของความเป็นไทย ทำอย่างไรจึงจะทำให้พื้นที่ใช้สอยขนาดบางประเภทที่ไม่เคยมีมาก่อนในอดีตสามารถสื่อถึงลักษณะของที่ว่างแบบไทยได้ เพื่อจะได้มีการสืบสานวิญญาณของสถาปัตยกรรมไทยให้คงอยู่กับสถาปัตยกรรมไทยในสมัยปัจจุบันได้ หรือ ดังเช่น สมภพภิรมย์ (2531: 18) ได้กล่าวไว้ว่า “...สถาปัตยกรรมสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบันบ้างหรือไหน ถ้าจะไม่นิยมรดกเก่าคิดทำใหม่ก็ขอให้มียะโรอย่างหนึ่งที่แสดงออกถึงเป็นไทยจริงๆ ก็ควรพยายาม แต่การที่ท่านจะคิดใหม่ ทำใหม่นั้นท่านต้อง แน่นยำมรดกเก่าก่อน หรือถ้าจะสร้างสรรค์สถาปัตยกรรมไทยใหม่ ท่านต้องศึกษาวิญญาณสถาปัตยกรรมของปู่ พ่อให้มาเข้าใจก่อน...”

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับการที่สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ต้องมีรูปทรงใกล้เคียงกับรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยในอดีต ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.3-5 ตารางแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับการที่สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ต้องมีรูปทรงใกล้เคียงกับรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยในอดีต ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

ความคิดเห็น ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	การที่สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ต้องมีรูปทรงใกล้เคียงกับรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยในอดีต		
	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	2.6510	1.1266	-5.194*
บุคคลทั่วไป	3.3356	1.1485	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.3-5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับการที่สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ต้องมีรูปทรงใกล้เคียงกับรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยในอดีต ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับการที่สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ต้องมีรูปทรงใกล้เคียงกับรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยในอดีต ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับการที่สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ต้องมีรูปทรงใกล้เคียงกับรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยในอดีต กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทยน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป เนื่องจากสถาปนิกคิดว่ารูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ไม่จำเป็นต้องเหมือนหรือคล้ายกับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยดั้งเดิม จึงจะมีความเป็นลักษณะไทย

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับการที่สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ต้องมีรูปทรงใกล้เคียงกับรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยในอดีต ได้ข้อสรุปว่า การยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกมีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับการที่สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ต้องมีรูปทรงใกล้เคียงกับรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยในอดีต ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับการที่สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ต้องมีรูปทรงใกล้เคียงกับรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยในอดีต ของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความแตกต่างกัน เนื่องจากการใช้งานในสถาปัตยกรรมบางประเภทไม่สามารถที่จะใช้ลักษณะของสถาปัตยกรรมไทยในอดีตได้ เช่น อาคารประเภทหอประชุมขนาดใหญ่ โรงแรม สำนักงานที่เป็นตึกสูง ฯลฯ ซึ่งไม่เคยปรากฏการใช้งานลักษณะนี้มาก่อนในสถาปัตยกรรมไทย ดังนั้นการจะออกแบบให้เหมือนหรือคล้ายกับสถาปัตยกรรมไทยในอดีตที่ไม่เคยมีลักษณะของพื้นที่ใช้งานลักษณะดังกล่าวก็จะทำไม่ได้เช่นกัน แต่ในขณะที่กลุ่มบุคคลทั่วไปเห็นว่า หากมีลักษณะคล้ายกับรูปทรงของสถาปัตยกรรมไทยในอดีตจะทำให้เข้าใจได้ง่ายที่สุด แต่สำหรับสถาปนิกมีความเห็นว่าควรออกแบบให้เหมาะสมกับการใช้งานในสภาพปัจจุบันมากกว่าดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องมีความคล้ายกับสถาปัตยกรรมแบบเดิมมากนัก เพียงแต่ต้องมีการพัฒนาไปสู่รูปแบบที่เหมาะสมและมีความต่อเนื่องจากสถาปัตยกรรมในอดีตเท่านั้น แต่ก็ยังเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนา ซึ่งในรูปแบบเชิงรูปธรรมจะสื่อได้เข้าใจได้ง่ายกว่ารูปแบบเชิงนามธรรม แต่สถาปัตยกรรมไทยก็ได้ขึ้นอยู่กับรูปทรงเพียงอย่างเดียวเท่านั้น การออกแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่จึงต้องคำนึงถึงปัจจัยที่เหมาะสมในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง ลักษณะของพื้นที่ใช้สอย (Function) สภาพแวดล้อมโดยรอบ ภูมิอากาศ วิถีความเป็นอยู่ และเอกลักษณ์พื้นที่กันที่มีอยู่ เป็นต้น ดังนั้นการออกแบบให้เหมาะสมและกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและปัจจัยต่าง ๆ จะเป็นวิธีที่ดีที่สุด เพราะศิลปวัฒนธรรมย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามความเป็นอยู่ของสภาพสังคม ศิลปวัฒนธรรมในอดีตก็เพื่อสังคมในอดีต ศิลปวัฒนธรรมปัจจุบันก็เพื่อสังคมในปัจจุบัน สถาปัตยกรรมในสมัยหนึ่งของสังคมหนึ่ง ย่อมเหมาะสมกับสมัยและสังคมนั้น สถาปัตยกรรมไทยวันนี้ย่อมเหมาะสมกับสังคมไทยวันนี้ และสถาปัตยกรรมของสังคมใดก็ย่อมเหมาะสมกับสังคมนั้นสมควรนำไปใช้อย่างมีขีดจำกัด เช่น บางท่านที่เลื่อมใสศรัทธาในสถาปัตยกรรมไทยภาคกลาง เมื่อจะไปสร้างวัดในภาคเหนือหรือล้านนา หรือนำเอาศิลปสถาปัตยกรรมภาคกลางไปสร้างไปสร้างที่ภาคเหนือ เป็นต้น (สมภพภิรมย์, 2531: 18) แต่การมีลักษณะร่วมของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่กับสถาปัตยกรรมไทยในอดีตในบางเรื่องก็ได้เสียหายแต่ประการใด ดังที่ ตรึงใจ บุรณสมภพ (2533: 118) ได้กล่าวว่า “..อาคารสูงบางคนแย้งว่าทำเป็นไทยไม่ได้ อาคารสูงที่สร้างกันอยู่เป็นสถาปัตยกรรมปัจจุบันนี้ สามารถที่จะทำเป็นสถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัย เราอาจจับจุดของสถาปัตยกรรมไทยมาใช้ เช่น ลักษณะการย่อมุม แทนที่จะสร้างอาคารสูงเป็นสี่เหลี่ยมตัน เราอาจมีการย่อมุมบ้างเพื่อลดความใหญ่โตของอาคาร แทนที่จะเป็นมุมเดียว เราอาจหัก 2-3 มุม หรือยอดหลังคาพวกคอนกรีตมีเนียมและอาคารสูงทั้งหลาย การใส่ยอดหลังคาจั่ว จะทำให้ดูเป็นสถาปัตยกรรมไทยขึ้น ....”

4. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับผลกระทบของเทคโนโลยีและรูปแบบสมัยใหม่ ที่มีต่อรูปทรงสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.4-5 ตารางแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับผลกระทบของเทคโนโลยีและรูปแบบสมัยใหม่ ที่มีต่อรูปทรงสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

ความคิดเห็น ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	ผลกระทบของเทคโนโลยีและรูปแบบสมัยใหม่ ที่มีต่อรูปทรงสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่		
	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	3.7584	1.0883	-0.914
บุคคลทั่วไป	3.8658	0.9347	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.4-5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับผลกระทบของเทคโนโลยีและรูปแบบสมัยใหม่ ที่มีต่อรูปทรงสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับผลกระทบของเทคโนโลยีและรูปแบบสมัยใหม่ ที่มีต่อรูปทรงสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับผลกระทบของเทคโนโลยีและรูปแบบสมัยใหม่ ที่มีต่อรูปทรงสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทยน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปน้อยมาก เนื่องจากในเทคโนโลยีการก่อสร้างของสถาปัตยกรรมไทยในอดีต ที่ส่วนมากทำมาจากไม้จึงมีข้อจำกัดมากมายในการออกแบบ

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับผลกระทบของเทคโนโลยีและรูปแบบสมัยใหม่ ที่มีต่อรูปทรงสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ได้ข้อสรุปว่า การยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับผลกระทบของเทคโนโลยีและรูปแบบสมัยใหม่ ที่มีต่อรูปทรงสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับผลกระทบของเทคโนโลยีและรูปแบบสมัยใหม่ที่มีต่อรูปทรงสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกัน เนื่องจากความเข้าใจในลักษณะของการก่อสร้างของสถาปัตยกรรมไทยในอดีตไม่ต่างกัน คือ มีพื้นฐานมาจากไม้ส่วนใหญ่ แม้จะมีการใช้การก่ออิฐ ก่อปูนในสมัยต่อมาก็ตาม แต่ก็ยังมีข้อจำกัดในเรื่องของการใช้งานกับลักษณะบางส่วนของไม้ ดังที่ ตรึงใจ บุรณสมภพ (2533: 116) ได้กล่าวไว้ว่า “ในรูปแบบของสถาปัตยกรรมไทย เราจะไม่เคยเห็นลักษณะที่ว่า โรงช้าง หรือ บ้านยักษ์ แต่มีลักษณะที่เป็นอาคารขนาดเล็ก ถึงแม้อาคารจะมีขนาดใหญ่ แต่ก็สามารถตัดทอนส่วนหลังคาลดระดับลงมาเป็นชั้น ๆ มีการขอยโคจรสร้างออกเป็นช่วงสั้น ๆ ทำให้ดูเหมือนอาคารขนาดเล็กไม่ใหญ่โตเทอะทะ อาจเป็นเพราะสมัยก่อนเรามีแต่วัสดุโครงสร้างที่เป็นไม้ ไม่มีเหล็กหรือคอนกรีต ทำให้ไม่มีโอกาสทำโครงสร้างช่วงกว้างมาก ๆ ...” ดังนั้นการมีเทคโนโลยีใหม่ ๆ จึงมีความจำเป็นเพื่อลดข้อจำกัดด้านเทคนิคการก่อสร้างของสถาปัตยกรรมไทยในอดีตลง ซึ่งทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยให้แตกต่างไปจากสถาปัตยกรรมไทยในอดีตได้ เพียงแต่ต้องรักษาความเป็นเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมไทยไว้ให้ดำรงต่อไปได้ โดยมีความกลมกลืนสอดคล้องกันระหว่างรูปแบบเทคโนโลยีหรือวัสดุสมัยใหม่

5. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับความเข้าใจด้านสถาปัตยกรรมไทย มีผลต่อการให้คุณค่าและการยอมรับ สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.5-5 ตารางแสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับความเข้าใจด้านสถาปัตยกรรมไทย มีผลต่อการให้คุณค่าและการยอมรับ สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสถาปนิกและบุคคลทั่วไป

ความคิดเห็น ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	ความเข้าใจด้านสถาปัตยกรรมไทย มีผลต่อการให้คุณค่าและการยอมรับสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่		
	$\bar{X}$	SD	t
สถาปนิก	4.2416	0.8355	1.641
บุคคลทั่วไป	4.0872	0.7879	

*ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.960$)

จากตารางที่ 5.5-5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับความเข้าใจด้านสถาปัตยกรรมไทย มีผลต่อการให้คุณค่าและการยอมรับ สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ดังนี้

วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับความเข้าใจด้านสถาปัตยกรรมไทย มีผลต่อการให้คุณค่าและการยอมรับ สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของค่าความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับความเข้าใจด้านสถาปัตยกรรมไทย มีผลต่อการให้คุณค่าและการยอมรับ สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ กลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทยมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการทดสอบทางสถิติ ด้วย T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า t ค่าความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับความเข้าใจด้านสถาปัตยกรรมไทย มีผลต่อการให้คุณค่าและการยอมรับ สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ได้ข้อสรุปว่า การยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทย ด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับความเข้าใจด้านสถาปัตยกรรมไทย มีผลต่อการให้คุณค่าและการยอมรับ สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของความเป็นลักษณะไทยด้านรูปทรงและที่ว่างของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับความเข้าใจด้านสถาปัตยกรรมไทย มีผลต่อการให้คุณค่าและการยอมรับสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกัน เนื่องจากการเรียนรู้ประสบการณ์จากอดีตที่เกี่ยวกับสถาปัตยกรรมไทยนั้นกลุ่มสถาปนิกมีมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป จึงทำให้สามารถในการจำแนกลักษณะสถาปัตยกรรมและรู้ถึงแนวทางในการพัฒนาออกแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สื่อความเป็นลักษณะไทยได้ เพราะมีข้อมูลในการตัดสินใจอยู่แล้ว ซึ่งพร้อมที่จะนำออกมาใช้ในการตัดสินใจเลือกและนำมาใช้ให้เกิดความเหมาะสมได้ และเนื่องจากการให้คุณค่าต่อสถาปัตยกรรม หมายถึง การยอมรับในสถาปัตยกรรมและความเข้าใจในงานดังกล่าว เหมือนกับการจะเข้าใจชนชาติบางกลุ่มว่ามีลักษณะเช่นไร ก็ต้องทำความเข้าใจถึงอดีต ประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของชนกลุ่มนั้นเสียก่อน ดังเช่น สมภพ ภิรมย์ (2531: 18) ได้กล่าวไว้ว่า "...สถาปัตยกรรมสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบันบ้างหรือเอน ถ้าจะไม่กินมรดกเก่าคิดทำใหม่ก็ขอให้มีอะไรอย่างหนึ่งที่แสดงออกถึงเป็นไทย จริง ยาก ก็ควรพยายาม แต่การที่ท่านจะคิดใหม่ ทำใหม่นั้นท่านต้อง แม่นยำมรดกเก่า ก่อน หรือถ้าจะสร้างสรรค์สถาปัตยกรรมไทยใหม่ ท่านต้องศึกษาวิญญานสถาปัตยกรรมของปู่ พ่อให้มาเข้าใจดั่งแต่ก่อน...."